

atalunya música

revista musical catalana

DESEMBRE 2002

NÚMERO 218

3 EUROS

Zubin Mehta

*dirigeix Wagner, Mahler
i Schönberg al Palau*

Ángel
Corella

*"Star system"
del ballet*

Norma,
el millor
Bellini al
Liceu

BS

La música es mereix el nostre màxim interès.

Potenciar la cultura és potenciar la creativitat, la convivència, el progrés i tot allò que enriqueix una societat moderna i avançada. Per això, a la Fundació Banc Sabadell, la música ens mereix el màxim interès.

Fundació
BancSabadell

Catalunya música

Revista musical catalana

218

3a ÈPOCA ANY XIX
DESEMBRE 2002

Consell Editorial: Fèlix Millet (president), Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Eugeni Cabanes, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Loret, Joan Matabosch, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla i Jordi Rueda.

Consell de Direcció: Pere Artís (editor), Pere Burés (coordinació amb Catalunya Música), Jaume Comellas (direcció periodística) i Lluís Millet (direcció musical)

Disseny: Ferran Sendra

Secretaria de Redacció: Teresa Martínez

Publicitat: Couvert Park, S.L.
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11
08010 Barcelona

Preimpresió: Ormograf, S.A.
Impressió: Agpograf, S.A.
Distribució: Distribarna, S.A.
Dipòsit legal: B-34.432/83
ISSN: 1136-7458

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, ROBERT BENITO, CESC, JAUME COMELLAS, JORDI MALUQUER, JORDI MARTÍNEZ CATALÁN, OLIMPIO MUSSO, EDUARD V. PATSI, MONTSERRAT PUIG, JORDI SALAZAR I ROY, FRANCESC TAVERNA-BECH, JAUME TRIBÓ, LLUÍS TRULLÉN, IGNACIO VALDÉS I ESTER VENDRELL.

Catalunya música/revista musical catalana

Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel.: 93 295 72 00
Fax: 93 295 72 10
www.palaumusica.org
A/e: revista@palaumusica.org

Les articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció.
Totes les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2002.

Portada: Zubin Mehta (foto: Gerard Poch).

EDITORIAL

PANORAMA

Bayreuth

Josep Montanyès

TEMA

MUSICALIA

Zubin Mehta, de nou a Palau 100

SCHERZANDO

LLIBRES

CONCERTS

5 Recta final de l'ampliació del Palau de la Música

6 A l'entorn del Festival de Bayreuth
per Jordi Maluquer

9 Josep Montanyès. Les poderoses i insuficients espatlles del teatre català
per Jaume Comellas

11 Mikrokosmos: Moltes gràcies!
per Pere Artís

12 Del seu affm.: Sr. Manel Cabero
per Jaume Comellas

13 Tangents: L'adequació
per Jordi Maluquer

17 Catorze concerts al cicle Avuimúsica
per RRMCM

19 Crítiques
per J. Comellas, Lluís Trullén, Francesc Taverna-Bech i Robert Benito

27 El lector multifomat Pioneer DV-747A
per Jordi Martínez Catalán

29 El mite de Don Joan, font d'inspiració musical

30 El mite de Don Joan a l'òpera
per Jaume Tribó

31 La llegenda de Don Joan en el repertori instrumental
per Jordi Salazar i Roy

34 Àngel Corella. Una estrella amb molt d'àngel
per Ester Vendrell

36 Josep Pons, Elena Baksht, Zubin Mehta, Bell'Arte Salzburg
per Lluís Trullén

38 Jordi Cervelló, Josep M. Mestres Quadreny
per Francesc Taverna-Bech

39 La Norma de Vincenzo Bellini i el ritual de la Carboneria
per Olimpio Musso

41 El duel Sánchez-Zajick
per J.C.C.

42 Discogràfiques a Catalunya. Columna Música
per Montserrat Puig

44 Música encreuada
per Eduard V. Patsi

44 per Cesc

47

48

XII TEMPORADA 2002/2003

Orquestres

**ORCH. SINF. DI MILANO GIUSEPPE VERDI
ORQUESTRA SIMFÒNICA DE VIENA
THE KING'S CONSORT
ROYAL PHILHARMONIC ORCHESTRA
ORQUESTRA DE L'ÒPERA DE MUNIC
ACADEMY OF ST. MARTIN IN THE FIELDS
LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE BERLÍN
ORQUESTRA I CORS DEL TEATRE BOLSHOI**

Directors

**RICCARDO CHAILLY
VLADIMIR FEDOSEIEV
ROBERT KING
YURI TEMIRKANOV
ZUBIN MEHTA
MURRAY PERAHIA
SIR JOHN ELIOT GARDINER
MARISS JANSONS
ALEKSANDR VEDERNIKOV**

Solistes

**MIDORI
MIKHAÏL PLETNEV
UTE LEMPER
KATIA & MARIELLE LABÈQUE**

Preus de localitats: a partir de 6 €

PATROCINA

Amb el suport de

Informació i venda:
Palau de la Música Catalana.
Tel. 93 295 72 00

FUNDACIÓ
ORFEO CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

CONSORCI DEL
PALAU DE LA MÚSICA
CATALANA

E

ls mitjans de comunicació de periodicitat diària han informat de manera explícita de la visita a les obres d'ampliació del Palau de la Música Catalana que la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música va promoure el passat 6 de novembre. Ens referim, doncs, a una realitat generalment coneguda, sobre la qual només ens cal oferir unes reflexions una mica a part i alhora complementàries del que

ja és conegut.

En primer lloc, cal insistir en l'envergadura de la iniciativa, que en la visió en directe queda subratllada de manera incontestable. El nou equipament, centrant-nos en primer lloc en l'auditori pròpiament dit, és una reali-

tat important, primerament per la seva entitat física, inimaginable en principi. I a partir d'aquí, important per les expectatives que ofereix amb vista a enriquir les possibilitats de vida musical barcelonina; i, per descomptat, no sols de vida musical.

Es tracta d'un àmbit de concepció original, en estar soterrat, i alhora potent en expectatives i en varietat de tipologia de propostes que pot acollir.

Recta final de l'ampliació del Palau de la Música

Juntament amb l'auditori, l'equipament que així mateix integra l'ampliació –l'edifici frontal que s'uneix al del Palau–, d'antuvi permet contemplar de manera definitiva el mateix Palau, amb l'obertura de l'angle superior esquerre –mirant des de la façana–, i amb la consegüent ampliació de nombre d'espectadors a la sala de concerts. I al mateix temps acollirà una sèrie de serveis annexos, des de restaurant a sala social, d'indiscutible interès. Tot això, alhora, afavorint la comunicació entre els dos espais i permetent unes potencials possibilitats de sinergies.

I, a la fi, tot plegat farà possible l'esponjament de l'espai urbà amb una plaça que s'obrirà damunt l'auditori soterrat, alhora que es podrà gaudir, definitivament, de la visió completa de la façana lateral esquerra del Palau, pràcticament tota ella ofegada durant gairebé un segle des de la inauguració del Palau.

A l'entorn del Festival de Bayreuth

per JORDI MALUQUER

COM EL MÓN CULTURAL ACOSTUMA A SABER, BAYREUTH ÉS UNA POBLACIÓ ACTUALMENT AMB MÉS DE CENT MIL HABITANTS, SEU DELS FESTIVALS WAGNER, QUE SE CELEBREN DES DE L'ANY 1882, NOMÉS INTERROMPUTS DE L'ANY 1944 AL 1951; AQUEST DARRER ANY VA SER REPRES PELS NÉTS DE WAGNER, WIELAND I WOLFGANG, PER RECORDAR I POSAR AL DIA LA GRAN OBRA DRAMÀTICA I MUSICAL DEL SEU AVI.

El Teatre, construït i acabat el 1880 seguint les directrius del mateix Richard Wagner, és auster i està pensat només per permetre copsar en la seva integritat el drama musical. L'escena és ampla i fonda, el fossat de l'orquestra recobert amb una corba cap a l'escenari que deixa els músics invisibles i permet una excel·lent homogeneïtzació i difusió del so. La foscor de la sala és absoluta i, teatre dintre del teatre, té un aïllament acústic molt bo. El públic queda disposat en forma d'amfiteatre, amb unes files llarguïssimes, sense passadís; per tant, amb els espais centrals aprofitats, però fàcils d'evacuar per les nombroses portes a banda i banda. Els seients de fusta, molt anatòmics, han estat dulcificats per un encoixinat estret.

L'oferta. Actualment el Festival ofereix cada any les quatre òperes que integren *L'anell del Nibelung* i tres altres títols.

Cada any acostuma a haver-hi una nova producció, mentre que les altres es van repetint fins que els arriba el torn o se'ls acaba el cicle si no han reeixit. Enguany es proposava un nou *Tannhäuser* i es repetien de l'esmentada *Tetralogia* estrenada l'any 2000, el *Lohengrin* i *Els mestres can-*

taires de Nüremberg. Per a l'any vinent hi ha prevista l'estrena d'un *Vaixell fantasma*, dirigit per Marc Albrecht i amb direcció escènica de Claus Guth, i per al 2006 hi ha projectada una nova producció del cicle de *L'anell* dirigida escènica pel director cinematogràfic Lars von Trier i musicalment per Christoph Tieleman, actual director musical de la Deutsche Oper de Berlín.

L'esperit. El propòsit de Wieland i de Wolfgang (el primer va morir el 1966) era oferir la música de sempre amb els millors músics i les millors batutes però amb propostes escèniques renovades si no trencadores que ells consideraven necessàries per mantenir viu el missatge de Wagner. La modernització impulsada per Wieland –que és la que vam veure al *Parsifal* a Barcelona amb motiu de la visita del Festival– basada en un joc matisat de llums i d'una simplificació màxima dels elements escènics, va ser en general ben acollida. Les aventures de Chéreau, Kupfer i Flimm, per posar uns exemples, van ser àm-

pliament contestades. El públic que ve d'arreu del món, escaldat pels diversos capricis dels productors de cada indret, espera trobar a Bayreuth la posada en escena genuïna, que contingui l'esperit i tots els elements minuciosament descrits per Wagner en els llibrets o al·ludits en el text cantat. La decepció acompanya sovint aquesta expectativa. Un recurs per complaure l'allau de wagnerians arribats d'arreu seria donar-los el que esperen. Els darrers anys aquesta solució aparentment fàcil s'ha complicat, perquè ja hi ha una part del públic més jove que escridassa les produccions massa tradicionals. Pels uns o pels altres l'esbroncada al director d'escena el dia de l'estrena està garantida.

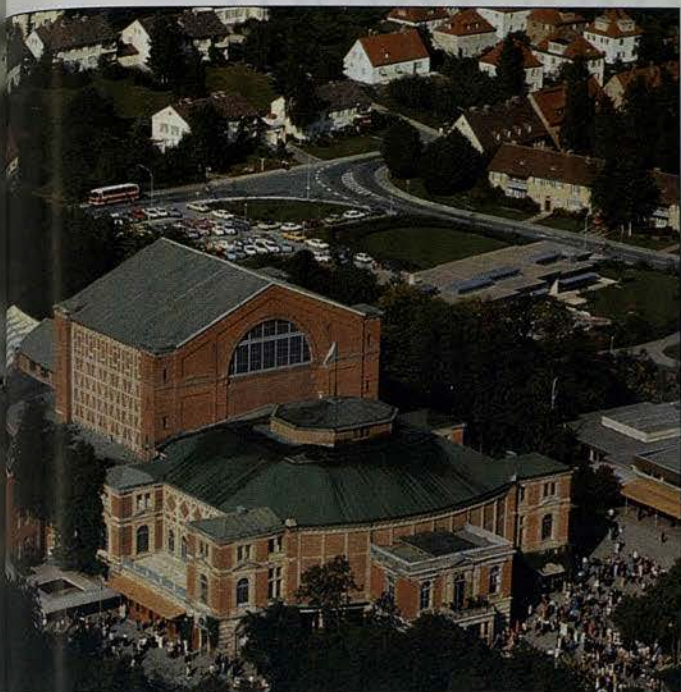
Quant a les veus, el gust del públic també és el de molts teatres. Aplaudeixen, quant a volum, les grans veus i escridassen cantants que han fet prestacions esplèndides i refi-

nades, com ha estat enguany Roman Trekel, que interpretava el personatge de Wolfram von Eschenbach al *Tannhäuser*.

La tàctica. Tots els títols es representen diverses vegades, fins a un màxim de cinc, entre les tres tongades de *L'anell*, que van de final de juliol fins al final d'agost. Malgrat la demanda existent, Wolfgang Wagner s'ha negat a perllongar el Festival.

Una de les raons és que l'orquestra, commemorant la inicia-

EL PODER DE
LA VEU ÉS MÉS
VALORAT QUE EL
REFINAMENT
ESTILÍSTIC.

Dues vistes de Bayreuth.

A l'esquerra, el Teatre de l'Òpera, seu del Festival

tiva de Wagner el 1872 en interpretar la *Novena Simfonia* de Beethoven, està formada per instrumentistes de les millors orquestres, i entre assajos i representacions no disposen de més temps. La insistència normal per aconseguir entrades al Festival és de 12 anys.

Hi ha, evidentment, altres camins per aconseguir-ne més aviat, com és encarregar-les a alguna agència que ven tot el viatge –desplaçament, hotel i entrades–, establir

contacte amb gent influent de la població que tenen sistemes per obtenir bitllets o bé formar part d'entitats musicals, com Amics del Liceu, que cada any tenen una quota limitada d'entrades.

El públic. Com a totes bandes, hi ha entesos, melòmans convençuts i també curiosos, col·leccionistes de festivals o gent que hi va per accedir a vés a saber quin Olimp cultural o, simplement, per poder figurar. Vist de lluny, el públic imposa i et ve com

L'ELITISME DEL
PÚBLIC ÉS UN FET
QUE ARRIBA A
IMPOSAR.

una sensació general d'elit. Hi van, la majoria, molt mudats, malgrat que, vistos de prop, hi ha poca elegància: esmòquings de tots colors, a quadres, amb jaquetes curtes, de sobrecul, o gecs llargs. Entre les dames, molt poques aconseguen una adequa-

ció entre la roba que porten i l'estructura que la sustenta. Al costat d'alguns models exquisits hi ha abundància del que sembla roba de cortina aprofitada o fantasies de la

modista més xarona del veïnat. En els llargs entreactes envaeixen tant el *self service*, com el restaurant on cal reservar taula i les paradetes o *xiringuitos* de disseny on es ven diferenciadament xampany o gelats o begudes o entrepans.

La gent es congrega davant la balconada del teatre on uns instruments de metall, amb algun tema de l'acte vinent, anuncien amb tres tocs cada cinc minuts que cal anar cap als seients. Aquesta espera un pèl embadocada és aprofitada per un fotò-

graf que l'endemà exposa en un establiment cèntric les fotos obtingudes per a qui en vulgui còpies.

L'extra. A més d'un festival d'òpera, a Bayreuth hi ha un munt de petites ofertes culturals. Hi ha la casa Wahnfried, on Wagner i Cosima van viure, convertida en museu on un pot passar-s'hi hores repassant petits detalls de la seva vida. Una petita sala que fa d'auditori passa constantment música de Wagner, hi ha seients còmodes i molta gent hi va per fer un repòs musical o imbuir-se de l'ambient. Aquesta sala alguns vespres acull concerts de cantants que participen en papers menors a les òperes i cal comprar les entrades amb un dia d'antelació, ja que sempre s'omplen. Als jardins hi ha les tombes de Richard i Cosima.

Des del 1993 s'ha inaugurat un Museu Liszt, el pare de Cosima, el qual va morir a Bayreuth amb motiu d'un viatge per assistir al matrimoni de la seva filla Daniela. El museu està instal·lat a la casa on s'hostatjava, que era la del guarda forestal de les aigües i boscos Frölich. És un museu condensat –es visita en una hora– i

molt interessant, on es copsa el conjunt de la vida de Liszt i el seu paper important en donar a conèixer la música de Wagner, Schubert i Chopin. Liszt, dos anys més jove que el seu gendre Wagner, el va sobreviure dos anys i té un altre museu a la seva ciutat natal, Raiding. Hi ha encara divuit museus més, entre els quals destaca el dedicat al poeta i escriptor Jean Paul.

També és interessant la visita a la Markgräfliches Opernhaus, el teatre antic de Bayreuth, de la marquesa Guillermina. És un teatre barroc, de fusta, de molt bona acústica on se celebren concerts –durant el Festival, sovint de piano– i on hi ha un audiovisual que cada hora guia els visitants i recrea l'ambient sonor i visual de l'època. Al cementiri de la ciutat hi ha les tombes de Liszt, Jean Paul i de diversos membres de la família Wagner.

A la missa d'onze dels dies festius a la Schlosskirche, hi canten destacats artistes del Festival. Enguany ho van fer el matrimoni Peter Seiffert (Lohengrin) i Petra Maria Schnitzer (Elsa), que el 3 d'octubre van oferir un concert al Liceu.

La gastronomia. A Bayreuth, com a ciutat que rep un notable flux turístic, hi ha tota mena d'ofertes gastronòmiques. Hi ha cuina internacional amb restaurants ben cars i amb una decoració exquisida. Cal destacar potser l'alta ambició del restaurant vuitcentista de l'hotel Goldener Anker, on s'ha allotjat el mateix Wagner, Nietzsche, Txaikovski, Bruckner, Thomas Mann i Alfons XII, i on un xef jove, Matthias Händel, prepara a les nits un sol menú a un preu fix i tracta d'oferir un àpat harmònic, incloent-hi la recomanació del tipus de vi més adequat per acompanyar-lo.

A la ciutat també hi ha cuina italiana, xinesa, tailandesa, però cal recomanar que hi ha molt bona cuina alemanya, amb especialitats de Francònia i amb vins no-

Wolfgang Wagner, amb la seva esposa Gudrun i la seva filla Catherine, en la inauguració del Festival aquest any 2002

tables de la regió. A preus accessibles es menja molt bé, si se saben escollir els plats, en restaurants com poden ser el Goldener

LA BRÜNHILDE
D'ELISABETH
HERLITZIUS,
UNA GRATA
DESCOBERTA.

Löwe, Vogel's Garten, Gastätte Wölfel i la Brauereischänke am Markt.

L'oferta 2002. Enguany el Festival s'ha caracteritzat pel descobriment d'una nova Brünhilde, Elisabeth Herlitzius, i la demostració que encara hi ha veus importants, com els tenors Christian Franz, Peter Seiffert, Endrick Wottrich i Robert Dean Smith; els barítons Roman Terkel i Olaf Bär; els baixos Hartmut Welker, Alan Titus, John Tomlinson i Kwagchul Youn; les mezzosopranos Violeta Urmana i Mihoko Fujimura; les sopranos Petra Maria Schnitzer, Ricarda Merbeth i Anja Kampe. El nou

Tannhäuser no és gaire afortunat en l'escena del Venusberg i molt simbòlic en les restants. El cicle de *L'anell del Nibelung* pateix que se subratllen com a personatges principals Alberich i Wotan, que són els que

es disputen realment l'or i en conseqüència Siegfried queda disminuït com a simple peó d'aquest darrer.

La successió. A Bayreuth es va encetar fa uns anys una trifulga. L'actual director és Wolfgang Wagner, que ho és en solitari des que l'any 1966 va morir, com hem dit, el seu germà Wieland. Es feia gran i es va intentar trobar-li un successor. Wolfgang es decantava per la seva dona actual, Gudrun, mentre que hi optava també Nike Wagner, escenògrafa, filla de Wieland fent tàndem amb Eva Pasquier-Wagner, filla del primer matrimoni de Wolfgang. La Fundació Wagner hi ha trobat una solució intel·ligent: mentre Bayreuth mantingui el nivell artístic i el cent per cent d'ocupació no es qüestionarà la figura de Wolfgang, encara amb uns animosos 83 anys. En cas d'una emergència –malaltia o mort sobtada de Wolfgang–, el substituiria automàticament Klaus Schultz, intendent de l'Staatstheater am Gärtnerplatz de Munic. Aleshores, abans de sis mesos, es reuniria la Fundació i prendria la decisió de futur que cregués més oportuna. Mentrestant Wolfgang té ja planificat el Festival fins al 2007.

Josep Montanyès

Les poderoses i insuficients espatlles del teatre català

per J. COMELLAS

ESCRIC POQUES HORES DESPRÉS DE CONÈIXER EL TRASPÀS DE JOSEP MONTANYÈS. PER TANT, AMB UNA PRESSIÓ EMOCIONAL INEVITABLE EN UN FET QUE REMET A ANYS I PANYS DE RELACIÓ PERSONAL, NO INTENSIVA, PERÒ SÍ CONTINUADA, CORDIAL I SATISFACTÒRIA. ANYS I PANYS QUE DE FET ES CORRESPONEN AMB MOLTA EXACTITUD AL PERÍODE MÉS CREATIU, PERSONAL I POTENT —AMB MOLTA PROBABILITAT— DE TOTA LA HISTÒRIA DEL TEATRE CATALÀ. HISTÒRIA DE LA QUAL VA SER UN PROTAGONISTA MOLT DESTACAT, COM NO CAL RECORDAR.

I crec que aquest protagonisme tan destacat pot haver tingut força a veure amb aquest traspàs, que vist ara en la perspectiva del xoc emocional esmentat, que com a xoc tant té d'il·luminador, es podria dir que si no era anunciat, almenys no es podria dir que no fos anunciable.

Perquè com en tantes ocasions, una cosa és el "molt" i l'altra és el "massa". I les circumstàncies viscudes pel teatre català han menat Josep Montanyès a aquest segon grau, si se'm permet l'expressió. I per això les seves poderosíssimes espatlles, tan poderoses com els seus intel·ligència, sentit comú, amor al teatre i veu, han resultat insuficients.

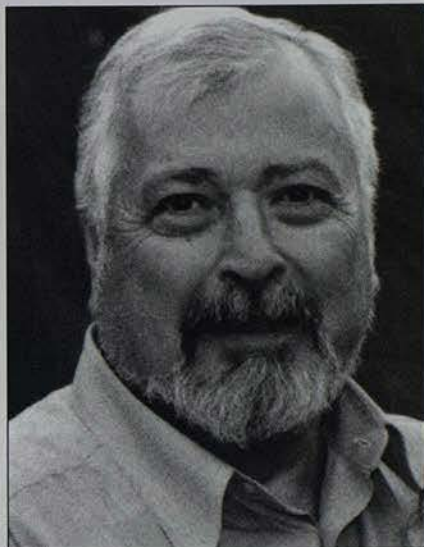
No entraré en detalls, perquè la cosa és molt vasta i complicada. Però, certament, els dos o tres darrers anys de la seva vida han comportat una intensitat de treball i un envitricollament de problemes extraordinari. De tots els cantons li ha plogut pedregada, a Montanyès. El procés que ha menat a aquest nou Lliure que ell ha posat en marxa pot formar part d'un manual de la insensatesa o d'una novel·la de terror psicològic i sociopoliticocultural en la qual tota la tipologia de forces possibles —particularment les polítiques i les gremials—, s'han conculcat en un *totus revolutum* absolutament insostenible. I per acabar-ho d'adobar, s'hi ha afegit aquesta nova càrrega, potser no imprescindible, de la direcció d'un vesper encara viu com és l'Institut del Teatre, al qual també estava aportant el que

podríem anomenar, més que bon ofici, bons oficis.

No sé si el que ara afirmaré pot resultar excessiu i en un cert nivell fins i tot provocador, però assumint-ne el risc, m'atreveixo a opinar de manera molt personal que en una certa mesura hi ha un ampli ventall de responsabilitats compartides en les causes del gran buit que ara ens ha deixat el Josep, o el Pep Montanyès. I permeteu que no hi afegeixi res més.

Des de la perspectiva de l'àmbit musical que ens afecta més directament, jo voldria recordar diverses constatacions. Començo, com a fet significatiu (pel fet de ser originari), pel protagonisme tan acusat i alhora creatiu que tenia la música en aquells inoblidables muntatges al Centre d'Estudis Teatral d'Horta, amb l'aportació de La Locomotora Negra, amb els quals tant va retrunyar l'ambient teatral de la meitat dels seixanta.

Com a "recreador" del nou Lliure, vull remarcar que malgrat els problemes que la nova època comportava, ha mantingut i fins i tot ha consolidat la presència de l'Orquestra de Cambra en el si de la família i així mateix ha atorgat un paper important a la programació de ballet, com ho confirma, ara mateix l'estrena d'aquest esplèndid espectacle *Sangpura* de la Companyia de Ramon Oller. Vull recordar també la seva còmoda i eficaç interpretació del paper de narrador en una molt intel·ligent versió de *La història d'un soldat* al Lliure, inter-

pretada per Jordi Bosch i Ramon Madaula i l'Orquestra del Teatre Lliure. Són fets esparços que si més no tenen el valor de mostrar una visió oberta del seu ofici d'home de teatre.

Des d'ara Josep Montanyès ja és història del teatre català; història transcendent, que en la complexitat i riquesa de la seva carrera té el valor especial de ser molt exactament representativa de tot el que ha estat el teatre català en els anys que ell s'hi ha mogut.

El xoc de la seva mort ens mena de manera gairebé abrupta davant del demà d'aquest teatre nostre, en un moment en què, passats aquells anys irrepetibles al·ludits, es troba al llindar, o potser una mica més enllà, d'una nova època, enormement problemàtica.

Molt em temo que la metàfora del traspàs de Josep Montanyès sigui que les seves poderosíssimes espatlles no han estat suficients per aturar un corrent que mena a una nova època, davant la qual no puc evitar mostrar-me pessimista. En la tragèdia de Josep Montanyès es configura, crec, el fat d'una fi d'època gloriosa, i per això mateix objecte de cobejances anorreadores, i amb ell l'inici d'un "desconegut" obert a temences profundes.

Reserva Real

Reservada para las grandes ocasiones, esta copa esculpida en cristal vienés es digna depositaria de uno de nuestros cavas más exclusivos. su nombre, Reserva Real, se debe a la visita de SS.MM. los Reyes de España a las cavas Freixenet, el 19 de octubre de 1987. Ese día, este excepcional cuvée fue servido por primera vez con todos los honores.

Copa Orient Express del siglo XX Colección Gloria Ferrer.

Freixenet

www.freixenet.es

NOTICIARI

MIKROKOSMOS

Moltes gràcies!

Després de sis números d'interrupció (motivada per un fort i imprevisible tropell de salut), aquesta columna reprèn aquest mes l'habitual contacte amb els lectors.

La circumstància personal abans esmentada, però, ha generat un impuls d'interès que motiva el títol que encapçala l'escrit.

Efectivament, moltes persones i entitats del món musical han expressat de maneres diverses la seva solidaritat i el seu afecte, en una aura generadora de recursos per lluitar contra els moments de defallença.

A més, no pas pocs lectors han manifestat el seu desig de retrobament normal per mitjà d'aquesta breu secció.

A tots, doncs, des del fons del cor, moltes gràcies!

per PERE ARTÍS

Joan Josep Blay, Premi SGAE de sardanes

El compositor Joan Josep Blay ha estat el guanyador del Premi SGAE de sardanes 2002, amb l'obra *Nacional II*. L'accessit fou atorgat a *Ofrena a Mossèn Cinto* de Joan Lluís Moraleda i a *Muntanyenca* de Josep Marimón.

El jurat l'integraven: Josep Cassú, Jordi Molina, Manuel Oltra, Jesús Ventura, amb la presidència de Josep Solà, en la condició de membre de la Junta Directiva de l'SGAE.

La dotació del primer premi és de 3.000 euros i de 900 el segon. Els Premis SGAE són de celebració itinerant, i fins ara han recorregut Lleida, Reus, Sabadell, Girona, Terrassa, Manlleu, Figueres i Manresa. En l'edició d'enguany el lliurament ha tingut lloc a Vic, en un acte en què es va homenatjar el compositor osonenc Rafael Subirachs i Ricart, de qui enguany es commemora el centenari del naixement. En el transcurs de l'acte, que va tenir lloc a la Biblioteca Triadú de Vic el passat diumenge 20 d'octubre, la Cobla Mediterrània va interpretar les obres guanyadores del concurs i la sardana *Contemplació*, una de les composicions més conegudes de l'esmentat Rafael Subirachs i *Invocació* i *Promeses d'abril* del mateix homenatjat, l'obra guanyadora de l'edició de l'any passat, *La calma de l'estany* de Josep Prenafeta, a més de les sardanes *Paraules* de Felix Martínez i Comín, *Ciutat submergida* de Vicenç Acuña i *Recordant Vic* de Joaquim Serra.

Novena temporada de música i dansa d'Andorra la Vella

Des del passat 30 d'octubre fins al proper 22 de maig de 2003, set actuacions configuren aquesta edició de música i dansa andorrana, hereva del que va ser el Festival de Música i Dansa.

Va obrir la temporada el pianista Arcadi Volodos. La segona cita té lloc aquest 19 de desembre amb l'actuació del Ballet de Biarritz amb una versió del *Trekanous* de Txai-kovski. Seguirà el concert que oferirà el violinista Gil Shaham, acompanyat al piano per Akira Eguchi, el dia 24 de gener de 2003; l'actuació del Ballet du Grand Théâtre de Genève, amb coreografies de Balanchine, Mancini i Parson, el 27 de febrer; el recital líric de la soprano Eva Marton, amb el pianista Lázló Kovács, el 20 de març; la Gala de les Estrelles de la Dansa del Segle XXI, amb la participació de Lucía Lacarra, Antonio Márquez o Danielle Severian, el dia 10 d'abril; i finalment, tancarà la temporada l'English Chamber Orchestra, que dirigirà Gloria Isabel Ramos, amb la pianista guipuscoana Marta Zabaleta com a solista, el 22 de maig.

Amb la voluntat d'apostar per la

Eva Marton

cultura i d'aportar la màxima qualitat possible –sempre d'acord amb l'espai físic del qual es disposa, el Centre de Congressos i Exposicions d'Andorra–, des del Comú d'Andorra (amb el patrocini de Banc Internacional-Banca Mora), enguany s'ofereix una novetat operativa: l'adquisició d'entrades per Internet (www.netentrades.com), per facilitar la venda des de qualsevol punt, tot pensant en un públic potencial provinent d'Espanya i Catalunya, i una política de preus assequibles (entrades a 12, 18 i 24 euros).

Lady Macbeth de Msenk, millor espectacle operístic de la passada temporada

La versió de l'òpera *Lady Macbeth de Msenk* ha estat considerada la millor de la temporada operística 2002-03 pels crítics barcelonins, aplegats per concedir els Premis de la Crítica que promou l'Associació d'Amics del Liceu.

Altres distincions van ser per a Phyllida Lloyd com a millor directora d'escena per *Gloriana*, Riccardo Muti com a millor director musical per la versió de concert de *Macbeth*, Deborah Polaski com a millor cantant femenina per *Tristan und Isolde* i Falk Struckmann com a millor cantant masculí per la interpretació dels personatges Kurnewal i Marke de *Tristan und Isolde*, tot al Gran Teatre del Liceu. El premi al millor cantant ha estat per a Juan Diego Flórez pel seu recital a Peralada i Mariola Cantarero va ser distingida com a millor cantant revelació.

També es va atorgar el premi a l'error més notable de la temporada a la no programació de l'estrena de *Babel 46* essent coproductors de l'espectacle. Finalment, es va atorgar una menció especial del jurat a la programació del Foyer com a complement de les òperes de la temporada.

La Fundació Caixa de Sabadell patrocina la Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya

La Fundació Caixa de Sabadell patrocinarà la programació de la pròxima edició de concerts Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya, organitzats per Joventuts Musicals de Catalunya. Van subscriure l'acord el president de la Fundació Caixa de Sabadell, Manuel Grau, i el president de Joventuts Musicals de Catalunya, Esteve Costajussà. A l'acte de signatura, també hi van assistir Carles Sala, delegat de Música, i Joan Guitart, president de l'Agència de Patrocini i Mecenatge, entitat que ha gestionat el conveni segons el qual la Fundació Caixa de Sabadell aporta a Joventuts Musicals de Catalunya 30.050,61 euros (5.000.001 pessetes) com a patrocini dels concerts de la Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya.

Els concerts de l'actual edició se celebraran a Alp, Bellver de Cerdanya, Montellà i Puigcerdà, Banyoles, Barcelona, Calonge, Palamós i Torroella de Montgrí, la Bisbal d'Empordà i Figueres, Girona, l'Hospitalet de Llobregat, Igualada, Sabadell i Terrassa, Sant Andreu de la Barca, Torrelles de Llobregat i Sant Boi de Llobregat, Manresa, Moià i Súria, Tortosa, Sitges i Vilanova i la Geltrú, Vic, Puig-reig i Rialp.

Intensa 23a edició del Festival Internacional de Música de Granollers

Aquest 1 de desembre ha tingut lloc el darrer concert d'aquesta edició del Festival de Granollers amb l'actuació del guitarrista Manolo Sanlúcar, el qual, acompanyat pels músics Santiago Lara (guitarra) i Antonio Coronel (percussió), la cantant Carmen Grilo i els ballarins Beatriz Martín i Eduardo Blázquez, ha ofert un espectacle amb el títol "Tres momentos para un concierto".

El Festival va començar el 27 d'octubre amb el December Quintet, que va acompanyar musicalment el curt cinematogràfic mut *El rostre pàl·lid* de Buster Keaton. December Quintet és format per Roc Sala (piano), Nil Villà (saxo), Gabriel Amargant (clarinet), Joan Vidal (bateria) i Dimas Corbera (contrabaix).

El 3 de novembre es va presentar la producció pròpia del Teatre Auditori de Granollers i el Festival, *Tot esperant l'emperador* de Miquel Descot. Aquesta obra està basada en les òperes *L'empresari teatral* de Mozart

i *Prima la musica, poi le parole* d'Antonio Salieri. Hi van intervenir l'Orquestra de Cambra de Granollers, dirigida per Francesc Guillén, les sopranos Laura Alonso i Anna Feu, el baríton Manel Esteve i el baix Josep Ferrer. La direcció escènica va ser de Frederic Roda i l'adaptació i dramaturgia del mateix Miquel Descot.

El 10 de novembre els Solistes de l'Orquestra de París van oferir un recorregut pels sons del tango amb la proposta "Le tango dans tous ses états" i amb obres de Piazzolla, Gardel, Stravinsky, Naon i Fernandel. El 17 de novembre la Jazz Ensemble del Festival, dirigida per Àlex Martínez i amb la veu de Carme Canela, va recrear obres d'Ellington, Porter i Gershwin.

Finalment, el penúltim concert, va acollir l'actuació de Les Bons Beccs, un grup de clarinetistes i percussionistes que van presentar "Vent de folie", un espectacle que transforma els músics en uns titelles amb la música de Joplin, Piazzolla o Weill.

DEL SEU AFFM.

Sr. Manel Cabero, Creu de Sant Jordi de la Generalitat

Estimat amic:

No sap com em fa feliç de saber que ha estat distingit amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat. En un món com el nostre en què el fet musical passa tan i tan desapercebut de l'atenció de les forces vives culturals i polítiques, aquest reconeixement em sembla un fet remarcable i alleuja el meu -disculpi, bon amic- pessimisme pertinaç.

Estic convençut que mereix aquesta distinció com pocs altres dels molts que n'han estat destinataris. Els seus mèrits són tan grans que per a mi el reconeixement que ara hom li ha fet, m'apareix insignificantment compensatori. I permeti que m'expliqui, perquè suposo que des del seu tarannà elegant i discret, el que acabo d'exposar li deu resultar incòmode.

En aquest sentit, m'apresso a refrescar la importància que ha tingut la seva tasca en el camp de la música coral a casa nostra. Vostè, la seva cabdal obra Cor Madrigal, ha estat durant mig segle una de les peces de referència del món coral català. I ho ha estat precisament gràcies a la seva empremta personal, a la seva manera d'entendre la praxi musical col·lectiva i, és clar, a la seva categoria com a músic. I amb el Cor Madrigal em refereixo a tot el clan -si no m'erro ni més ni menys que set conjunts, que abasten tot el ventall generacional institucionalitzat-, i de passada també he de recordar la prolífica família pròpiament dita que ha format amb la seva inoblidable muller Montserrat, una nissaga d'una intensitat musical única.

A més, ha tingut el mèrit afegit i no poc important, que aquesta obra hagi superat amb excel·lència els embats del que podríem anomenar "transició" de poders. Tots som conscients que a casa nostra, sovint les formacions nascudes i crescudes a redós d'una forta personalitat, com és el cas del Madrigal, a l'hora del relleu generacional han sofert problemes greus difícilment evitables. Ben altrament, en el seu cas, la seva obra ha

superat l'escull amb una envejable i poc usual normalitat.

Em consta que la cosa no ha resultat còmode i que ha hagut d'esmerçar-hi bones dosis d'intel·ligència i de fe per aconseguir aquest nou moment tan saludable de què tota la seva família coral gaudeix, emparat en el seu esguard referenciat tan segur. En tot cas, també la satisfacció ha de ser gran. Sobretot si aquest traspàs de realitat l'ha construït damunt un estol de deixebles seus, forjats en un altre vessant en el qual vostè ha estat molt especialment decisiu: el de la pedagogia de la direcció coral. Espanta de debò imaginar què seria avui el cant coral català sense la insistida tasca pedagògica seva tan personal. Quin desert tan paorós no seria el nostre paisatge sense la seva obra, molt en solitari, substitòria de responsabilitats institucionals negligides.

I aquí em permeto tornar al meu inicial, i ho sento, obligat pessimisme. Em consta que aquesta és una distinció isolada en el seu palmarès, i que mai no ha estat distingit en parcel·les institucionals estrictament musicals: la cosa em sembla com a mínim curiosa. I a hom li recorda la munió de guardons atorgats en l'estricta àmbit de la seva dedicació, amb criteris en els quals fa molt clarament la impressió que han prevalgut de manera recurrent, més aviat criteris d'oportunisme, d'imatge cridanera i d'amiguisme -del tipus que sigui- que no pas els valors més autèntics.

Disculpi, no era la meua voluntat crear-li cap mena de malestar, perquè, per damunt de tot, allò que importa és reiterar-li la meua més sincera admiració i estima personal i felicitar-lo per aquest reconeixement i pels molts que mereix, li siguin o no reconeguts, que de cor som legió els qui els hi hem lliurat.

Del seu affm.

Jaume Comellas

Josep Caballé, escollit per col·laborar amb Sir Colin Davis

El jove director barceloní Josep Caballé Doménech acaba d'afegir una fita important a la seva trajectòria. Ha estat escollit per col·laborar estretament amb el director britànic Sir Colin Davis, en el curs d'una convocatòria internacional promoguda per la firma Rolex amb el títol de The Rolex Mentor and Protégé Arts Initiative.

Es tracta d'una iniciativa de característiques insòlites, en què cinc joves artistes de cinc especialitats diferents –literatura, música, ballet, teatre i arts visuals–, escollits entre sengles propostes fetes en una crida d'abast internacional, durant un any treballen estretament amb figures de gran prestigi de cadascun dels vessants esmentats en una tasca de tutoria molt estreta que pot arribar fins i tot a compartir domicili, en determinades circumstàncies. En aquesta edició, juntament amb Colin Davis, com a músic, els altres tutors són William Forsythe, ballet; Robert Wilson, teatre; Toni Morrison, literatura, i Alvaro Siza, arts visuals. En el comitè que ha seleccionat els afavorits, hi figuraven, entre d'altres, la soprano Jessye Norman, Valerie Solti, vídua del director, i, al marge de la música, l'arquitecte Fran Gehry, autor del Museu Guggenheim de Bilbao, l'exdirector de la Royal Shakespeare Company, Peter Hall, i la ballarina Yoko Morishita.

Josep Caballé Doménech, deixeble entre d'altres de David Zinman i Jorma Panula, està menant una tasca destacada, bàsicament a l'estranger, en la qual figuren, entre d'altres, dos programes dirigits amb l'orquestra de la Tonhalle de Zuric, actuacions sovintejades als Estats Units, amb la Simfònica de Bergen, etcètera. El passat 15 de novembre va dirigir l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, en el concert que es va oferir a Venècia a benefici de la reconstrucció de La Fenice, amb un programa que incloïa *Noches en los jardines de España*, amb el pianista basc Joaquín Achúcarro, i *Goyescas* amb Ana María Sánchez, Alicia Nafé, Vicente Ombuena i Isidre Odena.

Sèrie de concerts nadalencs de l'Orquestra de Cambra de Lleida

Durant les festes nadalenques l'Orquestra de Cambra de Lleida, que dirigeix Josep Maria Sauret, oferirà una sèrie de concerts amb un programa vinculat a aquestes celebracions, comptant amb l'aportació en la parcel·la coral del Cor del Conservatori de Terrassa que dirigeix Rosa Ribera. Aquests concerts tindran lloc a Calaf, Llinars del Vallès i Móra d'Ebre, i també es faran actuacions a Cantàbria. El programa és format pel *Gloria* de Vivaldi i *El Messies* de Händel.

Prèviament, el passat octubre l'Orquestra de Cambra de Lleida va actuar en el cicle de Joventuts Musicals de Banyoles i de l'Associació de Música de Mollerussa, juntament amb el flautista Claudi Arimany i el concertino de la formació, Joan Espina. El programa estava integrat per la *Suite núm. 2* de Bach, el *Concert per a violí "La tempesta di mare"* de Vivaldi, el *Doble Concert de flauta i violí* de Vivaldi, el *Divertiment K. 138* de Mozart, *Vistes al mar* de Toldrà i la *Sinfonia núm. 109* de Mendelssohn.

Dues estrenes al cicle Ribermúsica

L'edició 2002 del cicle Ribermúsica, els dies 18, 19 i 20 del propassat octubre, va acollir dues estrenes mundials, tot adherint-se a la celebració de l'Any Gaudí. Aquestes obres d'encàrrec són *Forjats* d'Oriol Graus, obra per a metalls i música electroacústica, i *Escolta Gaudí* de Joan Sanmartí, composta a partir del poema *Com un arbre* d'Albert Ràfols Casamada i de la pel·lícula *Gaudí* de Manuel Huerfaga. *Forjats*, obra d'uns 14 minuts, per a 2 trompetes, 2 trombons, 2 trompes i suport electroacústic, es va estrenar el 18 d'octubre a la Casa Llotja de Mar de Barcelona. Oriol Graus també va estrenar *Fanfara per a Gaudí*, per a 2 trompetes i 2 trombons (de la qual va fer una segona versió per al concert a la basílica de Santa Maria del Mar del 19 d'octubre). Ambdues obres es van inspirar en els fanals que Gaudí va dissenyar per al Pla del Palau l'any 1878. Va completar la vetllada la *performance* titulada *Accions per Gaudí*, amb les actuacions de músics d'Àfrica, Àsia, Amèrica i Europa, dansa, poesia i pintura.

L'obra de Joan Sanmartí, *Escolta Gaudí*, per a saxòfons, dansa i música electroacústica, es va estrenar el 19 d'octubre dins la proposta Música per Gaudí a la basílica de Santa Maria del Mar, interpretada pel De-Sax-Tres i la ballarina Mariana Gius-tina. També hi van actuar Eulàlia Solé, el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, Mireia Pintó, Vladislav Bronevetski, Eva León, Euroquartet i el Forum Brass Quartet.

TANGENTS

L'adequació

Un organitzador de concerts se'm queixava de l'acústica de l'església on es feia un festival d'estiu. Li vaig dir que el fet de comptar amb aquesta església era més una benedicció que no una dificultat, perquè la seva acústica li delimitava l'enormitat del repertori universal i podia programar bàsicament les obres compostes per a una acústica similar. De Monteverdi a Messiaen és extens el repertori de músiques instrumentals i vocals aptes per a aquesta acústica i molt variat el que s'hi pot programar. Com a mostra, un meravellós *Stabat Mater* de Boccherini que pel juliol vam sentir a Torroella amb Núria Rial i el Quartet Sunrise més un contrabaix, i que esmento perquè en el resum dels festivals d'estiu veig que simplement s'ha esmentat sense fer-ne cap valoració.

Una altra adequació és preveure la durada de les obres a la comoditat del lloc. Sovint abunden les propostes que volen representar una òpera d'una tirada. Propostes carregades de raó artística però que cal veure on es fan. El darrer exemple ha estat l'*Ariadne auf Naxos* liceista, en la qual, encertadament, s'uneix el pròleg a l'òpera per fer una representació seguida de més de dues hores. La llàstima és que la duresa dels actuals seients del pati de butaques provoca que la incomoditat sigui manifesta ja al cap d'una hora. Caldria adequar, doncs, la idea artística a aquesta evidència.

També penso que la gran música simfònica té uns indrets idonis i la música de cambra o els solistes instrumentals, uns altres. Tot el que sigui conduir les manifestacions musicals als escenaris més adients sembla una qüestió òbvia. La realitat que contemplem demostra que no ho és tant. Hi ha altres factors que pesen més enllà de l'estricta interès artístic.

per JORDI MALUQUER

Telefónica

Fundació
Banc Sabadell

CAIXA CATALUNYA

BBVA

Santander
Central Hispano

Freixenet

LA VANGUARDIA

CREDIT
SUISSE

FUNDACIÓ
winterthur

gasNatural

Aigües de Barcelona

el Periódico

fecsa endesa

IBERIA

G&O
GOVERNMENT & BUSINESS

BANCAIXA
Caixa d'Estalvi de València, Castelló i Alicante

Grupo
VINSA

Fundació
Grup Set

SIEMENS

Generalitat de Catalunya
CCRTV

rtve
GRUPO

Grupo Planeta

CANAL+

MRW

MPG
MEDIA PLANNING GROUP

DRAGADOS

INMOBILIARIA
Colonial

emte
SULZER INFR
aeglectric

AGFA Agfa

ASTRALPOOL

GISA

Eurofirms

Gràfiques Ibèria

BAKER & MCKENZIE
Advocats

ACCENTURE - AGROLIMEN - AGRUPACIÓ MÚTUA - ALMIRALL PRODESARMA - ALTADIS - ASEPEYO - AUCAT, AUTOPISTES DE CATALUNYA - BAGUÉS - MASRIERA JOIERS
BASF ESPAÑOLA - BTB, BARCELONA TELEVISIÓ - COBEGA - FUNDACIÓN COCA-COLA ESPAÑA - COPCISA - COTECISA - DAMM - DANONE - DOM PÉRIGNON - MOËT CHANDON
EPSON IBÉRICA - ERCROS - ESPAIS D'OCI - EUROMADI - FCC, CONSTRUCCIÓN - FERRERO IBÉRICA - FERROVIAL INMOBILIARIA - FIATC, ASSEGURANCES - FRIGO - UNILEVER
FUNDACIÓ PUIG - FUNDACIÓN EPSON IBÉRICA - GRAFOS - GRAN CASINO DE BARCELONA, GRUP PERALADA - GRUPO URIACH - GRUPO VITA - HYMSA, GRUPO EDITORIAL
EDIPRESSE - INDRA - KONSAC - LABORATORIOS INIBSA - MICROSOFT IBÉRICA - MIELE - MITSUBISHI ELECTRIC EUROPE - MUSINI - PANRICO - PEUGEOT ESPAÑA
PHILIPS IBÉRICA - PORT DE BARCELONA - PRICEWATERHOUSECOOPERS - RECOLETOS, GRUPO EDITORIAL - SARA LEE - SOLVAY IBÉRICA - VISA ESPAÑA

són part del Liceu

Fundació Gran Teatre del Liceu

Generalitat de Catalunya, Ministerio de Educación, Cultura y Deporte,
Ajuntament de Barcelona, Diputació de Barcelona,
Societat del Gran Teatre del Liceu i Consell de Mecenatge

Per a informació sobre el programa
de Mecenatge i de col·laboració empresarial,
adreceu-vos al telèfon 93 485 99 25
o a l'e-mail mecenas@liceubarcelona.com

Coses que no ens importen. Concert d'homenatge a Joaquim Homs

Recordo que el meu vell professor de piano exclamava amb ironia fina: "El que més m'agrada de la música és que no serveix per a res." Tal vegada ell mateix podria signar aquestes ratlles arran del concert esdevingut a la sala de cambra de l'Auditori Nacional de Madrid el passat 6 de novembre a la tarda, amb motiu de l'aparició d'un llibre i CD amb obres del compositor Joaquim Homs (1906) i creacions plàstiques de la seva esposa, la pintora Pietat Fornesa (1915-1967).

Joaquim Homs, degà de la música catalana, aplica de manera expressiva i personal la tècnica compositiva apresada per transmissió directa de Robert Gerhard, un dels pocs deixebles de Schönberg, l'autor que, encara avui dia, hi ha amplis sectors melòmans que els costa d'assimilar, entendre i acceptar, perquè resulta més còmode rebutjar que no pas comprendre i, per un general, sembla que importa poc el fet d'assolir un nou avenç.

El Grupo Enigma-Orquesta de Cámara del Auditorio de Zaragoza va revivir la música del mestre com acostuma a fer-ho: amb pulcritud, precisió i sentiment, malgrat que Homs no

és pas fàcil d'interpretar. Els canvis freqüents de compàs, les línies melòdiques reduïdes a la unitat semàntica significativa, la planificació conceptual i la profunda expressivitat que contenen les seves composicions no van plantejar als intèrprets cap obstacle impossible de superar des de l'enfocament d'un treball seriós i reflexiu, una cosa que darrerament no està de moda i que, per tant, no interessa de promoure.

El director de l'agrupació, Juan José Olives, persona d'inquietud humanista, va fer que el públic s'anés identificant amb la música d'Homs des del principi de la primera obra del programa: *Heptandre*. L'ensamblatge dels instruments fregà la perfecció en la *Música per a 11 a la memòria de Joan Prats*. La versió del cicle *Ocells perduts* a càrrec de la mezzosoprano Montserrat Torruella va suscitar més d'una ovació espontània i ben viva. En definitiva, el concert va semblar poc tast i va deixar l'auditori enlaminat, amb una curiositat naixent i una sorpresa inesperada engendrada per la incomprensió del poc coneixe-

ment que hi ha del creador barceloní.

L'esdeveniment, possible gràcies a la inestimable col·laboració de l'SGAE, la Fundació Autor, l'INAEM i el CDMC, va ser emès després per Radio Clásica. Hi va haver ben poca diferència d'haver-lo enregistrat per a la televisió, i dissortadament, el poder de convocatòria no es va enlairar a la màxima potència, tot i tractar-se d'un homenatge merescut. ¿Potser es demostra que l'art i la cultura no ens interessen? Potser és que ambdues manifestacions, igual que la música, no serveixen per a res.

Ignacio Valdés

Tres segles al servei de la música: 165è aniversari del Conservatori Superior de Música del Liceu (1837-2002)

Exposició al Museu d'Història de Catalunya. Palau de Mar.
Del 5 de novembre al 29 de desembre

Entre els actes del 165è aniversari de la fundació del Conservatori Superior del Liceu s'ha organitzat una exposició commemorativa al Museu d'Història de Catalunya amb el suport de diverses institucions, com el mateix Teatre i el Cercle del Liceu, l'Auditori, el Consorci del Palau de la Música Catalana, etc.

Amb el lema "Tres segles al servei de la música" es fa un repàs de la història d'aquesta institució musical, paral·lela a la recent història de Catalunya des del primer terç del segle XIX, passant per tot el segle XX fins a l'acabat d'encetar segle XXI. L'exposició, a càrrec de Maria Serrat (comissariat) i els documentalistes V. Estapé, B. Casablanca, T. Serra i C. Calmell, s'articula en tres grans mòduls.

En el primer, dedicat a "la institució", es repassen els orígens i el camí comú entre Conservatori i Teatre del Liceu des del 1837 fins a final del segle XX, i també els diversos

models de gestió i els presidents de la Fundació del Conservatori. El segon gran bloc és dedicat a l'"activitat acadèmica" com a homenatge a les figures que donen vida al Conservatori (directors, compositors, teòrics, instrumentistes, cantants, alumnes), alhora que recull les publicacions i els plans d'estudis durant la seva història. L'exposició es tanca amb "el segle XXI", en què s'expliquen els diversos ensenyaments musicals i les formacions instrumentals del Conservatori obertes a les noves músiques, des de l'Escola Superior de Guitarra Flamenca, o la de Música Moderna i Jazz.

Tal vegada el més important de l'exposició és tot el material tant imprès com fotogràfic inèdit que es mostra per primera vegada de l'arxiu del Conservatori i del Teatre del Liceu i que complementa els aspectes de la recerca musicològica d'aquesta època i d'aquest país.

R. Benito

El compositor Hèctor Parra, primer català a l'IRCAM

El jove compositor i pianista Hèctor Parra va ser un dels 10 seleccionats (entre més de 304 candidats) per fer el Curs Anual de Composició i Informàtica Musical 2002-2003 de l'IRCAM, del Centre Pompidou de París. Hèctor Parra es converteix, doncs, en el tercer espanyol i primer català admès en aquest centre.

Aquest curs, que comença el dia 4 de novembre, comporta l'estrena d'una obra per a instruments i electrònica en viu, que interpretarà el conjunt Court Circuit, i que es durà a terme durant els concerts de l'IRCAM la temporada 2003-2004.

De la intensa activitat d'Hèctor Parra, podem destacar de manera cronològica l'estrena de l'obra *Stasis* per l'Arditti String Quartet el passat 11 d'agost (i retransmès per France Culture) en el Festival d'Avinyó; l'estrena de l'obra *Abime* per l'Ensemble Recherche de Freiburg, obra encàrrec per representar la Fundació Royaumont en el Festival Internacional de Música de Takefu (Japó), el mes de juny; i la participació al taller de composició Voix Nouvelles 2001, en què s'estrenà la seva obra *Mort d'Antigone* (per a mezzosoprano i clarinet) en el Festival de Royaumont l'any passat.

CONVOCATÒRIES

II CURS INTERNACIONAL D'INTERPRETACIÓ FREDERIC MOMPOU. Organitzat per l'Associació Musical Granados-Marshall, serà impartit per la pianista Carmen Bravo, vídua del compositor, l'any 2003. Per a més informació: www.granados-marshall.com.

SELECCIÓ DE PROFESSORS A L'ESMUC. L'Esmuc convoca per al curs 2003-04 places de professors de: diversos instruments (música clàssica, contemporània, antiga, jazz, moderna i flamenc), musicologia, pedagogia, sonologia, promoció i gestió, teoria i composició, i informàtica. S'ofereixen classes setmanals o quinzenals (segons les assignatures), ajuts per al trasllat des del lloc de residència i contracte no exclusiu. Per a més informació: www.esmuc.net.

SOCIETAT INTERNACIONAL DE MÚSICA CONTEMPORÀNIA. La secció espanyola de la SIMC convoca a participar els compositors que vulguin presentar les seves partitures per a la programació de les properes Jornades Mundials de Nova Música 2004, que se celebraran a Suïssa. Es poden enviar, abans del dia 31 de gener de 2003 (s'aconsella consultar prèviament l'adreça d'Internet www.wnmd2004.ch), a ISCM World New Music Days 2002. Post Box 8074. CH-8036 Zurich; o bé abans del dia 15 de gener a SIMC Secció Espanyola. Modesto Lafuente, 90, 1r dreta. 28003 Madrid.

VII CONCURS INTERNACIONAL DE PIANO CIUTAT DE MALLORCA. Del 28 de gener a l'1 de febrer, hi poden participar tots els pianistes que no hagin fet 30 anys abans de l'1 de febrer. Hi ha quatre categories: A, fins a 30 anys, amb dos premis, de 2.400 i 1.800 euros; B, fins a 20 anys, amb tres premis, de 1.200, 900 i 600 euros; C, fins a 16 anys, amb tres premis, de 390, 330 i 270 euros; i D, fins a 12 anys, amb tres premis, de 240, 180 i 120 euros. També hi ha un premi especial a la millor interpretació d'una obra d'un compositor mallorquí, i d'altres. La data límit per inscriure-s'hi és el dia 24 de desembre de 2002. Per a més informació i obres que cal preparar: Associació Amics de la Música de Palmayola. Sr. Arnaldo Llinàs. Av. Violetes, 3. 07193 Palmayola. Internet: www.amupa.org.

IV CONCURS DE COMPOSICIÓ ILLA DE LA GOMERA. Organitzat pel Centre Canari de Música Iberoamericana, hi poden participar els compositors de nacionalitat de qualsevol país iberoamericà o estrangers residents durant un mínim de tres anys. Les obres han de ser inèdites, per a orquestra de cordes (5 primers violins, 4 segons violins, 3 violes, 2 violoncels i un contrabaix) amb o sense solista vocal o instrumental i d'una durada entre 10 i 20 minuts. S'atorgarà un premi de 6.000 euros. El termini de presentació d'obres acaba l'11 d'abril de 2003. Més informació: Centre Canari de Música Iberoamericana. Apartat de correus 68. 38800 San Sebastián de La Gomera. Tel.: 922.14.15.84. A/e: musi@eresmas.net.

COM Ràdio convoca un premi per a joves intèrprets

Amb el propòsit de donar a conèixer els joves intèrprets de música clàssica residents a Catalunya i d'ajudar-los en el camí de la professionalització, COM Ràdio ha convocat el Segon Certàmen Premis Tutto, les proves del qual tindran lloc en directe dintre del programa *Tutto Demestres* que dirigeix el compositor Albert García Demestres i s'emeten els diumenges de 15 a 16 h. Les dues proves eliminatòries se celebraran setmanalment entre el primer de desembre de 2002 i el 30 de març de 2003, llevat dels diumenges 29 de desembre i 5 de gener (totes les interpretacions es podran escoltar, també, a la pàgina web de COM Ràdio). La final, en què participaran 4 candidats, tindrà lloc a la Sala Gran de l'Auditori de Barcelona el dia 13 d'abril de 2003.

Per determinar els participants que passin a la segona prova eliminatòria i a la prova final, s'ha establert la modalitat de votació del públic. Els oients de COM Ràdio podran votar pels candidats, telefònicament (al 93 5080823) o per correu electrònic (www.comradio.com). Les votacions es podran realitzar a partir del diumenge, en finalitzar l'emissió del programa *Tutto Demestres* fins al diumenge següent abans de les tres de la tarda. El mateix jurat professional que ha seleccionat inicialment els 16 participants en el concurs, atorgarà els guardons entre els 4 finalistes.

Es concediran un primer premi de 1.600 euros i tres segons premis de 720 euros. També s'ofertarà la participació en un concert organitzat pel CDMC, un concert organitzat pel Festival Claustre de Sant Domènec-Festival de Peralada i en els cicles de la "Caixa" i de JJMM de Barcelona.

Aniversari de la Coral Harmonia. Amb motiu del cinquè aniversari de la Coral Harmonia, el passat mes de juny se celebrà a Llorenç del Penedès un concert amb la participació, a més de la coral esmentada, de la Coral Noves Veus de Capellades, la Coral Nou Ressò de l'Arboç i la coral Amics del Cant de la Múnia; i també de la cobla La Principal del Llobregat. L'audició finalitzà amb la interpretació conjunta de Suite catalana de Josep Prenafeta (*El rossinyol*, *L'hereu Riera*, *La filla del marxant* i *Sota de l'om*).

L'acte constituí un gran esdeveniment i ratificà la línia ascendent de la Coral Harmonia, que ha dinamitzat la vida cultural del poble i la del Baix Penedès.

X Pòdiums per a grups de cambra de l'Escola de Música de Sant Joan de Vilatorrada. Celebrat, aquest concurs, el passat mes de maig, van resultar guanyadors en la categoria A, el duet de violoncel i piano format per Joana Gual i Inés Reguero. En la categoria B va resultar guanyador el duet de flauta travessera i piano format per Sergi Gili i Pau Baiges, que també va rebre el premi especial atorgat per l'Associació Catalana de Compositors i la Fundació Música Contemporània.

Per la seva banda, el duet d'oboè i piano format per Jordi Bonilla i Raül Benavides van rebre el premi especial atorgat per l'Associació Catalana de Compositors i la Fundació Música Contemporània, en la categoria A.

El quartet Sax 3+1 va estrenar a l'Estat espanyol l'obra *Saxtory* del compositor francès Jérôme Naulais, escrita per a quartet de saxòfons, solista i banda de música. L'estrena va tenir lloc el passat 22 de setembre, al Palau de la Música Catalana, en el concert de la Banda de Música de la Unió Filharmònica d'Amplada, dirigida per Carles Royo.

Nou premi de composició per a Agustí Charles. Agustí Charles Soler va guanyar el II Premi Internacional de Composició Ciudad de Sabiñánigo 2002, dotat amb 2.000 euros, amb l'obra *Piano Trio*. L'obra, escrita per a violí, violoncel i piano, serà estrenada el pròxim gener.

El compositor català també va guanyar aquest any el Premi Joaquín Turina amb l'obra *Images of the Black Windows*. Des de l'any 1985, Charles ha guanyat 45 premis de composició.

Catorze concerts al cicle *Avuimúsica*

per RRM

UN TOTAL DE CATORZE CONCERTS INTEGREN LA PROGRAMACIÓ DEL CICLE AVUIMÚSICA 2002-03 QUE PROMOU L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE COMPOSITORS. AQUEST CICLE VA COMENÇAR EL PASSAT 23 D'OCTUBRE AMB UNA CONFERÈNCIA A CÀRREC DE DAVID PADRÓS SOBRE EL TEMA "MÚSICA I ESPAI".

L'edició d'enguany mostra una notable ambició, una afinada identificació amb el concepte "música contemporània", una notable varietat d'ofertes, un ventall ampli de compositors de casa, en perjudici fins i tot dels grans noms que han empès universalment l'esmentat concepte de música contemporània i, finalment, una clara voluntat d'oferir estrenes.

Pel que fa a aquest darrer aspecte, hom hi observa un total de 34, una mica menys de la meitat del total dels 88 títols que s'hi oferiran, del total de 68 compositors que convoca el cicle, amb una àmplia presència de bona part dels més importants del país, i també de les noves fornades; entre aquells: Oltra, N. Bonet, Cercós, Charles, Guinjoan, Padrós, Lewin-Richter, Brncic, Mestres Quadreny, Taverna-Bech, Bofill, Cervelló, M. Milà, Ll. Balsach, Sardà, Boliart i Grévol, juntament amb compositors de la generació dels anys previs a la guerra civil, com Eduard Toldrà i Joaquim Zamacois. I dels més joves: González de la Rúa, Roger, Pladevall, Bacchus, Resina, Cazorra, Pardo, etcètera.

Pel que fa als grans noms de la música universal, hom tindrà oportunitat d'escoltar obres de Webern, Xenakis, Villa-Lobos, Ginastera, Brouwer, Britten, Steve Reich i Beethoven.

Els catorze concerts reuniran des de la música electrònica a un con-

cert de cobla passant per banda, quartet de corda i conjunts de formació diversa. També s'hi oferiran recitals d'instrumentistes individuals —piano, violoncel i flauta—, amb l'absència de la veu. El dotzè concert, que tindrà lloc el 25 d'abril de 2003, serà protagonitzat pel guanyador del Premi Xavier Montsalvatge d'interpretació pianística contemporània.

Els catorze concerts s'escamparan per l'Auditori del CCCB, Museu d'Art Contemporani de Barcelona, Institut Francès, Metrònom i SGAE.

El cicle el va obrir l'Ensemble Obert que dirigeix Nacho de Paz, amb un programa integrat per obres d'Anton Webern, Mario Ros, Joan Riera i Morton Feldman. El cicle es clourà el dia 30 de maig de 2003 a l'Institut Francès amb un concert a càrrec del Grup Instrumental ES-

MUC II, i se centrarà en obres que encara són en curs de composició. L'haurà precedit un concert a càrrec de la Banda Municipal de Barcelona amb obres de nova creació d'un conjunt de compositors, alguns dels quals ja esmentats abans.

Cal destacar la permanència en el cicle d'un concert de cobla, que una vegada més serà a càrrec de la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, la qual, com és sabut, manté una intensa i potent activitat concertística, en un programa estèticament compromès integrat per obres de Leonora Milà, Teresa Borràs (estrena), Mercè Torrents (estrena), Xavier Boliart, Enric Ferrer, Manel Oltra (estrena) i Narcís Bonet. En conjunt, aquest cicle es presenta obert a importants al·licients, amb un cert caràcter eclèctic i menys radical que en anteriors edicions pel que fa a la seva línia estètica.

FUNDACIÓ BANC SABADELL

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ - PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

La Fundació Banc Sabadell s'ha incorporat com a **MEMBRE D'HONOR** de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana per la temporada 2002-2003 i **PATROCINADOR** de la VII Temporada de "Concerts Simfònics al Palau".

El conveni de col·laboració ha estat signat pel Sr. Joan Corominas i Vila, President de la Fundació Banc Sabadell i el Sr. Fèlix Millet i Tusell, President de Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana. Va assistir a la signatura el Sr. Miquel Molins i Nubiola, Director de la Fundació Banc Sabadell.

Amb aquest conveni la Fundació Banc Sabadell expressa, una vegada més, el seu ferm suport a la cultura.

Aquest Nadal, el cine arriba al Liceu.

Per primera vegada i fins al 12 de gener, a la sala del Liceu es projectarà en pantalla gegant l'òpera *La Traviata*, de Giuseppe Verdi. Ara ja pots gaudir per només 4 euros d'una de les representacions més populars de l'escena operística.

Desembre

Diumenge 22 a les 11 hores
Dijous 26 a les 19 hores
Dimarts 31 a les 19 hores

Gener

Dimecres 1 a les 19 hores
Diumenge 5 a les 11 hores
Dimarts 7 a les 19 hores
Diumenge 12 a les 11 hores

Venda de localitats (numerades)
Taquilles del Liceu de dilluns a divendres de 14 a 20.30 hores.

ServiCaixa
902 33 22 11
servicaixa.com

Informació 93 485 99 13
www.liceubarcelona.com

Gran Teatre del Liceu

Apoteosi pianística

Palau 100. Orhestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi. Nelson Freire, piano. Dir.: Riccardo Chailly. A. Mossolov, S. Rakhmàninov, S. Prokófiev. Palau de la Música Catalana. 14 d'octubre de 2002.

per F. TAVERNA-BECH

Més que l'espectacular versió de l'interessant poema descriptiu *La foneria d'acer* d'Aleksandr Mossolov o la brillant lectura de la suite del ballet *Romeo i Julieta* de Sergi Prokófiev, del concert de presentació de l'Orquestra Sinfonica di Milano cal fer èmfasi en la interpretació del *Concert per a piano i orquestra* núm. 2, en *Do menor*, op. 18 de Serguei Rakhmàninov. Amb tot, abans de comentar aquesta impressió cal reconèixer que amb la perspectiva de setanta-cinc anys i veient com han anat desenvolupant-se els esdeveniments els darrers cent anys, podem considerar l'obra "siderúrgica" de Mossolov com una curiositat més anecdòtica que no pas veritablement documental d'uns temps en els quals la vida soviètica suscitava l'interès dels "progres"

dels anys vint. Diguem també que a cada nova audició de la música de Prokófiev, ens adonem que el seu art prodigiós ens impressiona per la seva estructura lineal, és a dir, una melodia acompanyada nítidament d'una harmonia brillant, i la virtuosística intenció del seu discurs, no pas per un possible contingut metafísic o sentimental.

D'altra banda, l'orquestra italiana, en què predomina la joventut, va revelar una excel·lent qualitat, però sense arribar a extrems excepcionals, valoració en la qual també s'ha d'incloure la labor del director Riccardo Chailly, certament apassionada i extravertida, però més aviat orientada a l'impacte sonor que no pas al detall simplement emotiu.

Dit això, o més aviat, escrit això, ens quedem com a

moments memorables del concert amb l'audició de la pàgina concertant de Rakhmàninov, veritable testimoni del cosmopolitisme de les primeres dècades del segle XX que, tot respirant encara els eflusis d'un romanticisme intens, ja deixa albirar les audàcies que, amb una profunda vocació de ruptura amb el passat, es manifestaven no solament en la música sinó també en la resta de les arts. Certament, és una partitura curulla de tòpics pianístics, d'un sentimentalisme a flor de pell, i que tanmateix pot emocionar-nos pel que significa d'evocació d'un món aristocràtic que estava en crisi i que canvia per moments, davant d'unes inquietuds de major entitat social.

És veritat que el *Concert* de Rakhmàninov és una obra emblemàtica i que admet lectures de molt diferent intencionalitat, però són poques les que assoleixen posar de manifest el seu clímax apoteòsic quant a culminació d'una època –la romàntica– i quant a plantejament virtuosístic –el piano com a conductor del discurs, alhora que

A. BOFILL

l'orquestra, més que acompanyar-lo, el motiva en la seva efusió de sentiments, i cal també un solista de consumada i brillant tècnica, i alhora flexible però implacable amb les seqüències vitals del ritme, i igualment dotat d'una fantasia lírica per revestir de matisos, transparències i contundències la constant inflexió discursiva del so. I tot això definia precisament l'art de Nelson Freire, pianista generós en l'eloqüència del fraseig, subtil en la respiració i la sonoritat amb la qual va saber proporcionar calidesa i comunicabilitat a l'obra, tot establint amb Chailly i els músics de l'Orquestra Giuseppe Verdi un profund clima poètic per emocionar el públic que omplia el Palau.

Amb butllofes a les mans

Alvin Ailey American Dance Theater. Direcció: Judith Jamison. Coreografies: Alonzo King, Judith Jamison i Alvin Ailey. Gran Teatre del Liceu. 24 d'octubre de 2002.

per J. COMELLAS

Una certa sensació contradictòria, m'ha deixat l'espectacle amb el qual s'ha presentat al Liceu l'esmentada Alvin Ailey American Dance Theater. I expresso això, malgrat el títol, perquè gairebé de manera literal els espectadors ens vam fer butllofes a les mans, en primer lloc de tant d'aplaudir al final de l'espectacle, i en segon perquè el ritme de la darrera part de la coreografia *Revelations* i la propina posterior no van deixar ningú amb les mans plegades.

Però tanmateix, un clima diferent havien deixat les dues coreografies anteriors, totes dues molt recents: *Following the Subtle Current* i *Upstream* té dos anys de vida i *Here...Now* només un, malgrat el seu notable valor intrínsec. Aquí vam gaudir d'una companyia en la qual

els components tècnics, la netedat depuradíssima de la tècnica dels ballarins i un suport força manifest en la dimensió física, es trobaven per damunt de la capacitat de crear una autèntica tensió emotiva. Coreografia de base abstracta la primera i figurativa la segona –en el seu intent una mica forçat de recordar la figura de l'atleta Florence Joyner Griffith–, totes les virtuts exposades, en el límit tan excels en què es van manifestar, no aportaven, amb tot, res d'excepcional més enllà del goig d'una companyia de gran nivell.

Però amb *Revelations*, l'autèntica coreografia de referència del grup, es va produir l'esdeveniment. Es tracta d'una proposta del creador de la companyia, Alvin Ailey, feta molt als inicis de la formació, en la qual el geni del coreògraf i la capacitat de crear un cosmos de plena

PAUL KOLNIE

identificació amb les essències més íntimes de la companyia, menen a uns resultats excepcionals. Una vegada més ens trobem i se'ns presenta la constatació del tan cabdal patrimoni cultural que ha aportat la raça negra a la cultura nord-americana. I com aquesta aportació ha assolit la dimensió universal; com ha entrat en l'imaginari identitari universal.

Per això l'obra, tota ella conseqüència, tota ella imatge d'una metarealitat cultural que ha aconseguit "guanyar-nos" a tots, al cap de quaranta anys després d'ha-

ver estat creada continua impressionant i colpejant el receptor. Sobretot si compta amb una interpretació tan identificada, d'una tan plena identitat com la que en va fer la companyia.

El gran dubte ara és saber quina és realment avui l'Alvin Ailey Dance Theater Company. Si té potència innovadora, no ben copsada en les dues primeres coreografies esmentades o si viu d'herències de superació en aquesta oportunitat no albirada. Ens agradaria tenir ocasió d'escatir aquest gran dubte.

El goig d'Ariadne auf Naxos

Ariadne auf Naxos de Richard Strauss. Llibret d'Hugo von Hofmannsthal. Heidi Brunner, Adrienne Pieczonka, Edita Gruberova, Wolfgang Brendel, Wojtek Drabowicz, John Horton Murray. Direcció musical: Friedrich Haider. Direcció d'escena: Uwe Eric Laufenberg. Producció: Gran Teatre del Liceu, procedent del Théâtre de La Monnaie. Gran Teatre del Liceu. 19 d'octubre de 2002.

per J. COMELLAS

A vegades l'art supera la realitat a ser realista, valgui la redundància. Just a l'inici de la representació del pròleg s'estableix un diàleg entre el mestre de música i el majordom, en el qual aquell es dol que en un mateix i noble espai es representi òpera seriosa i un espectacle vulgar de teatre. I, indignat, li diu: "Això no pot ser." I encara després, hi insisteix, imperatiu: "¡No ha de ser! (...) Això, el compositor no ho permetrà mai dels mais!" Com és ben sabut, aquesta mateixa polèmica es va descabdellar just al cap de vint-i-quatre hores amb motiu d'un recital d'una coneguda folklòrica.

Esmentem el fet com a curiós, sense entrar en la polèmica perquè no correspon aquí de fer-ho. Aquí correspon tractar d'un bellíssim espectacle operístic, basat en una òpera esplèndida, molt ben resolta damunt l'escenari liceístic.

Aquesta ha estat una versió que ha tingut el mèrit de permetre'ns retrobar-nos de manera renovada amb aquesta òpera i sense traïr ni pertorbar poc ni molt els seus valors més essencials. Un hom ha tingut la sensació que en aquesta *Ariadne auf Naxos* liceista, no s'escapava res no sols d'allò més fonamental del contingut, fins de tots els racons més amagats i subtils.

Basant-se en un muntatge intel·ligent, carregat de llum i de color, jugant amb gran eficàcia el fi i rellescós terreny de la doble representació òpera-teatre, ha sabut crear un espai de trobada ben resolt. Malgrat que en alguns casos faltava una certa dosi de credibilitat dramàtica –a vegades hi havia un cert punt de cosa forçada–, sobretot pel que fa a entrades i sortides d'escena, més que no al concepte de la versió en si mateix. Perquè en una obra de les característiques d'aquesta,

la dramàtica constueix un fet cabdal. I no tant en el sentit de voler mostrar aspectes amagats de l'obra –que aquests resten molt clars malgrat la seva complexitat i riquesa–, sinó en el de, precisament, afavorir que aquesta riquesa flueixi de manera natural, sense més pretensions. I això, crec que ha estat molt ben aconseguit.

Com que a més, s'ha comptat amb un excel·lent quadre d'interprets, l'esplendidesa dels valors de l'obra han acabat manifestant-se de manera plenament satisfactòria, tal com he apuntat abans.

Com que el paper de Zerbinetta fou encarregat a Edita Gruberova, ja es podia esperar si no tot, sí bona part del que va passar. Sobretot si –al·licient afegit–, commemorava un quart de segle de presència més o menys continuada al Liceu. En acabar la llarga i difícilíssima ària amb recitatiu previ "Grossmächtige Prinzessin", els liceistes de pro, sobretot els "purs", però de fet tots, es van llançar amb cos i ànima a sadollar d'afecte desbordat la cantant. Fins i tot amb llençament d'octavilles de color que recordaven l'esmentat quart de segle de continuades satisfaccions ofertes per la cantant eslovaca. I que quedi clar que per a mi va lluir més cant que música; més ofici fins als límits de

l'impossible, que no pas autèntica expressió. I disculpeu si caic en un cert terreny herètic.

La resta del repartiment va tenir en la soprano canadenca Adrienne Pieczonka una Ariadne que va servir amb molta exactitud el doble paper, tot matisant en cada cas els trets essencials del seu personatge. També va excel·lir Heidi Brunner en un paper de Compositor ple de matisos i de riquesa interpretativa. A un artista com Wolfgang Brendel, per força li havia de venir petit el seu Mestre de Música interpretat amb una suficiència aclaparadora.

També l'orquestra es va afegir a la celebració, amb un treball equilibrat, a vegades potser una mica pla, però en tot cas cercant i trobant bàsicament la difícil pirueta estilística que en el pla musical comporta aquesta obra. I no cal dir que en això també hi va tenir força a veure la batuta de Richard Haider, un músic operístic d'ofici segur, en aquest cas potser més brillant que en altres ocasions anteriors.

Decker triomfa amb La Resurrecció de Mahler

Temporada OBC. Orfeó Català. Isabel Monar, soprano. Chariklia Mavropoulou, mezzosoprano. Dir.: Franz-Paul Decker. Mahler: *Simfonia núm. 2 "Resurrecció"*. L'Auditori. 6 d'octubre de 2002.

per LLUÍS TRULLÉN

Quan Franz-Paul Decker dirigeix l'OBC en obres simfòniques de Gustav Mahler i de Richard Strauss, el concert pren una dimensió en què les partitures assoleixen una transcendència que les enlaira per sobre del mer fet interpretatiu. Hi ha una càrrega emotiva, de coneixement, de sensibilitat, de tècnica orquestral que s'encamina sempre cap a una direcció inequívoca: la de fer quelcom transcendent, una lectura intel·ligent sempre dirigida a assolir tot el significat que envolta la simfonia en qüestió. La interpretació del corpus simfònic de Mahler, i concretament la *Simfonia núm. 2*, pot enfocar-se des de diversos punts de vista: Inbal, Solti, Neumann, Jansons, Haitink, Sinopoli, Bernstein, entre al-

tres directors, n'han ofert versions bé seguint la recerca de la sonoritat brillant, punyent i colossal de les orquestres nord-americanes, bé cercant el temperament i la sonoritat menys vehement que caracteritzen en línies molt generals les versions de les orquestres centreeuropees. Plantejaments, que a banda de sonoritat, també recal·len en la seva major o menor transcendència, força interior o sentit discursiu de l'obra.

I Decker, com a gran director mahlerista, sap com assolir-ho de l'Orquestra, que tan bé coneix la seva demanda de so i de contingut. L'Orquestra, un fantàstic Orfeó Català i una destacada intervenció de les veus d'Isabel Monar i de la mezzosoprano Chariklia Mavropoulou, van endinsar-se en l'univers

mahlerista de la *Segona* plantejat per Decker sobre uns paràmetres admirables. La *Segona*, com tantes altres obres de Mahler, té la mort com a rerefons; el compositor, sobre els poemes de Klopstock, va afegir-hi les paraules: "Moriré per viure". La *Simfonia núm. 2*, amb l'inevitable destí de l'home –única possibilitat d'alliberament–, amb una problemàtica que només pot resoldre la resurrecció, és, doncs, una obra que planteja un rerefons evident que sempre envoltarà el corpus simfònic

mahlerista.

Decker s'endinsa en el contingut extramusical, busca l'expressió, la força interior, la línia melòdica i harmònica que avança sense fissures. I en el concert tot va transcórrer amb una interpretació punyent, interiorista, íntima, amb una visió que tendí a la sonoritat delicada d'una línia d'acord amb les versions centreeuropees i amb la càrrega de tensió en el discurs que reflectia tota la dimensió musical i extramusical que Mahler va plasmar en aquesta complexa *Segona Simfonia*.

Retrobament emocionat de Berganza amb el Liceu

Recital Teresa Berganza, mezzosoprano, i Cecilia Lavilla, soprano. Juan Antonio Álvarez Parejo, piano. Obres de diversos autors. Gran Teatre del Liceu. 17 d'octubre de 2002.

per ROBERT BENITO

La nova etapa del coliseu de les Rambles s'està caracteritzant aquests primers anys per una sèrie de retrobaments de grans figures de la lírica amb el seu públic. I això, a banda d'un programa curiós, va ser el que quedarà d'aquest mutu sentiment d'agraïment que es va viure en la gran sala del Liceu en acabar el concert de Teresa Berganza.

Després del seu debut fa més de trenta anys, en aquesta ocasió la presència de la mezzosoprano tenia un al·licient doble, un programa interessant i compartir escenari amb la seva filla, Cecilia Lavilla Berganza.

El programa va ser un recorregut per les diverses etapes de la història del cant, des del naixement de l'òpera amb obres de Monteverdi fins a la música folklòrica dels cants moravians de Dvorák o la *mélodie* francesa de Massenet. Tot això amb la formació de duet de cantants amb acompanyament de piano.

Evidentment, l'evolució natural i temporal d'una veu va quedar palès en el decurs del recital. La que va ser una de les millors intèrprets de Rossini i Mozart conserva el gust en el cant i un timbre fosc i vellutat que la van fer única en la interpretació d'aquest repertori dintre de la seva corda de mezzo, però també es van evidenciar problemes en l'emissió del registre agut i de domini del *fiato*. Per la seva banda, la veu de la soprano Cecilia Lavilla va sorprendre gratament l'auditori per la seva seguretat d'emissió i un material que sense ser gran en volum sí que és ric en matisos d'expressió, i sobretot en adaptació als diversos estils interpretats.

Un altre aspecte que en cal destacar va ser la perfecta entesa entre ambdues cantants tant en l'aspecte musical, amb un empastament impecable, com en la

complicitat escènica. De les tres peces del geni de Cremona que van obrir el programa, va destacar el duo "Pur tu miro" de l'òpera *L'incoronazione di Poppea*, amb una dissonància buscada expressivament, per passar al ple barroc de Händel amb "Screzando sul tuo volto" de *Rinaldo*, en què va tornar a esdevenir palpable la facilitat per al virtuosisme i l'ornamentació de les dues cantants, tot i que amb algun problema d'ajustament en el tempo amb el pianista. El clasicisme va tancar la primera part amb tres obres de Paisiello, Haydn i Mozart, en què van demostrar l'elegància del cant d'aquesta època, amb una línia de cant sòbria i una expressió continguda.

El segle XIX i la seva música de sala van configurar la segona part del recital, amb autors tant del romanticisme alemany –Mendelssohn–, com francès, amb obres de Massenet i Gounod amb una clara influència d'un cert espanyolisme importat i cultivat pel gran cantant García a les sales parisenques de l'època. Quatre cançons esclaves de Dvorák van posar la nota més teatral d'aquesta segona part, que va anar *in crescendo*, per acabar el concert amb la igualment teatral *L'inconstanza d'Irene* de Donizetti, que a tall de paròdia dels vicis i despropòsits canors de les dives de l'època recrea amb adorns i fraseig una mala interpretació de l'estil operístic italià de meitat del segle XIX.

L'aplaudiment de públic a cantants i al pianista Juan Antonio Álvarez Parejo, que no va passar de discret, ens va oferir l'oportunitat de quatre bisos dels més coneguts, des de la barcaola dels *Contes d'Hoffmann* d'Offenbach, en la qual va destacar novament la delicadesa, la recerca de diferents colors sonors i la cura en l'emissió d'uns *pianissimi* exquisits, per pas-

sar després a l'havanera de l'òpera de Penella *D. Gil d'Alcalá*, i acabar amb les divertides obres de Rossini *Regata veneciana* i el sempre reeixit *Duo dels gats*.

Va ser un concert emo-

cionant en què es va demostrar l'afecte del públic cap a la mezzosoprano, que tant ha fet per la música –ja sigui operística com cançó de concert– i per a la divulgació de la música espanyola.

Un sublim Brendel recrea música de Haydn, Mozart i Beethoven

Ibercamera. Alfred Brendel, piano. Haydn: *Sonata en Sol menor Hob. XVI/44*. Mozart: *Fantasia en Re menor, Sonata en La menor K. 310*. Beethoven: *33 Variacions sobre un vals de Diabelli*. Palau de la Música Catalana. 6 de novembre de 2002.

per LLUÍS TRULLÉN

Deixant de banda les *Bagatel·les op. 126*, les *Variacions sobre un vals de Diabelli* constitueixen el testament pianístic de Beethoven. Escrites entre 1819 i 1825, i contemporànies de les tres darreres *Sonates per a piano* o la *Simfonia núm. 9*, les *Diabelli* són portadores de totes les connotacions d'escriptura musical del darrer Beethoven. Aquestes "variacions alterades" –esment que el mateix Beethoven fa en la partitura amb referència tant a l'ús constant d'alteracions (malgrat que totes les variacions estan escrites en la tonalitat de Do major) i als canvis rítmics (ja el tema del vals passa en breus moments d'un ritme 3/4 a un 4/4)–, constitueixen un monument pianístic de primer ordre i, com les *Variacions Goldberg* de Bach, adquireixen una profunditat musical que assoleix la dimensió de transcendent.

Recrear les *Diabelli* –que en tan poques ocasions es poden escoltar en directe– esdevé un treball gairebé titànic, no només per una durada que passa l'hora, sinó per poder assolir tota l'essència musical que ofereix aquesta obra mestra del piano. Però el pianista que interpretava les *Diabelli* era Alfred Brendel: el gran mestre de la recreació de la música de Schubert, Haydn, Mozart i Beethoven. Tècnica "listziana", elegància, reflexió,

profunditat, saviesa i una nitidesa en el fraseig que permetia discernir cadascuna de les notes amb una claredat i precisió absolutes. Passatges fugats recreats amb naturalitat, *pianissimi* subtils, forts portentosos, *legatos* refinadíssims, notes ornamentades tractades amb summa delicadesa..., tot convergia per recrear un Beethoven profund, serè, per moments amb la subtilitat del pianisme vienès, per moments amb la vehemència i l'apassionament del piano del segle XIX. Uns *Diabelli* magistrals per la claredat d'idees, per l'expressió i per una subtils interpretativa encisadora.

Però Brendel abans havia recreat la *Sonata en Sol menor* de Haydn i la *Sonata en La menor* i la *Fantasia en Re menor* de Mozart. La seva sonoritat mai no resultava excessiva, per no trencar la puresa de línies d'aquestes obres que tenen com a nexa l'ús de la tonalitat menor i un estil musical, en el cas de Haydn, vinculat a l'*Sturm und Drang*, i en el de Mozart a un dramatism subtil proper als seus moments operístics més intensos. Brendel va endinsar-se en la puresa del fraseig, en els *mezzoforte* refinats d'una elegància encaminada a la recerca constant del contingut de l'obra. Van ser unes interpretacions que, per la seva dimensió musical, només estan en mans de pocs mestres del teclat.

A. BELL

Debut exitós de Marisa Martins i el Cor de Cambra del Palau amb Bieito

El barberillo de Lavapiés de Francisco Asenjo Barbieri. Orquestra Simfònica de Galícia. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Marisa Martins. Carmen González. Marco Moncloa. Alejandro Roy. José Antonio López. Dir. musical: Víctor Pablo Pérez. Dir. d'escena: Calixto Bieito. Palau de l'Òpera de la Corunya. 10 d'octubre de 2002.

per R. BENITO

Com en gairebé totes les produccions dirigides per Bieito, s'havia creat una certa expectació de totes les parts implicades, públic i intèrprets. Hi havia diverses raons: quant al públic, pel fet d'incloure una de les millors sarsueles del segle XIX, *El barberillo de Lavapiés*, en la temporada d'òpera en què se celebra el seu cinquantè aniversari i més encara amb un polèmic director i muntatge que, tot i ser original del Teatro de la Zarzuela i reposat en la Maestranza de Sevilla des de fa ja quatre anys, ha estat font de polèmica. I pel que fa a intèrprets, perquè tant el cor com la protagonista, la mezzo Marisa Martins, que encarnava la Paloma, suposava el primer contacte amb el regidor abans de la seva presentació amb el *Don Giovanni* al Teatre del Liceu.

El resultat va ser una representació plena de dinamisme, amb espurna escènica i alt nivell musical. En aquest fresc entre Goya i contemporani en què Bieito situa acció i personatges se'ns mostra com les preocupacions, els pensaments polítics i les actituds no han canviat gaire des de la visió del segle XVIII en què es desenvolupa l'acció, del segle XIX en què escriuen Larra i Barbieri o el segle XXI, en què ho va rebre el públic de la Corunya.

Amb un únic decorat circular a tall de cases amb innumbrables portes i finestres té lloc la sàtira d'aquesta revolució popular dirigida pels nobles i encapçalada pel Figaro de Lavapiés, el barber Lamparilla, encarnat per un jove bariton, Marcos Moncloa, que ja va debutar a Barcelona en la primera sarsuela dirigida per Bieito, *La verbená de la Paloma*, i que va donar al seu personatge la gràcia que necessita, a més de qualitat musical en una tessitura tibant per a la seva corda.

La parella formada per Carmen González (marquesa) i Alejandro Roy (Don

Luis) van complir amb la seva comesa, tant vocal com escènica, juntament amb la resta dels comprimaris. Paloma, la protagonista de l'emblemàtic, va ser encarnada per Marisa Martins, que es va saber abocar completament al paper i el gènere (en què debutava), i va donar musicalment tota la bellesa de la seva veu en les nombroses intervencions musicals i va recrear teatralment un personatge entre pinxo, tendre i amb moments fins i tot dramàtics, seguint les directrius de Bieito, que convertí el tradicionalment encartonat en quelcom viu i pròxim al públic. Va sorprendre, a vegades, el petit accent argentí original de la cantant en el personatge, aspecte que cal vigilar en aquest gènere tan localista.

En la major part de les obres de Barbieri el cor no és un afegit, sinó més aviat protagonista de la trama, com en aquest títol, tan omnipresent de principi a final d'una forma tan vital com dinàmica gràcies a la coreografia de Ramon Oller. El Cor de Cambra del Palau va debutar també en el gènere de la sarsuela amb gran lliurament en aquesta versió gairebé de musical americana. Des del número inicial va ser tota una descàrrega d'energia, passant per l'humor dels barbers clients, les exaltades seguidilles i jotes, la delicadesa insinuant del cor de costureres, com el final absolutament de folia. Els pocs desajustaments musicals van venir més de les composicions escèniques que no de la qualitat musical a què ens té acostumats aquest cor.

Sense ser una partitura complexa, cor i orquestra van recrear l'espurna que té aquesta música tan castissa i a vegades italianitzant de la mà del camaleònic Víctor Pablo Pérez, que ja la va enregistrar amb la Simfònica de Tenerife.

En resum, una producció d'èxit que per al qui signa és del poc salvable del regidor en les seves incursions en el món musical.

MIGUEL FERNÁNDEZ

Cascioli i la Chamber Orchestra of Europe obren la temporada Ibercamera

Ibercamera. Chamber Orchestra of Europe. Gianluca Cascioli, piano. Dir.: Janos Fürst. Txaiovski: *Serenata per a cordes*. Mendelssohn: *Concert per a piano núm. 2*. Dvorák: *Sinfonia núm. 7*. Palau de la Música Catalana. 24 d'octubre de 2002.

per LL.T.

La temporada Ibercamera al Palau s'inicià amb un canvi de darrera hora. El director Paavo Berglund no va poder dirigir l'Orquestra de Cambra d'Europa —de la qual és titular— per motius de salut i el mateix dia del concert Ibercamera es va posar en contacte amb el director Janos Fürst, per dirigir aquest programa, que comptava amb la presència de Gianluca Cascioli per interpretar el *Concert per a piano núm. 2* de Mendelssohn. L'orquestra, realment espectacular per la seva homogeneïtat de so, pel seu equilibri entre seccions, per la força de contingut que sempre extreuen de les partitures que interpreten, va oferir sense director la sempre atractiva i romàntica *Serenata per a cordes* de Txaiovski, en una versió lírica, melòdica, que incidia amb uns *tempi* propensos a la rapidesa en tota la força expressiva que emanen de les quatre seccions de l'obra amb el seu meravellós "Vals" o la seva nostàlgica "Elegia". Després, amb Fürst al capdavant de la formació i amb Gianluca Cascioli al piano, el públic del Palau va poder escoltar el segon *Concert* de Mendelssohn, obra que el compositor va escriure en la seva època al capdavant de l'orquestra de la Gewandhaus de Leipzig.

El que més fascina de Cascioli és la seva facilitat interpretativa, la seva naturalitat, com si tota partitura que passa per les seves mans no fos portadora de cap tipus de dificultat tècnica, i tota la face-

ta interpretativa es dirigís a una recreació plena de naturalitat de l'obra. El seu pianisme sembla fruit d'una improvisació, d'un cert distanciament, d'una manera en l'actitud gairebé indiferent a l'hora d'interpretar. Però res no és així; tot es fonamenta en un treball aprofundidíssim, que no deixa escapar ni una sola nota, que no abandona mai cap detall de l'obra i que fraseja d'una manera espectacular. No va ser un Mendelssohn impetuós ni vigorós. Tot fluïa amb una naturalitat musical més propera als canons clàssics que a un vigorós romanticisme. Reflexiu, cerebral, calculador, precís, tot dirigit a la recerca d'un contingut musical plantejat des d'una serenitat pròpia dels grans mestres del teclat. Èxit interpretatiu que va tenir com a bis el *Vals en Mi bemoll* de Chopin, amb una recreació espectacular per la seva velocitat, nitidesa de sonoritat en els seus constants ornaments i —ara sí— amb la càrrega romàntica que posseïx aquesta obra mestra del piano del segle XIX.

L'orquestra, esplèndida en tot moment, va recrear la *Sinfonia núm. 7* de Dvorák amb força expressiva i detallista amb una sàvia direcció de Fürst. L'"Scherzo" i el "Finale allegro" van esdevenir els punts àlgids d'una recreació apassionada en la qual va quedar palès l'altíssim grau interpretatiu d'una formació integrada per una cinquantena de músics i que durant més de vint anys d'història ha assolit uns èxits constants en les seves actuacions en els festivals i cicles de concerts més rellevants d'Europa.

Al Ayre Español recrea Júpiter i Semele al Palau

Temporada Euroconcert. Al Ayre Español. Dir.: Eduardo López Banzo. *Júpiter i Semele* de Lliteres. Palau de la Música Catalana. 22 d'octubre de 2002.

per LL.T.

El cicle Euroconcert va obrir la seva temporada de concerts amb la sarsuela barroca espanyola *Júpiter i Semele* de Lliteres, una obra estrenada l'any 1718 i

que recull amb la temàtica del tema mitològic la influència de l'òpera italiana, amb les característiques àries *da capo*, cors i moments parlats –a la manera del *singspiel* alemany– i unes tonades característiques de la música popular espanyola del segle XVIII. Aquesta

sarsuela, la darrera de la producció de Lliteres i estructurada en dos actes, és per la seva durada (unes dues hores) i per sobre de tot per la seva altíssima qualitat musical, una obra mestra, que res no té a envejar al llegat de les òperes del segle XVIII basades en temes mitològics, estructurada amb els característics procediments de moments parlats (fil argumental) i passatges de reflexió o de plasmació de sentiments (àries).

Dur a terme una obra d'unes dimensions musicals certament rellevants només es pot fer amb les garanties que ofereixen intèrprets i musicòlegs de la categoria de López Banzo, fundador del conjunt Al Ayre Espanyol, guardonat internacionalment i present en els festivals de música antiga més destacats d'Eu-

ropa i Amèrica. Les veus de Marta Almajano, d'una pureza i sensibilitat prou conegudes tot recreant el personatge de Júpiter, la categoria de Núria Rial com a Juno –esposa de Júpiter–, la reconeguda veu de Lola Casariego, una mezzosoprano per afrontar *coloraturas*, o la teatralitat i dots teatrals d'un magistral Jordi Ricart en el rol de Sàtiro, van sobresortir en un equip vocal completat per les veus del contratenor José Henández, Rosa Domínguez, Luz Martín i Virginia Ardid, que va encarnar el rol parlat de Semele amb uns dots teatrals més que evidents.

Música refinada i alhora espontània i dúctil, direcció equilibrada i plena de força expressiva de Banzo, color orquestral sempre ple de matisos a càrrec d'una orquestra integrada per veritables experts en el camp de la música antiga... van donar vida novament a una de les partitures més destacades del llegat del compositor mallorquí Antoni Lliteres, un dels autors hispànics més preuats.

El Primer Palau, una iniciativa amb ressò

El Primer Palau. Orquestres: BCN Sinfonietta i Orquestra Simfònica del Vallès. Pianista col·laborador: Plamera Mangova. Directors: Francesc Llongueres i Guerassim Voronkov. Acordió: Javier Arocena. Oboè: Josep Domènech. Pianistes: Fernando Castellano, Alex Alguacil, Maria Figa Vaello i Juan Carlos Rodríguez. Percussió: Joan Marc Pino. Tenor: Alex Vicens. Violoncel: David Apellaniz i Pável Gomziakov. Violí: Elena Mikhaïlova. Palau de la Música Catalana. 2, 9, 16 i 30 d'octubre de 2002.

per F.T.-B.

Tant pel que fa a l'assistència de públic com per la participació de joves intèrprets, es pot dir que el cicle El Primer Palau ja és una de les manifestacions concertístiques que ha arrelat fermament en el nostre panorama musical. Escollar una sèrie de joves i preparadíssims intèrprets que afronten emocionats i amb veritable il·lusió el seu primer concert en una sala de tanta solera com el Palau de la Música és, per a ells, una vivència inoblidable i irreplicable que forçosament ha de marcar la seva futura trajectòria. D'alguna manera, en aquests concerts es respira un ambient i una tensió que difícilment podem

La violinista Elena Mikhaïlova va guanyar el Premi El Primer Palau

copsar en l'actuació de l'artista que ve precedit d'un llarg prestigi i que per a ell, tocar al Palau, significa un altre acte en la seva trajectòria desplegada tot al

llarg dels anys i en un seguit d'auditoris de brillant tradició musical.

És així com pàgines tan conegudes com les de Mozart, Bach, Beethoven,

Brahms, i, entre d'altres, Verdi i Puccini, amb la visió d'aquests joves músics semblen prendre una vitalitat expressiva que s'allunya del pur joc de l'alambinació virtuosística i manifesten novament aquella profunditat creativa i poètica que va més enllà del temps i de la historicitat. D'alguna manera, el debutant tracta de comunicar-se amb el públic i expressar la seva emoció davant d'un text.

Veritablement, l'oboïsta Josep Domènech, el percussionista Joan Marc Pino o l'acordionista Javier Arocena, com també els pianistes Fernando Castellano, Maria Figa i Juan Carlos Rodríguez, o bé el tenor Alex Vicens, i la violinista Elena Mikhaïlova i el violoncel·lista Pável Gomziakov van establir un nexu efusiu entre la música i els oients per donar vida i vigència a uns pentagrames que, no per haver estat concebuts en temps pretèrits, van deixar de manifestar la vigència del seu contingut.

Una Butterfly plena de sorpreses agradables

Òpera a Catalunya. *Madama Butterfly* de Puccini. Miki Mori. Albert Montserrat. Lluís Sintes. Eun-Seo Koo. Josep Ruiz. Manuel Esteve. Bonifacio Carrillo. Montserrat Bella. Orquestra Simfònica del Vallès. Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Dir. musical: Manuel Valdivieso. Dir. d'escena: Carles Ortiz. Teatre La Faràndula de Sabadell. 27 d'octubre de 2002.

Lluís Sintes, Eun-Seo Koo i Miki Mori

per R. BENITO

No ha pogut començar millor la temporada de celebració per als Amics de l'Òpera de Sabadell. Si fa vint anys en alçar-se el teló amb aquest mateix títol començava una iniciativa amb molta il·lusió, incertesa i esforços, això no ha canviat, i si que s'ha demostrat en aquestes dues dècades la validesa de la idea i de l'experiència, que ha portat a un present brillant.

Aquesta *Butterfly*, la quarta producció (1982, 1987 i 1993) ha estat rodona en diversos aspectes: vocalment ha resultat interessant per l'aposta en l'elecció dels cantants, i amb una sensibilitat exquisida en la direcció tant escènica com musical, tot oferint un resultat notable i emocionant, que és el que Puccini pretenia amb la seva estimada *geisha*.

L'elecció de dues orientals per als papers femenins titulars, a més d'un encert estètic ha suposat un encert musical i, sobretot, escènic. La Cio Cio San de la soprano Miki Mori, que debutava en el paper, va ser tota una recreació del personatge. Des de la innocència de la seva entrada a escena fins al suïcidi final, vam veure una evolució tant en la forma de cantar com, sobretot, d'actuar i sentir el personatge que l'avalen com un dels seus personatges fetitxe. Veu gran però de línia acurada i es-

pecialment de gran expressivitat, amb un timbre càlid, ens va fer gaudir de cada intervenció des d'un esperançat "bel di vedremo" fins als duos més passionals del primer acte o els tràgics del tercer. La Suzuki d'Eun-Seo Koo va ser tota una sorpresa. Posseeix un instrument privilegiat tant en volum com en color. De gran projecció i dicció acurada, va enamorar la platea amb un somriure i una pau úniques en aquest personatge des de la seva aparició en escena fins a posar el cor en un puny en el quartet final del tercer acte. Albert Montserrat va afegir més sorpresa a la producció, ja que fins fa poques dates prometia com a bariton i en aquest títol va fer el seu debut com a tenor en el complicat rol de Pinkerton. A pesar d'un cert estatisme escènic, comprensible, d'altra banda, la part vocal va resultar segura en tot moment, tant en la llarga intervenció del primer acte com en el tercer. El Sharpless de Lluís Sintes no va ser cap sorpresa sinó un fruit més de la bona etapa que està travessant el bariton menorquí de gran tècnica vocal, gran gust musical i exquisida presència escènica, i que va saber donar a l'ambaixador el toc apropiat d'intermediari entre el desvergonyiment del capità americà i la pietat per la desgraciada protagonista. El mateix es pot dir del Goro de Josep

Ruiz, experimentat professional en aquesta mena de papers secundaris. El bariton Manuel Esteve va fer el doblat de comissari i príncep Yamadori, tot destacant en aquest últim personatge, que en la majoria de les produccions passa desapercebut i que ell va saber dotar d'una tendresa i un dramatisme tant vocal com escènic digne de ser remarcat.

L'altre gran protagonista de la nit va ser l'Orquestra del Vallès, que va sonar com no l'hem sentida mai; segura, afina i expressiva, conduint el drama a les darreres conseqüències musicals gràcies a la batuta del jove però gran músic Manuel Valdivieso. No es pot dir el mateix del cor, que en les seves curtes intervencions va sonar desafinat i

va calar en el nocturn intern, i poc creïble en la seva aparició del primer acte, com si ells mateixos no estiguessin dins dels seus personatges. I la causa no crec que fos la direcció escènica de Carles Ortiz, que debutava amb l'obra en l'àmbit professional i que va resultar més que correcta i aportà petites noves idees que enriquien la concepció de l'obra.

Igualment cal felicitar l'escenografia: funcional, senzilla i tradicional, de Jordi Galobart, un altre dels joves valors per què s'aposta en aquesta nova etapa dels Amics de l'Òpera de Sabadell.

Així, doncs, felicitats per aquesta sorprenent *Butterfly* que ha obert aquest feliç aniversari.

Emocionada pavana per a Xavier Montsalvatge

Temporada OBC. Anna Feu, soprano. Marisa Martins, mezzosoprano. Dir.: Franz-Paul Decker. Ravel, Montsalvatge. L'Auditori. 19 d'octubre de 2002.

Marisa Martins

per F.T.-B.

Des de sempre estàvem acostumats a la presència de Xavier Montsalvatge i potser per aquesta raó la Sala Simfònica de l'Auditori registrà una notable entrada de públic. Tingué raó el mestre Franz-Paul Decker de dedicar-li, al final del concert i amb emocionades paraules la *Pavana per a una infanta difunta*, però canviant-ne el títol pel de *Pavana per a un home bo*. I és que Xavier Montsalvatge, a més d'ésser un gran músic, era també un artista de profunda humanitat.

El concert havia estat projectat com una celebració del norantè aniversari del compositor, però la seva mort, esdevinguda el passat mes de maig,

va transformar-lo, tot respectant els desitjos del compositor en la programació, en un acte evocador de la seva ja imposable presència.

Franz-Paul Decker, amb la inspirada col·laboració de l'orquestra, va oferir unes lectures comunicatives i subtils en la coloració dels poètics *Valsos nobles i sentimentals*, com també de *La valse* de Ravel. Entre les quals inserí una brillant interpretació de les obres montsalvatgianes: *Reflexus-obertura*, la *Simfonia de Requiem* per a soprano i orquestra, en què destacà la intervenció de la soprano Anna Feu, i les antològiques *Cinco canciones negras*, en les quals la mezzosoprano Marisa Martins va excel·lir quant a coloració expressiva dels textos i en la intenció sensual del cant.

Dame Felicity Lott massa blana

Recital Felicity Lott, soprano. Malcolm Martineau, piano. Ravel, Bizet, Berlioz, Fauré, Debussy, Vaughan Williams, Strauss, Schumann, Brahms, Fauré, Saint-Saëns, Wolf, Porter i d'altres. Gran Teatre del Liceu. 5 de novembre de 2002.

per J.C.C.

Felicitat Lott va tenir el bon gust i la intel·ligència d'oferir un recital amb un fil argumental molt concret –el pas de les hores del dia–, que li serví per defugir els viarany més tòpics en els quals cau sovint aquest tipus de manifestació.

El fet d'antuvi contenia apriorismes netament positius, entre els quals, la notable varietat estilística, ja que aplegava compositors tan distants com Fauré i Porter, Schubert i Satie, Mahler i Ravel o Bizet i Roussel, ultra un aplec de noms de força menor entitat. Això també es traduïa en dissemblances temàtiques, malgrat la idea que presidia i titulava el recital –matís fins a un

cert punt secundari–, i finalment en contrastos qualitius que arribaren a ser evidents.

Un tipus de recital d'aquestes característiques exigí a l'excel·lent cantant britànica un autèntic esforç en el pla expressiu per donar a cada composició el matis exacte i el contrast definitori i alhora diferenciador que exigia. Esforç gegantí, per al qual l'excel·lent tècnica vocal de la cantant i la classe i distinció tan explícita en ella no van ser suficients per superar. D'aquesta manera, el recital va resultar massa pla, massa poc sinuós i implicat, mancat de malícia; més en funció de les característiques expressives personals de la cantant que de les exigències dels diferents temes.

En la primera part la so-

A. BOUTILL

prano va excel·lir de manera particular en un magníficament ben cantat *Silent noon* de Vaughan Williams que emergí del to fred general, mentre que la segona part va resultar més viva, més implicada, per tant amb força més moments d'autèntica tensió i

demana aquesta part del cabdal aplec. Aquí, de manera definitiva, es va manifestar l'autèntica envergadura de la soprano britànica.

Fóra un greu pecat no esmentar el sensibillíssim acompanyament de Malcolm Martineau.

Música de cambra catalana

Cicle Anna Ricci (ACIMC). Elisenda Cabero, mezzosoprano. Manel Cabero, piano. Satie, Comellas, Valls, Mompou, Toldrà. Palau de la Música Catalana (Sala de Cambra). 18 d'octubre de 2002.

Jordi Masó, piano. Ricard Lamote de Grignon, Joaquim Homs, Enric Granados, Josep M. Guix, Frederic Mompou, Isaac Albéniz. Palau de la Música Catalana (Sala de Cambra). 25 d'octubre de 2002.

per F.T.-B.

Ha estat lloable la iniciativa de l'Associació Catalana d'Intèrprets de batejar el seu cicle de concerts amb el nom d'Anna Ricci, ja que ella va ésser la cantant que va estrenar gairebé absolutament l'obra lírica dels nostres compositors. Recordar-la per mitjà d'uns concerts protagonitzats pels nostres intèrprets i oferint les obres dels nostres compositors és una manera de fer no solament país, sinó també d'atorgar validesa a la trajectòria d'Anna Ricci, una veritable artista.

La mezzosoprano Elisenda Cabero i el seu germà el pianista Manel Cabero van inaugurar el cicle amb un recital que llevat d'unes personalíssimes cançons de Satie, estava dedicat a quatre com-

positors catalans. De totes aquestes obres, els germans Cabero van oferir-ne unes emotives lectures que alhora posaven de manifest el particular estil líric de cadascun dels autors. Entre les poètiques melodies de Toldrà caldria destacar *Les garbes dormen al camp* i *Cançó de passar cantant* i *Vinyes verdes* d'Eduard Toldrà, el cicle de cançons infantils *Comptines* de Frederic Mompou, el sabor popular en el seu vessant urbà del *Vals de barri* de Manuel Valls i la sèrie de *Tonadas de ultramar* de Joan Comellas, mereixedora d'una més intensa promoció pel seu brillant i espontani lirisme.

El segon recital del Cicle Anna Ricci, el va protagonitzar el pianista Jordi Masó. Una antològica versió dels *Valsos poètics* de Granados va constituir el punt culminant de l'ac-

ARXIU ACIMC

ARXIU ACIMC

A dalt, Elisenda Cabero i Manel Cabero.
A baix, Jordi Masó

tuació d'aquest jove i ja gran pianista que oferí l'estrena d'*On reflection* de Josep M. Guix, pàgina d'interessant desplegament tímbric, com també unes singulars *Tres peces breus* de Joaquim Serra datades el 1932 i un sorprenent *Vals del Carrousel* compost el 1934 per Joaquim Homs que im-

pacta per la seva evocació nostàlgica de l'atmosfera de les fires de festa major. Després d'una interpretació de notables contrastos de les *Variacions sobre un tema de Chopin* de Mompou, el concert va acabar amb una brillant exposició de *El puerto i El Albaicín* d'Isaac Albéniz.

Brillant obertura d'Avuimúsica

Avuimúsica. Ensemble Obert. Dir.: Nacho de Paz. Anton Webern, Mario Ros, Joan Riera Robusté, Morton Feldman, Iannis Xenakis. CCCB. 24 d'octubre de 2002.

Nacho de Paz

per F.T.-B.

La VI temporada d'Avuimúsica, que s'anunciava com un cicle de nova música contemporània i que ha organitzat l'Associació Catalana de Compositors, no podia tenir millor començament: l'auditori del CCCB registrava una nodrida assistència de públic, el programa oferia inqüestionable interès i el grup Ensemble Obert dirigit per Nacho de Paz va manifestar un excel·lent nivell instrumental en unes puntuals lectures de les obres.

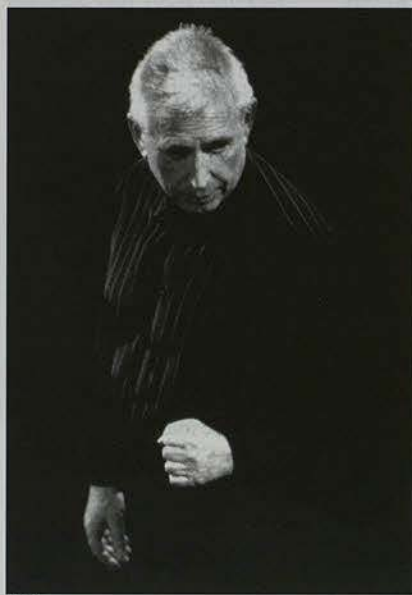
El programa estava dedicat a posar de manifest els lligams entre la música i l'espai (arquitectura, pintura, escultura, literatura), un aspecte força interessant que ens mostra com la música, més enllà de la intuïció i l'emoció, té molt a veure amb les proporcions matemàtiques i també com el seu temps pot entrar en relació amb les dimensions i els conceptes espacials d'altres manifestacions artístiques. Tres obres indubtablement emblemàtiques dels darrers cent anys donaven pas a dues partitures en estrena absoluta de dos joves compositors en què es podia constatar aquesta possibilitat de construir la música a partir d'idees espacials. Així, el puntillisme i la serialització de tots els paràmetres que aplicà Webern en la seva *Simfonia op. 2* de l'any 1928 va obrir el concert amb una correcta versió de l'Ensemble Obert que Nacho de Paz va puntuar amb admirables matisos i claredat de gest. Tot seguit, el públic va escoltar *Lament*, una partitura escrita el 2002 per Mario Ros que inte-

ressà pel seu equilibrat i imaginatiu joc de contrastos i la personal lluminositat del seu curs tímbric que envolta les líriques intervencions del violoncel solista. *Three clarinets, cello & piano* (1971) de Morton Feldman, amb una lectura dels intèrprets ben estructurada tant en dinàmiques com en la gradació de matisos va manifestar la simplicitat poètica en la qual estaven immersos en els anys seixanta els artistes de l'Escola de Nova York. A continuació i com a contrapunt estètic s'ofereix 12 de Joan Riera Robusté, que darrere del seu títol tan estricte contenia tot un món sonor de gran complexitat i vital dinamisme. El compositor hi parla d'un univers de llums i colors suggerit per la construcció inacabada de la Sagrada Família de Gaudí, i hauriem de dir que Riera en la seva partitura revela notable mestratge per conciliar plantejaments oposats en un ordre coherent i no gens arbitrari.

El concert va acabar amb la música de Xenakis, la qual d'alguna manera sembla concloure el cicle dels serialismes. Així es posa de manifest en la música de *ST/10-1,080262* escrita amb l'ajut d'una computadora, en què Iannis Xenakis, mitjançant el concepte matemàtic de l'aleatorietat, va trencar amb la rigidesa del serialisme. La versió d'aquesta partitura, farcida de dificultats i de caràcter extravertit, no sempre fàcil de seguir per l'oient, es va beneficiar del treball virtuosístic dels instrumentistes i del director, el qual va exposar amb veritable claredat el pensament constructiu de Xenakis.

Raimon, clàssics a seques

Raimon, veu. Miquel Blasco, guitarra. Jordi Riera, guitarra. Joan Figueres, violoncel. Pep Coca, contrabaix. Cançons sobre poemes d'Ausiàs March, Anselm Turmeda, Joan Timoneda, Jaume Roig, Bernat Metge, Valeri Fuster, Francí Gue-
rau, mossèn Estanya, Jordi de Sant Jordi i Roís de Corella. Teatre Nacional de Catalunya. 17 d'octubre de 2002.

per J.C.C.

Quan a l'hora de les propines alguns, molt pocs, però perceptibles van demanar a Raimon que cantés *Diguem no*, es va posar en evidència un petit però no irrellevant fracàs del recital. La mateixa cara de decepció que hi va posar el cantant, damunt l'escenari del TNC, ho reflectia de manera ben explícita.

En tot cas, allò no deixava de ser el fruit, segurament inevitable, d'una acumulació de conseqüències, i fins i tot en algun cas d'inconseqüències. D'antuvi, en la preparació ambiental—mediàtica i publicitària—, s'insistia que aquell seria un recital dedicat a autors clàssics. Tanmateix, el títol del recital era "Clàssics i no". Què volia dir aquest "no" afegit? Encara una concessió a uns tòpics imaginaris de tan escassa escaïença en aquest cas?

Amb tot, crec que la qüestió fonamental és que Raimon, cantant Ausiàs March, Turmeda, Espriu o els seus mateixos poemes, és en si mateix un clàssic de la nostra cançó, i per al públic, la parcel·lació específica del contingut d'un recital, per molt que hom hi esmerci un interès diferenciador, li resulta difícil d'assumir; d'entrar en el matis.

En tot cas, aquest va ser un altre esplèndid recital seu. Una

altra demostració de la qualitat d'autor i de la de cantant. A més, Raimon amb el temps ha après a integrar text, veu, música i *savoir faire* damunt l'escenari. En aquest darrer aspecte no es tracta només d'incorporar una certa dramaturgia estudiada, obligadament basada en els efectes lumínics, sinó d'un tot referit a saber moure's i saber omplir, com ho va fer, en l'austeritat de la seva proposta, el tan dimensionat escenari del TNC. En saber arrodonir de coherència el discurs global.

Permeteu-me que en una anàlisi detallada em refereixi a la peculiar tècnica vocal del cantant. Com és sabut, aquest és un tema en el qual és impossible arribar a conclusions definitives. La frescor i el poder amb què continua cantant ens mostra el domini d'una tècnica natural, no gens artificiosa, molt identificada amb la seva fisiologia vocal, que fa que el pas del temps no suposi efectes massa perceptibles en l'evolució de la seva veu. En tot cas, podríem parlar d'un increment del vellut en perjudici del cristall. Tot ben lògic, tanmateix.

Comptant amb més mitjans dels habituals—aquesta vegada sí, amb un programa de mà ben equipat—, el cantant va superar molt bé el risc d'un programa exigent, sense concessions, poc *epatant*, basat, més que mai, en els estrictes valors de la seva creativitat. Crec que era la primera vegada que s'esdevenia això, i la manera com ho va superar, reforça aquella dimensió de clàssic a què em referia. Cert que en la primera meitat, hi va haver algun buit de tensió, absents en una segona part en què la volada poètica d'Ausiàs March que la va omplir, tan identificadament assumida, va oferir uns ben esperables i reeixits resultats, amb la secundària però no insignificant ombra de no incorporar temes diferents en les propines.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

**DILLUNS, 9 DE DESEMBRE
DEL 2002****7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****7:08 MATINAL**

Música per començar el dia
presentada per Joan Vives. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins
informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL**8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****8:30 AGENDA MUSICAL****9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****9:06 MATINAL****EL GRAN REPERTORI****10:00 AGENDA MUSICAL****10:03 CAPSA DE MÚSICA**

BERNERS, GERALD: Fuga per
orquestra.

Royal Liverpool Philharmonic
Orchestra. Dir.: Barry Wordsworth.
(5m).

ROSSINI, GIOACCHINO: Simfonia
"La Pietra del Paragone".

Orquestra Haydn de Bolzano. Dir.:
Alun Francis. (6m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN:

Concert per a piano i orquestra n.
1, op. 15.

Orquestra Filharmònica de Berlín.
Daniel Barenboim, solista i
director. (37m).

ELGAR, EDWARD: Sonata per a
violí i piano, op. 82.

Marcia Crayford, violí. Ian Brown,
piano. (25m).

THOMAS, JOAN MARIA:

Campanes sobre el mar.
Polifònica de Puig-Reig. (5m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: "Gott
fähret auf mit Jauchzen" (Jahvé
se'n puja enmig d'acclamacions),
cantata BWV 43.

Peter Jelosits, soprano. Paul
Esswood, contralt. Kurt Equiluz,
tenor. Ruud van der Meer, baix.
Petits cantors de Viena. Concentus
musicus de Viena. Dir.: Nikolaus
Harnoncourt. (21m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:
Obertura de l'òpera La flauta
màgica.

Orquestra Simfònica de Columbia.
Dir.: Bruno Walter. (7m).

DUPARC, HENRI: "Phidylé"
(Leconte de Lisle).

Bernard Krusens, baríton. Noel
Lee, piano. (5m).

RAVEL, MAURICE: Minuet antic.

Monique Haas, piano. (6m).

KROMMER, FRANZ: Concert per a
oboè i orquestra, op. 37.

Sarah Francis. The London Mozart
Players. Dir.: Howard Shelley.
(22m).

RODRIGO, JOAQUIN: Fantasia para
un gentilhombre.

Ernesto Bitetti, guitarra.
Philharmonia Orchestra. Dir.:
Antoni Ros Marbà. (21m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat
musical. Realitzat per Xavier
Chavarria.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES**

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món
de la cobla. Realitzat per Ignasi
Piñol.

16:05 A FON

LA NOVA MÚSICA. L'espai temàtic
de Catalunya Música. Selecció:
Raimon Colomer. Presentació:
Eulàlia Benito.

STRAVINSKI, IGOR: Simfonia en
tres moviments.

Orquestra Filharmònica. Dir.: Otto
Klemperer. (24m).

PUEYO, SALVADOR: Simfonia
Barroca.

Orquestra de Cambra de Vila-Seca.
Dir.: Evelio Tíeles. (15m).

RUBBIA, EDMUND: Simfonia n.
10, op. 145.

The Bournemouth Sinfonietta. Dir.:
Hans Hubert Schönzeler. (17m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de
les peticions dels nostres oients.
Presentació a càrrec d'Olga
Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA

Una selecció de Joan Vives
presentada per Pilar Subirà.

JENKINS, JOHN: The bell Pavan.
Hespèrion XX. (6m).

BYRD, WILLIAM: Pavanen i
Gallardes. (Nou cicle, 1570-1590).

Davitt Moroney, clavecí. (22m).

JENKINS, JOHN: Pavana n. 2.

Hespèrion XX. (6m).

PLAYFORD, JOHN: Transcripcions i
arranjaments de Jeremy Barlow de
dances del recull "The English
Dancing Master".
The Broadside Band. Dir.: Jeremy
Barlow. (14m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**20:04 AGENDA MUSICAL****20:10 ELS GUSTOS REUNITS**

Una selecció de Victòria Palma que
presenta Alfred Celaya.

BARBER, SAMUEL: Sleep Now, op.
10, n. 2.

Leontyne Price, soprano. Samuel
Barber, piano. (3m).

TURNER, MARK: "We three".
Mark Turner, saxo tenor. Kurt
Rosenwinkel, guitarra. Reid
Anderson, contrabaix. Nasheet
Waits, bateria. (6m).

RAINER / ROBIN: "Easy living"
Lee Konitz, saxo contralt. Billy
Bauer, guitarra. Peter Ind, baix.

Dick Scott, bateria. (4m).

STRAUSS, JOHANN: "Al
Krapfenwaldl", polca francesa.

Orquestra Johann Strauss de
Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (4m).

VAUGHAN WILLIAMS, RALPH
Simfonia de Londres. Dir.: John
Barbirolli. (5m).

GRANADOS, ENRIC: "Rondalla
aragonesa", Dansa espanyola n. 6
(versió per a violoncel i piano).

Ramon Jaffé, violoncel. Andreas
Frölich, piano. (4m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP: Trio
per a dues flautes i b.c. en Re M.
(Música de Taula).

Membres del Concentus Musicus
de Viena. (9m).

WALTON, WILLIAM: "Capriccio
Burlesco".

Orquestra Filharmònica de Florida.
Dir.: James Judd. (7m).

MEDELSSOHN, FELIX: "Molto
allegro e vivace", 4t mov. del
Quartet de corda n. 1, op. 12.

Quartet Eroica. (8m).

BROUWER, LEO: Variacions sobre
un tema de Django Reinhardt.

Jorge Oraison, guitarra. (10m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN:
Sonata per a flauta travessera i
guitarra, BWV 1033.

Hans-Martin Linde. Konrad
Ragossnig. (9m).

RAMIREZ, ARIEL: Navidad en
Verano.

Josep Carreras. Coral Salve de
Laredo. Sociedad Coral de Bilbao.
Conjunt instrumental. Dir.: Damián
Sánchez. (5m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Vuit
variacions sobre el lied "Ich
hab' ein kleines Hüttchen nur".

Rudolf Buchbinder, piano. (7m).

ROTA, NINO: Dos valsos sobre el
nom de Bach.

Danielle Laval, piano. (4m).

WOODS, PHIL: "Goodbye, Mr.
Evans" (Adéu, Sr. Evans).

Big Band de la Ràdio del Sud-oest
d'Alemanya. Dir.: Phil Woods.
(10m).

22:00 AGENDA MUSICAL**22:04 ELS CONCERTS DE****CATALUNYA MÚSICA**

Obres de LARA, GIORG LIGETI,
JOSEP MARIA MESTRES

QUADRENY I PIERRE BOULEZ.:
LARA: Hopscotch (obra
guanyadora del Primer Concurs
AEOS). LIGETI: Concert per a violí i
orquestra. MESTRES QUADRENY:
Simfonia n. 4 (estrena). BOULEZ:
Notations (I a VI).

Saschko Gawrilow, violí. Orquestra
Simfònica de Barcelona i Nacional
de Catalunya. Dir.: Arturo Tamayo.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred
Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA ANTIGA
Repetició del programa emès
dilluns passat.

1:30 CICLE DE LIED
Emès divendres passat.

2:30 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera. Repetició dels programes
emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

6:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

7:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

8:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

9:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

10:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

11:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

12:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

13:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

14:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

15:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

16:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

17:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

18:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

19:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

20:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

21:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

22:00 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

presentada per Joan Vives. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins
informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL**8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****8:30 AGENDA MUSICAL****9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****9:06 MATINAL****EL GRAN REPERTORI****10:00 AGENDA MUSICAL****10:03 CAPSA DE MÚSICA**

VIVALDI, ANTONIO: Sonata RV 46.
David Russell, guitarra. (10m).

KANDER, JOHN: Chicago,
extractes del musical.

Ruthie Henshall. Ute Lemper.
Henry Goodman. Nigel Planer. Cor
i Orquestra dirigida per Walter
Bobbie. (39m).

CHOPIN, FREDERIC: Dues
poloneses, op. 40.

Maurizio Pollini, piano. (13m).

COPLAND, AARON: John Henry:
(Una balada del tren per a
orquestra).

Orquestra Cincinnati Pops.
Dir.: Erich Kunzel. (4m).

RAKHMANINOV, SERGUEI: Danses
simfòniques per a dos pianos, op.
45.

Howard Shelley i Hilary
Macnamara. (32m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX:
Simfonia n.5, op. 64.

Orquestra Filharmònica de Viena.
Dir.: Riccardo Chailly. (46m).

HAYDN, MICHAEL: Simfonia n. 25,
p. 16.

Orquestra de Cambra Eslovaca.
Dir.: Bohdan Warchal. (14m).

13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS
El dia a dia de l'actualitat
musical. Realitzat per Xavier
Chavarria.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES
Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món
de la cobla. Realitzat per Ignasi
Piñol.

16:05 A FON

ELS COMPOSITORS CATALANS.
L'espai temàtic de Catalunya
Música presentat per Raimon
Colomer i Eulàlia Benito.

17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de
les peticions dels nostres oients.
Presentació a càrrec d'Olga
Cardús.

19:00 MÚSICA DE CAMBRA
Una selecció de Raimon Colomer
presentada per Pilar Subirà.

SAINT-SAËNS, CAMILLE: Sonata
per a violoncel i piano n.1, op. 32.

Werner Thomas, violoncel. Carmen
Piazzini, piano. (24m).

POULENC, FRANCIS: Sonata per a
dos pianos.

Jacques Février i Gabriel Tacchino,
pianos. (22m).

LAMOTE GRIGNON, RICARD:
"Bagatelles de final de segle".

Josep Pàz, violoncel. Adolf Pla,
piano. (11m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Alfred Celaya.

RAINER, RALPH / PARKER, DOROTHY: "I wished on the moon".

Coleman Hawkins, saxo tenor. Oscar Peterson, piano. Ray Brown, baix. Alvin Stoller, bateria. (4m).

LISZT, FRANZ: Spozalizio.

Frédéric Gevers, piano. (8m).

ROSSINI, GIOACCHINO:

"Allegretto".

Claudia Antonelli, arpa. (1m).

HANDEL, GEORG FRIEDRICH:

Sonata per a flauta travessera i

continu en mi m, HWV 375.

Barthold Kuijken, Wieland Kuijken.

Robert Kohnen. (6m).

SCHUBERT, FRANZ: "Der Tod und

das Mädchen" (La Mort i la

Donzella), lied D. 531.

Brigitte Fassbaender, mezzo.

Graham Johnson, piano. (3m).

SULLIVAN, ARTHUR SEYMOUR:

Overture di Ballo.

Philharmonic Orchestra. Dir.:

Charles Mackerras. (11m).

MORERA, ENRIC: Dansa.

Orquestra de Cambra Gonçal

Comellas. Dir.: Gonçal Comellas.

(5m).

MOZART, LEOPOLD: Simfonia de

les joguines.

Orquestra de Cambra Jean-

François Paillard. Dir.: J-F. Paillard.

(10m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN:

"Erbarme dich, mein Gott", ària de

la Passió segons Sant Mateu, BWV

244.

Sibylla Rubens, soprano.

Orquestra del Collegium Vocale de

Gant. Dir.: Philippe Herreweghe.

(9m).

BERLIOZ, HECTOR: Segon

moviment de la Simfonia

Fantàstica, op. 14, "Un bal" (Un

ball).

Orquestra Filharmònica de Berlín.

Dir.: Herbert von Karajan. (6m).

ARNOLD, MALCOLM: Sinfonietta

n. 2, Op. 65.

Orquestra del Festival de Londres.

Dir.: Ross Pople. (12m).

SMETANA, BEDRICH: Últim

moviment del trio amb piano, op.

15.

Trio Beaux Arts. (9m).

WALLER, FATS: "Stealin' apples"

Ken Peplowski, clarinet. BBC Big

Band. (5m).

PRÉVERT: "Les feuilles mortes".

Juliette Gréco. André Popp i la

seva orquestra. (4m).

WEBER, CARL MARIA: "Wie nahte

mir der Schlummer...Leise, leise,

frommer Weise", escena i ària de

l'acte segon de l'òpera "Der

Freischütz" (El caçador furtiu).

Gundula Janowitz, soprano.

Staatskapelle de Dresden. Dir.:

Carlos Kleiber. (8m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE

CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de DIMITRI KABALEVSKI,

ARAM KHATXATURIAN,

ALEXANDER SRIABIN i DMITRI

XOSTAKOVITX.: KABALEVSKI:

Colas Breugnon, obertura.

KHATXATURIAN: Concert per a

piano i orquestra en Re b M.

SRIABIN: Preludi n. 5.

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 5, en

re m, op. 47.

Orquestra Simfònica del Vallès.

Dir.: Salvador Broton.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred

Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i

comenta la música que li agrada.

Guió i presentació de Joan

Vives. Repetició del programa emès

dissabte passat.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera. Repetició dels programes

emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 10:03 a 13:00).

DIMECRES, 11 DE DESEMBRE

DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia

presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins

informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BACH, JOHANN SEBASTIAN:

"Komm süßer Tod", del llibre de

Schemelli, BWV 487, transcrita per

Leopold Stokowski.

All-American Youth Orchestra. Dir.:

Leopold Stokowski. (5m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Quartet

de corda op. 17 n. 1 (Hob.III:25).

Quartet Aeolian. (29m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:

Sonata per a violí i piano KV 481.

Sigiswald Kuijken. Luc Devos.

(24m).

HOLST, GUSTAV: "Els Planetes",

op. 32.

Cor del Conservatori de Nova

Anglaterra. Orquestra Simfònica de

Boston. Dir.: William Steinberg.

(47m).

MARTUCCI, GIUSEPPE: La

canzone dei ricordi.

Mireia Freni, soprano. Orquestra

Filharmònica del Teatre de l'Scala,

de Milà. Dir.: Riccardo Muti.

(30m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP:

Sonata Metòdica en Si b M, op.

13.

Han de Vries, oboè. Wouter Möller,

violoncel. Bob van Asperen,

clavicèmbal. (10m).

MARCELLO, BENEDETTO: Salm

XIV.

Maria Zádori. Membres de la

Capella Savaria. Dir.: Pál Németh.

(8m).

MILHAUD, DARIUS: Simfonia de

cambrà n. 5, op. 75.

Orquestra de Cambra de Vent de

Praga. Dir.: Libor Pesek. (7m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier

Chavarria.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món

de la cobla. Realitzat per Ignasi

Piñol.

16:05 A FON

LA MÚSICA, ARA. L'espai temàtic

de Catalunya Música. Selecció:

Maró Jané. Presentació: Eulàlia

Benito.

LLOBET, MIQUEL: "La filadora" i

"La filla del marxant", dues

cançons populars catalanes.

Roger Tàpies, guitarra.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 13 d'agost del 2002

al cinema Petit, de Torroella de

Montgrí. Cicle "Joves Intèrprets".

XXII FESTIVAL INTERNACIONAL

DE MÚSIQUES DE TORROELLA DE

MONTGRÍ. (4m).

SCHUMANN, ROBERT: "Tres peces

en estil popular".

Pável Gomziakov, violoncel.

Plamena Mangova, piano.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 16 d'octubre de 2002

al Palau de la Música Catalana.

Cicle "El Primer Palau". (8m).

BACH, JOHANN CHRISTIAN:

Simfonia en sol menor, op. 6 n. 6.

Jove Orquestra Nacional de

Catalunya. Dir.: Robert King.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 14 de juliol del 2002

a l'Auditori de Barcelona. Cicle de

concerts de la JONC. (13m).

ALBÉNIZ, ISAAC: Primer quadern

d'"Iberia".

Àlex Aguacil, piano.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 9 d'octubre del 2002

al Palau de la Música Catalana.

Cicle "El Primer Palau". (19m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de

les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga

Cardús.

19:00 MÚSICA CORAL

Selecció i presentació a càrrec de

Maró Jané.

KODALY: Oda a Liszt.

Cors de la Radiotelevisió

Hongaresa. Dir.: Janos Ferencsik.

(8m).

PÄRT, ARVO: Magnificat.

Cor Filharmònic de Cambra

d'Estònia. Orquestra de Cambra de

Tallinn. Dir.: Tõnu Kaljuste. (7m).

PRAETORIUS, MICHAEL: Meine

Seel erhebt den Herren.

Schütz-Akademie. Dir.: Howard

Arman. (13m).

CLAVÉ, JOSEP ANSELM: "Les flors

de maig".

Cor Lieder Càmera. Dir.: Josep Vila

i Casañas. (7m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que

presenta Alfred Celaya.

BENAVENT, CARLES: "Cuca".

Carne Canela, veu. Grup liderat

per Carles Benavent. (5m).

DVORAK, ANTONIN: Primer

moviment del quintet amb piano

op. 81.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

Dir.: Oscar Boada.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 27 d'octubre del 2002 a l'Auditori Winterthur - l'illa Diagonal. LES QUAUTRE ESTACIONS DEL COR VIVALDI. (56m).
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia.
Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.
Repetició del programa emès dissabte passat.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Repetició dels programes emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 12 DE DESEMBRE DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BONPORTI, FRANCESCO ANTONIO: Invenció op. 10 n. 4. Roger Elmiger, violí. Micheline Mitrani, clavicèmbal. (9m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Concert per a piano i orquestra n. 23, KV 488.

Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladímir Ashkenazy. (27m).

MEDELSSOHN, FELIX: Simfonia n. 3, op. 56 "Escocesa". Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Semyon Bychkov. (41m).

PURCELL, HENRY: Blessed is he that considereth the poor, Z 7. Solistes vocals. Cor del King's Consort. The King's Consort. Dir.: Robert King. (6m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Trio amb piano, op. 97 "Arxiduc". Mieczysław Horszowski, piano. Sándor Végh, violí. Pau Casals, violoncel. (46m).

VICTORIA, TOMAS LUIS DE: Missa Ascendens Christus in altum. Cor de Saint Clement, Filadèlfia.

Dir.: Peter Richard Conte. (20m). SMETANA, BEDRICH: "Records de Bohèmia en forma de polca", op. 13.

William Howard, piano. (7m). ANONIM: "Réveilleez-vous, belle endormie" (Desperteu-vos, bella que dormiu), "Sarremilhòque", dues cançons.

Le Poème Harmonique. Dir.: Vincent Dumestre. (4m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

LES VEUS DEL SEGLE. L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció: Victòria Palma.

Presentació: Eulàlia Benito.

Marisa Martins

PERGOLESÍ, GIOVANNI BATTISTA:

"Largo. Fac ut portem Christi mortem", ària de l'"Stabat Mater".

Marisa Martins, mezzo. Membres de la Barcelona Sinfonietta. Dir.: Francesc Llongueres. (4m).

BRAHMS, JOHANNES: "Que ràpid desapareix", "Estimat, on es dirigeix", dues romances de "La Bella Magelone", op. 33.

Marisa Martins, mezzo.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 11 d'abril del 2002 a l'Auditori Whintertur de l'illa Diagonal. V SCHUBERTIADA

2001/2. (6m).

MASSENET, JULES: "Va, laisse couler mes larmes...", ària de l'òpera Werther.

Marisa Martins, mezzo. Ross Craigmile, piano. (2m).

BARROS, CARLOS: "Gacela del Amor desesperado", amb text de Federico García Lorca.

Marisa Martins, mezzo. Carlos Barros, piano. (8m).

DONIZETTI, GAETANO: Escena IX, de l'acte Ier, de l'òpera en dos actes "Anna Bolena".

Marisa Martins, mezzosoprano. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Federico García Vigil. (8m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: "The sweetest lad was..." (El noi més dolç era Jamie).

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 1 de setembre del 2000 a l'Església de Santa Maria

dins del marc de la vuitena Schubertiada. (2m).

RAVEL, MAURICE: Chansons-Madécasses.

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 1 de setembre del

2000 a l'Església de Santa Maria dins del marc de la vuitena Schubertiada. (13m).

SCHUBERT, FRANZ: "Guarda, che bianca luna" (Mira quina lluna més blanca!).

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 1 de setembre del 2000 a l'Església de Santa Maria

dins del marc de la vuitena Schubertiada. (3m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2002-2003

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: "Don Giovanni", òpera en dos actes.

Wojciek Drabowicz, Kwangchul Youn, Regina Schörg, Veronique Gens, Marisa Martins. Cor del Gran Teatre del Liceu. Orquestra Simfònica de l'Acadèmia del Gran Teatre del Liceu.

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

1:30 A FONTS

ELS INTÈRPRETS CATALANS. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció: Raimon Colomer.

Presentació: Eulàlia Benito.

Repetició de l'espai emès divendres de la setmana passada.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

Repetició dels programes emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 13 DE DESEMBRE DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN, LUDWIG VAN:

Sonata per a piano n. 17, op. 31 n. 2 "La Tempesta".

Gerhard Oppitz. (24m).

FRANÇAIX, JEAN: Concert per a guitarra i orquestra de corda.

Emmanuele Segre, guitarra. Orquestra de Cambra del Sudoest d'Alemanya. Dir.: Hans Richter. (23m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:

Requiem, KV 626. (Versió instrumentada per Franz Beyer).

Ingrid Schmithüsen, soprano. Catherine Patriasz, contralt. Neil Mackie, tenor. Matthias Hölle, baix.

Cor de Cambra d'Holanda. La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (54m).

RAVEL, MAURICE: Havanera. Philippe Entremont i Dennis Lee, piano. (3m).

LAMOTE DE GRIGNON, RICARD: Scherzino.

Paul Cortesse, viola. Àngel Soler, piano. (4m).

BARBER, SAMUEL: Obertura "The School for Scandal", Op. 5.

Orquestra Simfònica de Saint Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (8m).

GOETZ, HERMANN GUSTAV: Simfonia op. 9.

Orquestra Filharmònica de la Ràdio de Hannover de la NDR. Dir.: Werner Andreas Albert. (32m).

MARGARIDA D'ÀUSTRIA: Danses. Clemencic Consort. Dir.: René Clemencic. (4m).

WALDTEUFEL, EMILE: La barcarola, vals.

Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Kurt Redel. (7m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

ELS INTÈRPRETS CATALANS. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció: Raimon Colomer.

Presentació: Eulàlia Benito.

Jaume Aragall

BELLINI, VINCENZO: "Malinconia" (Melanconia).

Jaume Aragall, tenor. Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra.

Dir.: Enrique Ricci. (2m).

ARRIETA, EMILIO: Acte primer de "Marina".

Victoria Canale. Jaume Aragall. Antoni Blancas. Victor de Narke.

Cor de Cambra de l'Orfeó

Donostiarr. Orquestra
Filharmonia d'Espanya. Dir.: Rafael
Frühbeck de Burgos. (51m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de
les peticions dels nostres oients.
Presentació a càrrec d'Olgia
Cardús.

19:00 CICLE DE LIED

Una selecció de Montse Aguilera
que presenta Eulàlia Benito.

BRITTEN, BENJAMIN: The
Canticles.

Ian Bostridge, tenor. David Daniels,
contratenor. Christopher Maltman,
baríton. Julius Drake, piano.
Timothy Brown, arpa. (57m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que
presenta Alfred Celaya.

STRAUSS, RICHARD: Suite de
valsos d'El cavaller de la rosa
Staatskapelle Berlín. Dir.: Richard
Strauss. (7m).

LLACH, LLUÍS: "Si un adéu d'amor
fos encara amor".

Lluís Llach, veu i piano. Laura
Almerich, veu. Pedro Javier
González, guitarra clàssica.
Conjunt instrumental. (3m).

SAMPSON, EDGAR: "Don't be that
way".

Ken Peplowski, clarinet. BBC Big
Band. Dir.: Barry Forgie. (4m).

SMETANA, BIEDRICH: "Largo
sostenuto", llier moviment del
Quartet de corda n. 1, "De la meua
vida".

Quartet Alban Berg. (9m).

RAMIREZ, ARIEL: "Alfonsina y el
mar".

Ernesto Bitetti, guitarra. (5m).

BRAHMS, JOHANNES: Estudi per a
la mà esquerra sobre l'imromptu
n. 2 de Franz Schubert.

Martin Jones, piano. (5m).

JANACEK, LEO: "Schluck und
Jau", música incidental.

Orquestra Filharmònica Eslovaca.
Dir.: Libor Pesek. (9m).

ROSSINI, GIOACCHINO: "Duetto
buffo di due gatti".

Elisabeth Söderström, soprano.
Kerstin Meyer, mezzo-soprano. Jan
Eyrón, piano. (4m).

BLANCAFORT, MANUEL: Nocturn
n. 2.

Albert Nieto, piano. (5m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN:
Fragments corals inicial i final de la
primera part de la Passió segons
Sant Mateu, BWV 244.

Cor de cambra d'Holanda.

Orquestra del segle XVIII. Dir.:
Frans Brüggen. (12m).

BELLINI, VINCENZO: "Eccola! Va,
mi lascia", "Va, crudele, al dio
spietato", dos duets de l'òpera
Norma.

Agnes Baltsa. Josep Carreras.
Orquestra Simfònica de Londres.
Dir.: Plácido Domingo. (8m).

SERRANO, JOSÉ: "Canción
húngara", de la sarsuela Alma de
Dios.

Jaume Aragall. Orquestra
Simfònica de Barcelona. Dir.: A.
Ros Marbà. (5m).

FAURE, GABRIEL: Elegia per a

violoncel i orquestra, op. 24.

Misha Maisky, violoncel. Orquestra
de París. S. Bychkov. (7m).

HAWES, HAMPTON: "Spanish
way".

Hampton Hawes, piano. Henry
Franklin, baix. Michael Carvin,
bateria.

Enregistrament fet al Montmartre
Jazzhus de Copenhagen, el 2 de
setembre de 1971. (7m).

MOLINA, JORDI: Homenatge,
sextet de tenores.

Jordi Figaró, Jordi Carreras, Josep
Farràs, Josep Coll, Pere Benítez,
Martí Camós, tenores. (7m).

TRADICIONAL: "The green groves
of Erin" (Els verts bosquets de
l'Erin), melodia tradicional
americana arranjada per Edgar
Meyer.

Mark O'Connor, violí. Yo-Yo Ma,
violoncel. Edgar Meyer, contrabaix.
(3m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE

CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

MÚSICA DE CINEMA.: Selecció de
música de pel·lícules.

Orquestra Simfònica de Barcelona i
National de Catalunya. Dir.: Lalo
Schiffrin.

CONCERT enregistrat per
Catalunya Música el dia 16 d'abril
de 1999 al Palau de la Música
Catalana de Barcelona. (158m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred
Celaya.

CONCERT enregistrat per
Catalunya Música el dia 16 d'abril
de 1999 al Palau de la Música
Catalana de Barcelona. (158m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred
Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA CORAL

Emès dimecres de la setmana
passada.

1:30 MÚSICA DE CAMBRA

Programa emès la setmana
anterior (Dimarts a les 19:00h).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera. Repetició dels programes
emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10:03 a 13:00).

DISSABTE, 14 DE DESEMBRE

DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia
presentada per Pilar Subirà. Recull
d'obres breus. Inclou butlletí de
notícies i agenda musical.

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10:00 CONCERT BARROC

Una selecció de Joan Vives que
presenta Pilar Subirà.

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que
presenta Pilar Subirà.

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els
concerts i l'activitat musical de la
temporada. Un espai presentat per
Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera. Resum dels millors
programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLASSICS

Resum setmanal de l'actualitat
musical. Realitzat per Xavier
Chavarria.

SCARLATTI, DOMENICO: 3

Sonates, K 209, K 252 i K 253.
Gustav Leonhardt, clavecí. (10m).

FIOCO, HECTOR: Primera Suite
per a clavecí.

Ton Koopman. (41m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que
presenta Pilar Subirà.

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.
Guió i realització: Pere Burés i Àlex
Robles. Repetició del programa
emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera. Resum dels millors
programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLASSICS

Resum setmanal de l'actualitat
musical. Realitzat per Xavier
Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera
que presenta Carmina Ilagarriga.

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Capricci
italià, op.45.

Orquestra Estatal de Dresden. Dir.:
Neville Marriner. (15m).

COUPERIN, FRANÇOIS: Victoria
Christu resurgenti. (Motet per dia
de Pasqua).

Jill Feldman i Isabelle Poulenard,
sopranos. Gregory Reinhart,
baríton. Jaap Ter Linden, baix de
viola. Davitt Moroney, orgue. (7m).

POULENC, FRANCIS: Sextet per a
piano, flauta, oboè, clarinet, fagot i
trompa.

Pascal Rogé. Patrick Gallois.
Maurice Bourgue. Michel Portal.
Amaury Wallez. André Cazalet.
(18m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:
"Dies Bildnis ist bezaubernd
schön" (Aquest retrat és tan
bonic), ària del primer acte de "La
Flauta Màgica".

Fritz Wunderlich, tenor. Orquestra
Filharmònica de Berlín. Dir.: Karl
Böhm. (5m).

COURSON - LE BERRE / VIVALDI,
ANTONIO: "O' Stravaganza",
fantasia sobre Vivaldi i la música
celta.

Conjunt barroc "Le Orfanelle della
Pieta". Solistes de música celta.
(4m).

CHOPIN, FREDERIK: Polonesa n.
8, op. 71, n. 1.

Adam Harasiewicz, piano. (6m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Maró Jané.

HAYDN, FRANZ JOSEPH: La
fedeltà premiata, drama
pastorale giocoso en tres actes.

Ileana Cotrubas. Frederica von
Stade. Lucia Valentini Terrani. Luigi
Alva. Cors de la Ràdio de la Suisse
Romande. Orquestra de Cambra de
Lausanne. Dir.: Antal Dorati.
(162m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i

comenta la música que li agrada.
Guió i presentació de Joan Vives.

0:04 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la
setmana anterior. (Dissabte i
diumenge a les 10:00h).

1:30 ENTRE CLASSICS

El dia a dia de l'actualitat
musical. Realitzat per Xavier
Chavarria. (Repetició).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera. Resum dels millors
programes de la setmana
passada.

3:30 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

4:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana
anterior (Ordre d'emissió: repetició
dels programes de Dissabte i
Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10:03 a 13:00).

DIUMENGE, 15 DE DESEMBRE

DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia
presentada per Pilar Subirà. Recull
d'obres breus. Inclou butlletí de
notícies i agenda musical.

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10:00 CONCERT BARROC

Una selecció de Joan Vives que
presenta Pilar Subirà.

PURCELL, HENRY: Suite n. 2, en
Sol M, Z. 661.

Colin Tilney, espineta. (9m).

STANLEY: Concert per a orgue en
do m.

Hannes Meyer. Quartet Sonare.
Ichiro Noda, contrabaix. (14m).

ARNE, THOMAS: Concert per a
clavicèmbal en Do M.

The Parley of Instruments. Solista i
director: Paul Nicholson. (13m).

BLOW, JOHN: Sis voluntaris per a
orgue.

John Butt. (17m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que
presenta Pilar Subirà.

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els
concerts i l'activitat musical de la
temporada. Un espai presentat per
Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera. Resum dels millors
programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLASSICS

Resum setmanal de l'actualitat
musical. Realitzat per Xavier
Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

STRAUSS, RICHARD: Scherzo de la simfonia domèstica, op. 53.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Lorin Maazel. (7m).

SCHUMANN, ROBERT: "Im wunderschönen Monat Mai" (En el meravellós mes de maig) "Aus meinen Tränen spriessen" (De les meves llàgrimes sorgeixen) "Ich grolle nicht" (No et maleixo), tres lieder del cicle "Els amors del poeta", op. 48.

Fritz Wunderlich, tenor. Hubert

Giesen, piano. (4m).

ANÒNIM: "Go tell it on the

mountain", espiritual negre.

The Black Gospel Pearls. (5m).

BRAHMS, JOHANNES: Cinc lieder, op. 94.

Jessye Norman, soprano. Dietrich

Fischer-Dieskau, baríton. Daniel

Barenboim, piano. (13m).

CHOPIN, FREDERIK: Polonesa,

op. 53 "Heroica".

Jean-Yves Thibaudet, piano. (6m).

SCHEIDT, SAMUEL: Canzon super

O Nachbar Roland.

Ricercar Consort. Dir.: Philippe

Pierlot. (6m).

MENDELSSOHN, FELIX: "Allegro

molto", 4t mov. de la Simfonia per

a corda n. 7.

Concerto Köln. (7m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN:

Primer moviment del Concert de

Brandenburg n. 1, BWV 1046.

Musica Antiqua de Colònia. Dir.:

Reinhard Goebel. (4m).

17:00 UNA TARDA A L'ÒPERA

Realitzat per Jaume Radigales.

BRITTEN, BENJAMIN: "The turn of the Screw", òpera en un pròleg i dos actes.

Felicity Lott, Philip Langridge, Sam

Pay, Eileen Hulse, Phyllis Cannan,

Nadine Secunde. Aldeburgh

Festival Ensemble. Dir.: Stuart

Bedford. (106m).

21:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i

conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell

Català de la Música.

0:04 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i

diumenge a les 10:00h).

1:30 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier

Chavarria. (Repetició).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera. Resum dels millors

programes de la setmana

passada.

3:30 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

4:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició

dels programes de Dissabte i

Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres,

Dijous, Divendres, de 10.03 a

13.00).

DILLUNS, 16 DE DESEMBRE DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia

presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins

informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Suite

per a violoncel n. 3, BWV 1009.

Maurice Gendron. (22m).

PROKOFIEV, SERGUEI: El bufó,

suite Op. 21a.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.:

Neeme Järvi. (35m).

DVORAK, ANTONIN: Serenata per

a orquestra de corda, op. 22.

Orquestra Filharmònica de Berlín.

Dir.: H. von Karajan. (31m).

KHATXATURIAN, ARAM:

Spartacus, suite n. 2.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.:

Neeme Järvi. (21m).

BRAHMS, JOHANNES: Variacions

sobre un tema de Paganini, op. 35.

Martin Jones, piano. (23m).

DONIZETTI, GAETANO i VERDI,

GIUSEPPE: Tres àries.

Luciano Pavarotti. (14m).

LEGRAND, MICHEL: "Estiu del 42",

tema de la pel·lícula.

Gheorghe Zamfir, flauta de Pan.

Orquestra dirigida per Harry van

Hoof. (4m).

PURCELL, HENRY: Praise the

Lord, O my soul, and all that is

within me, Z 47.

Solistes vocals. Cor del King's

Consort. The King's Consort. Dir.:

Robert King. (10m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier

Chavarria.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món

de la cobla. Realitzat per Ignasi

Pifol.

16:05 A FON

LA NOVA MÚSICA. L'espai temàtic

de Catalunya Música. Selecció:

Raimon Colomer. Presentació:

Eulàlia Benito.

HINDEMITH, PAUL: "Petita música

de cambra" per a cinc instrument

de vent, op. 24 n. 2.

Quintet de vent Michael

Thompson. (13m).

SARDÀ, ALBERT: Quartet

Kreutzer Quartet (17m).

XOSTAKOVITX, DMITRI: Suite per

a dos pianos, op. 6.

Seta Tanyel i Jeremy Brown,

pianos. (27m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de

les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga

Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA

Una selecció de Joan Vives

presentada per Pilar Subirà.

DE LA HALLE, ADAM: "Le jeu de

Robin et Marion".

Studio der Frühen Musik. Dir.:

Thomas Binkley. (13m).

DIVERSOS AUTORS ITALIANS: II

Solazzo, recull de música per a un

banquet medieval. (Selecció)

The Newberry Consort. (18m).

MEDIEVAL: Llegenda de Sant

Nicolas, cants i polifonies de

l'Europa medieval (selecció).

Anonymous 4. (14m).

ALFONS X EL SAVI: "La mora de

Borja", "La mujer de Lérida"

(Danses medievals espanyoles).

Eduardo Paniagua Group. (6m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que

presenta Alfred Celaya.

PIAZZOLLA, ASTOR: "Buenos

Aires", "Oblivion" (adapt. Ute

Lemper).

Ute Lemper. Conjunt instrumental.

(9m).

ROGNONI, FRANCESCO: "Vestiva i

colli", sobre un madrigal de

Giovanni Pierluigi da Palestrina.

Il Giardino Armonico. (3m).

VIVALDI, ANTONIO: Concert per a

violoncel i orquestra, RV 412.

Ofrá Harnoy. Orquestra de Cambra

de Toronto. Dir.: Paul Robinson.

(9m).

RODGERS / HART: "Blue room"

Ken Peplowski, clarinet. BBC big

Band. (3m).

SATIE, ERIK: Nouvelles pièces

froides.

Werner Bartschi, piano. (6m).

RITENOUR, LEE: "Portrait".

"Runaway". (5m).

DVORAK, ANTONIN: La bruixa del

migdia, poema simfònic op. 108.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.:

Neeme Järvi. (13m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN:

Moviments de la suite en la m,

BWV 818.

Zuzana Ruzickova, clavecí. (6m).

KABALEVSKI, DIMITRI: "Broma",

"Pallassos", dues petites peces de

l'op. 39.

Marina Rodríguez, piano. (1m).

LAMOTE de GRIGNON, RICARD:

Uns llavis molls.

Heleni Barjau (Carlo del Monte),

tenor. Conxita Badia, piano. (1m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Trio per a

flauta, violí i violoncel n. 3, op. 38.

Barthold Kuijken. Sigiswald

Kuijken. Wieland Kuijken. (7m).

KHATXATURIAN, ARAM: Obertura i

Triomf de Roma, i Variació d'Egina

i Bacanal, escenes primera i

tercera de l'acte I del ballet

"Espartac".

Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.:

Andrei Txistiakov. (12m).

MARTUCCI, GIUSEPPE: "No,

svaniti non sono i sogni"

(andantino), de La canzone dei

ricordi.

Mireia Freni, soprano. Orquestra

Filharmònica del Teatre de l'Scala,

de Milà. Dir.: Riccardo Muti. (5m).

LENNON/McCARTNEY: "Michelle"

Count Basie, piano, i la seva

orquestra. (3m).

MERTZ, JOHANN KASPAR: Cançó

sense paraules.

José Miguel Moreno, guitarra.

(5m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN:

"Gerne will ich mich bequemen"

(Em conformaré de bon grat), ària

de baix de la primera part de "La

Passió segons Sant Mateu".

Dietrich Henschel, baix. Orquestra

del Collegium Vocale. Dir.: Philippe

Herreweghe. (4m).

Orquestra Simfònica Johannn

Strauss de Budapest Dir.: István

Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 10.03 a 13.00).

**DIMARTS, 17 DE DESEMBRE
DEL 2002**

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia
presentada per Joan Vives. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins
informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOMPOU, FREDERIC: Tres
variacions.

Miquel Farré, piano. (4m).

VAUGHAN WILLIAMS, RALPH:

Simfonia n. 6 en mi m.

Orquestra Simfònica de Londres.

Dir.: Bryden Thomson. (34m).

CHOPIN, FREDERIC: Concert per a

piano i orquestra n. 2, op. 21.

Murray Perahia. Orquestra

Filarmònica d'Israel. Dir.: Zubin

Mehta. (30m).

GENIN, MICHEL AGRICOLE: El

Carnaval de Venècia, introducció,

tema i variacions.

Jean-Louis Beaumadier, piccolo.

Jean Koerner, piano. (13m).

SCHUBERT, FRANZ: Quartet de

corda n.14, "La Mort i la Donzella",

D.810.

Quartet Melos. (40m).

BELLINI, VINCENZO: Dos

fragments de "Norma".

Maria Callas. Ebe Stignani.

Orquestra de la RAI. Dir.: Tullio

Serafin. (23m).

CORNELIUS, PETER: Requiem.

(Per a cor a cappella a 6 veus).

Cor Regional de Cannes-Provença-

Alps-Costa Blava. Dir.: Michel

Piquemal. (10m).

CORREA DE ARAUXO,

FRANCISCO: Canto llano de la

Immaculada.

Bernard Foccroulle, orgue. (6m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier

Chavarria.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món

de la cobla. Realitzat per Ignasi

Piñol.

16:05 A FONTS

ELS COMPOSITORS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya

Música presentat per Raimon

Colomer i Eulàlia Benito.

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de

les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga

Cardús.

19:00 MÚSICA DE CAMBRA

Una selecció de Raimon Colomer

presentada per Pilar Subirà.

BORODIN, ALEXANDER: Quartet

de corda n. 2.

Quartet Borodin. (28m).

XOSTAKOVITX, DIMITRI: Trio per a

piano, violí i violoncel n.2, op.67.

Gidon Kremer, violí. Mischa

Maisky, violoncel. Martha Argerich,

piano. (29m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que

presenta Alfred Celaya.

BERLIN, IRVING: "Blue skies"

Itzhak Perlman, violí. Oscar

Peterson, piano. Herb Ellis,

guitarra. Ray Brown, baix. Grady

Tate, bateria. (5m).

PANDOLFI, GIOVANNI ANTONIO:

Op. III, n. 3, "La Melana".

Andrew Manze, violí. Richard

Egarr, clavicé. (6m).

ROSSINI, GIOACCHINO: "Oh

patria!...Tu che accendi questo

core", ària de l'acte primer de

l'òpera "Tancredi".

Marilyn Horne, mezzosoprano.

Orquestra del Teatre La Fenice.

Dir.: Ralf Weikert. (6m).

SHORTER, WAYNE: "Footprints".

Hampton Hawes, piano. Henry

Franklin, baix. Michael Carvin,

bateria.

Enregistrament fet al Montmartre

Jazzhus de Copenhagen, el 2 de

setembre de 1971. (5m).

CARTER / WILLIAMS: "When

lights are low".

Lionel Hampton, vibràfon, i la seva

orquestra.

Enregistrament fet a Chicago, el 9

de setembre de 1939. (2m).

PORTER, COLE: "Rosalee"

Teddy Edwards, saxo tenor. Ronnie

Mathews, piano. Chip Jackson,

baix. Chip White, bateria. (5m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX:

"Müsst' ich zugrunde gehen", ària

de l'acte 1r de l'òpera "Eugene

Onegin".

Elisabeth Schwarzkopf, soprano.

Orquestra Simfònica de Londres.

Dir.: Alceo Galliera. (13m).

SCHUMANN, CLARA: Variacions

sobre un tema de Robert

Schumann, op. 20.

Konstanze Eickhorst, piano. (11m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN:

Obertura Egmont, op. 84.

Orquestra del Segle XVIII. Dir.:

Frans Brüggen. (8m).

TUBIN, EDUARD: Vals trist.

Orquestra Simfònica de Göteborg.

Dir.: Neeme Järvi. (4m).

FAURE, GABRIEL: Pavana, op. 50.

Academy of St. Martin-in-the-

Fields. Dir.: Neville Marriner. (6m).

MARCELLO, BENEDETTO: "Questa

che al Ciel s'innalza", salm 47 a

tres veus le l'Estro poetico-

armonico.

Cantus Cölln. Dir.: Konrad

Junghänel. (12m).

PEREZ MOYA, ANTONIO: A

Montserrat.

Coral Polifònica de Puig-Reig i

Cobla Principal de la Bisbal.

(4m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:

"Una donna a quindici anni" ària

de l'acte IIon de l'òpera Così fan

tutte.

Ann Murray, mezzosoprano.

Orquestra The Age of

Enlightenment. Dir.: Simon Rattle.

(4m).

IRADIER, SEBASTIÁN: María

Dolores, havanera.

Axivil Criollo. (4m).

POULENC, FRANCIS: Hotel.

Angelica Kirschlager,

mezzosoprano. Melvyn Tan, piano.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 20 d'abril del 2001 a

l'Auditori Winterthur dins del marc

de la Schubertiada a l'Illa Diagonal.

(2m).

STRAUSS, JOHANN: Marxa

Radetzky, op. 228.

Lorin Maazel. Orquestra

Filarmònica de Viena. Dir.: Lorin

Maazel. (4m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE

CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de PERE FONTÀS, JAUME

CRISTAU, XAVIER

MONTSLAVATGE, FRANCESC

CASSÚ, JOAN JOSEP BLAY, JOAN

LLUÍS MORALEDÀ i CONRAD

SALÓ: Selecció de sardanes i

música per a cobla.

Josep Gispert, tenora solista. Santi

Molas, percussió. Joan Torras,

percussió. Montserrat Cristau,

soprano. Aula de cant Coral del

C.E.B. Cor del Teatre i de l'Escola

Municipal de Música de banyoles.

Cobla Selvatana. Cobla La Principal

de la Bisbal. CobiDir: Jesús

Santaliestra. / Jaume Cristau. /

Francesc Cassú. / Joan Josep Blay.

/ Joan Lluís Moraleda.

CONCERT enregistrat per

Catalunya Música el dia 21

d'octubre del 2002 al Pavelló de la

Draga de Banyoles. FESTES DE

SANT MARTIRIÀ DE BANYOLES.

(55m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred

Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 A LA MANERA DE....

Un convidat ens proposa i

comenta la música que li agrada.

Guió i presentació de Joan

Vives. Repetició del programa emès

dissabte passat.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera. Repetició dels programes

emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 10.03 a 13.00).

**DIMECRES, 18 DE DESEMBRE
DEL 2002**

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia

presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins

informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TOSTI, FRANCESCO PAOLO: "A

vucchella" - Arietta di Posillipo

(arranjament de D. i F. Alagna).

Roberto Alagna, tenor. David

Alagna i Frederico Alagna,

guitarras. (3m).

BRAHMS, JOHANNES: Trio per a

piano, clarinet i violoncel, op. 114.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 de juliol de 2002 a l'Auditori de Barcelona. Cicle de concerts de la JONC. (46m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA CORAL

Selecció i presentació a càrrec de Maró Jané.

HINDEMITH, PAUL: Madrigals a cinc veus sobre textos de Josef Weinheber.

Cor Jove d'Aachen. Dir.: Fritz ter Wey. (35m).

SCHÜTZ, HEINRICH: Stehe auf, meine Freundin, motet SWV 499. Schütz-Akademie. Dir.: Howard Arman. (9m).

STRAUSS, RICHARD: "Die Göttin im Putzzimmer" (La deessa al tocador).

Cor de Cambra de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Stefan Parkman. (5m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Alfred Celaya.

WOLF - FERRARI, ERMANNO: "I gioielli della Madonna" (Intermezzo).

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (4m).

MOLL, BILLY / MENCHER,

MURRAY: "I want a little girl".

Lucky Thomson, saxo tenor. Sammy Price, veu i piano. Jean-Pierre Sasson, guitarra. Pierre Michelot, contrabaix. Gérard Pochonet, bateria.

Enregistrament fet al Teatre Pigalle de París, el 6 de juliol de 1957. (4m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: "Tutte le torture", ària de l'acte segon de l'òpera "El rapte de serrall".

Maria Callas, soprano. Orquestra de la RAI. Dir.: Alfredo Simonetto. Enregistrament fet al Casino de San Remo el 27 de desembre de 1954. (9m).

KENNY G: "Forever in love".

Kenny G, saxo. Conjunt

instrumental. (4m).

BELLINI, VINCENZO: "Tornò il riso sul suo aspetto", ària de l'òpera "I puritani".

Montserrat Caballé, soprano. Agostino Ferrin. Matteo Manuguerra. (1m).

STRAUSS, RICHARD: Quatre lieder.

Leontyne Price, soprano. David Garvey, piano. (9m).

LISZT, FRANZ: Rapsòdia hongaresa n. 2.

Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (11m).

BRAHMS, JOHANNES: "Vivace non troppo", 3r mov. del Concert per a violí i violoncel, op. 102.

Gil Shaham, violí. Jian Wang, violoncel. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (9m).

GLAZUNOV, ALEXANDER:

Sinfonia n. 9 en re m.

(inacabada).

Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: G. Yudin. (10m).

SOJO, VICENTE EMILIO: Cinc peces de Veneçuela. Diego Blanco, guitarra. (6m).

MULLIGAN, GERRY: "Underneath a pale blue moonlight".

Gerry Milligan, saxo baríton i el seu conjunt. (5m).

GABRIELI, GIOVANNI: Sonata n. 20.

Conjunt de metall Ludwig Güttler. (6m).

SIBELIUS, JAN: El cigne de Tuonela.

Orquestra Simfònica d'Atlanta. Dir.: Yoel Levi. (8m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP: Concert per a violí "Les Rainettes".

(Les rainetes), TWV 51:A2. Midori Seiler, violí. Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (13m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de LUDWIG VAN

BEETHOVEN, AARON COPLAND,

ANTON WEBER.: BEETHOVEN: Les

ruïnes d'Atenes, obertura.

COPLAND: Concert per a clarinet,

orquestra de corda, arpa i piano.

WEBER: Concert n. 2, op. 73, en

Mi b M, per a clarinet i orquestra.

Cristo Barrios, clarinet. Orquestra

Filharmonia de Cambra de

Barcelona. Dir.: Miquel Ortega.

CONCERT enregistrat per

Catalunya Música el dia 21 de

novembre del 2002 al Palau de la

Música Catalana. EL PRIMER

PALAU: FESTA DE LA MÚSICA

CATALANA. (47m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred

Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

Repetició del programa emès dissabte passat.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera. Repetició dels programes

emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 19 DE DESEMBRE

DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MESSIAEN, OLIVIER: Quartet per a

la fi del temps.

Huguette Fernández, violí. Guy

Deplus, clarinet. Jacques Neiz,

violoncel. Marie-Madeleine Petit,

piano. (50m).

BERLIOZ, HECTOR: Les nits

d'estiu, Op. 7.

Sheila Armstrong, soprano.

Josephine Veasey, mezzosoprano.

Frank Patterson, tenor. John

Shirley-Quirk, baix. Orquestra

Simfònica de Londres. Dir.: Colin

Davis. (33m).

SCHUMANN, ROBERT: Obertura

"Manfred", op.115

Orquestra Filharmònica de Berlín.

Dir.: W. Furtwängler. (13m).

RAMEAU, JEAN PHILIPPE: El

Temple de la Glòria, suite

orquestral.

Orquestra Barroca Philharmonia.

Dir.: Nicholas McGegan. (34m).

KODALY, ZOLTAN: Pange Lingua i

Salm 150

Cor de Cambra de Pecs. Dir.: Aureil

Tillai. (6m).

VIVALDI, ANTONIO: Concert per a

violoncel i orquestra de corda en

Do m, F.III, n.1.

Camerata XXI. (11m).

MARAI, MARIN: "Tombeau pour

Maraie, le Cadet", "Chaconne en

Rondeau", dues peces per a viola

de gamba.

Paolo Pandolfo, viola de gamba.

Mitzi Meyerson, clavecí. Thomas

Boysen, tiorba, guitarra barroca.

Pedro Estevan, percussió. (13m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier

Chavarria.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món

de la cobla. Realitzat per Ignasi

Piñol.

16:05 A FONS

LES VEUS DEL SEGLE. L'espai

temàtic de Catalunya Música.

Selecció: Victòria Palma.

Presentació: Eulàlia Benito.

Wolfgang Holzmair

WEILL, KURT: "Quatre cançons de

Walt Whitman", per a baríton i

orquestra.

Wolfgang Holzmair, baríton.

Orquestra de Cambra Robert

Schumann. (19m).

KRENEK, ERNST: Quarta part del

"Llibre de viatge pels Alps

austríacs".

Wolfgang Holzmair, baríton. Gérard

Wyss, piano. (14m).

SCHUBERT, FRANZ: Sis lieder del

cicle "Viatge d'Hivern", D. 911.

Wolfgang Holzmair, baríton.

Imogen Cooper, piano. (17m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de

les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga

Cardús.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i Àlex

Robles.

19:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE

DES DEL PALAU DE LA MÚSICA

CATALANA

Concert de Nadal de la Fundació

"la Caixa"

HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH: "El

Messies", oratori.

Michaela Kaune, soprano.

Charlotte Hellekant, contralt.

Charles Workman, tenor. Víctor

Torres, baix. Coral de la Universitat

Rovira i Virgili. Cor de Cambra del

Conservatori del Liceu. Participans

individuals. Cor de Cambra Eric

Ericson. Orquestra Ciutat de

Granada.

23:05 NOCTURN

Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred

Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

1:30 A FONS

ELS INTERPRETS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya

Música. Selecció: Raimon Colomer.

Presentació: Eulàlia Benito.

Repetició de l'espai emès

divendres de la setmana passada.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al

mercat, a càrrec de Montse

Aguilera. Repetició dels programes

emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana

anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 20 DE DESEMBRE

DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia

presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins

informatius i agendes musicals.

7

SANZ, GASPAR: "La Cavalleria de Nápoles con dos clarines", del tractat "Instrucción de música sobre la guitarra española" (1674-75).

Orphénica Lyra: José Miguel Moreno, guitarra barroca. Eligio Quintero, tiple. Juan Carlos de Mulder, tiorba. Pedro Estevan, percussió. Dir.: José Miguel Moreno. (2m).

FALLA, MANUEL DE: El sombrero de tres picos, primera suite. Orquestra Ciutat de Granada. Dir.: Josep Pons. (15m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Concert per a piano i orquestra n. 18, KV 456.

Murray Perahia, director i solista. Orquestra de Cambra Anglesa. (30m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: "Lobe Gott in seinen Reichen" (Lloeu Déu en el seu regne), cantata BWV 11.

C. Cuccaro, M. Georg, A. Kraus, A. Schmidt. Gächinger Kantorei Stuttgart. Württembergisches Kammerorchester Heilbronn. Bach-Ensemble. Dir.: Helmut Rilling. (26m).

DEMERSSEMAN, JULES AUGUSTE - BERTHELEMY: Duo brillant per a flauta i oboè sobre temes de "Guillem Tell" de Rossini.

Jean Pierre Rampal, flauta. Pierre Pierlot, oboè. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Plácido Domingo. (11m).

DVORAK, ANTONIN: Danses esclaves op. 46. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: V. Neumann. (38m).

ANONIM: "The Holly and the Ivy", "Tuba Lullaby", dues nades. The Canadian Brass. (6m).

CHARPENTIER, MARC ANTOINE: Te Deum, H 146.

Tessa Bonner, Sarah Pendlebury, sopranos. Angus Davidson, Rodrigo del Pozo, contratenors. Simon Davies, tenor. Julian Clarkson, Simon Grant, baixos. St. James Singers. St. James Baroque Players. Dir.: Ivor Bolton. (22m).

STRAUSS, JOHANN: Vals El bell Danubi blau op. 314. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Herbert von Karajan. (10m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

ELS INTERPRETS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya

Música. Selecció: Raimon Colomer.

Presentació: Eulàlia Benito.

Carles Trepal

MOMPOU, FREDERIC: Suite compostelana, per a guitarra. Carles Trepal, guitarra. (22m).

ARCAS, JULIAN: Colección de Tangos. Carles Trepal, guitarra. (8m).

CASTELNUOVO-TEDESCO, MARIO: Romancero gitano, a partir de l'obra de Federico García Lorca. Toni Marsol, Xavier Comorera, barítons. Carles Trepal, guitarra. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Jordi Casas. (23m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 CICLE DE LIED

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Eulàlia Benito.

MENDELSSOHN, FELIX: "Gruss" (Petó), lied op. 63 n. 3.

Edita Gruberova, soprano. Friedrich Heider, piano. (2m).

LISZT, FRANZ: "La tombe et la rose" (La tomba i la rosa), "Comment, disaient-ils", (Com, deien ells), "Im Rhein, im schönen Strome" (Al riu, al riu formós), tres lieder.

Thomas Hampson, baríton. Geoffrey Parsons. (9m).

MENDELSSOHN, FELIX: "Im Frühling" (A la primavera), "Im Herbst" (A la tardor), "Frühlingslied" (Lied de primavera), tres lieder.

Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Hartmut Höll, piano. (8m).

LISZT, FRANZ: Die Loreley. Thomas Quasthoff, baríton. Justus Zeyen, piano. (7m).

MENDELSSOHN, FELIX: "Die Liebende schreibt" (L' enamorada escriu), op. 86 n. 3, "Erster Verlust" (El primer desengany), op. 99 n. 1.

Barbara Bonney, soprano. Geoffrey Parsons, piano. (6m).

MENDELSSOHN, FELIX: "Reiselied" (Lied de viatge), "Morgenguss" (Petó del matí), "Allnächtlich im Traume" (Somiant cada nit), tres lieder.

Christoph Prégardien, tenor. Andreas Steier, fortepiano. (7m).

LISZT, FRANZ: "Oh! quand je dors" (Oh! quan dormo), lied amb text de Victor Hugo.

Angela Gheorghiu, soprano. Malcolm Martineau, piano. (5m).

MENDELSSOHN, FELIX: "Suleika", op. 57 n. 3, "Der Mond" (La Lluna), op. 86 n. 5.

Barbara Bonney, soprano. Geoffrey Parsons, piano. (5m).

LISZT, FRANZ: "Die Vätergruft" (La tomba dels avantpassats), lied.

Thomas Hampson, baríton. Geoffrey Parsons. (6m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Alfred Celaya.

GOLSON, BENNY: "Park Avenue Petite"

Howard McGhee, trompeta, i el seu grup. (4m).

DeFRANCESCO, JOEY: "Blue Don". Joey DeFrancesco, orgue. Paul Bollenback, guitarra. Byron Landham, bateria. (6m).

MORALES, CRISTÓBAL DE: "Parce mihi domine", del Officium defunctorum.

Jan Garbarek, saxo. The Hilliard Ensemble. (7m).

VIVALDI, ANTONIO: Concert per a oboè op. 7 n. 7, RV 464.

Heinz Holliger, oboè. I Musici. (7m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Divertimento n. 1, KV 136. Philharmonia Quartet Berlin. Wolfgang Güttler, contrabaix. (12m).

HADLEY: "I Sing of a Maiden", nadala.

Cor del Saint John College de Cambridge. Dir.: George Guest. (3m).

BARRY, JOHN: Tema central de la banda sonora de la pel·lícula "Memorias de África".

Itzhak Perlman, violí. Orquestra Simfònica de Pittsburgh. Dir.: John Williams. (3m).

BUSTO: Zai itxoiten. Cor TapiolaDir.: Kari Ala-Pöllänen. (3m).

LLOYD WEBBER, ANTON: "Wishing you were somehow here again", del "Fantasma de l'òpera".

Montserrat Caballé. Philharmonia Orchestra. Dir.: Martin Yates. (4m).

NICOLAI, OTTO: Les Alegres Comares de Windsor. (Cor de l'acte III).

Cor de l'òpera Bavaresa de Munic. Orquestra de l'Estat de Baviera. Dir.: Robert Heger. (4m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Obertura, recitatiu i cor "Im Anfange schuf Gott Himmel und Erde", de l'oratori La creació, Hob. XXI:2.

John Mark Ainsley. Eike Wilm Schulte. Cor Gulbenkian. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggem. (8m).

SEVERAC, DEORAT DE: Cançó pel cavallet. Gabriel Bacquier. Jacques Bernier. (4m).

BOWMAN, DAVE: "Jack hits the road". Jack Teagarden, trombó i veu. Pee Wee Russell, clarinet. Bud Freeman, saxo tenor. Dave Bowman, piano. Eddie Condon, guitarra. Mort Stuhlmaker, baix. Dave Tough, bateria.

Enregistrament fet a Nova York, el 23 de juliol de 1940. (3m).

MENDELSSOHN, FELIX: "Andante-Allegro con fuoco", primer moviment de la simfonia n. 5

"Reforma", op. 107. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (11m).

BIZET, GEORGES: Jocs d'infants, petita suite d'orquestra.

Consort of London. Dir.: Robert Haydon Clark. (11m).

RAIMON: "He mirat aquesta terra", cançó de la Roda del Temps (Salvador Espriu).

Raimon, veu i guitarra. (6m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Concert extraordinari de Nadal de l'Escolania de Montserrat i l'Orquestra Simfònica del Vallès

Obres de LEONARD BERNSTEIN i BENJAMIN BRITTEN.

BERNSTEIN: Chichester Psalms. BRITTEN: Cantata de Sant Nicolau, op. 42.

Francesc Garrigosa, tenor. Escolania i Capella de Música de Montserrat. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Pierre Cao.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA CORAL

Emès dimecres de la setmana passada.

1:30 MÚSICA DE CAMBRA

Programa emès la setmana anterior (Dimarts a les 19:00h).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Repetició dels programes emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10:03 a 13:00).

DISSABTE, 21 DE DESEMBRE DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10:00 CONCERT BARROC

Una selecció de Joan Vives que presenta Pilar Subirà.

TELEMANN, GEORG PHILIPP: Obertura "Les nacions", TWV 55:B5.

Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (20m).

COUPERIN, FRANÇOIS: Les Nacions: L'Espanyola. Solistes Barrocs Europeus. (25m).

COUPERIN, A.L.: Les Quatre Nacions. (La Francesa). William Christie, clavecí. (6m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que presenta Pilar Subirà.

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

POULENC, FRANCIS: Intermezzo per a piano, n. 2.

Artur Rubinstein, piano. (3m).

ALFVEN, HUGO: Quatre cançons.

Orphei Drängar. Dir.: Robert Sund. (7m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Sonata en Sol M n. 54.

Andrés Schiff, piano. (10m).

MENDELSSOHN, FELIX: Simfonia per a corda n. 2.

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (9m).

COUPERIN, FRANÇOIS: "Le rossignol en amour" (Arranjament de Manel Camp i Ludovica Mosca).

Ludovica Mosca. Manel Camp, pianos. (6m).

WAGNER, RICHARD: "Viatge de Siegfried pel Rhin", de l'òpera "El capvespre dels Déus".

Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (11m).

STRAUSS, JOHANN: Obertura d'"Una nit a Venècia".

Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (7m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Maró Jané.

RAMEAU, JEAN PHILIPPE: Les Paladins, comèdia lírica en tres actes.

Audrey Michael. Ghislaine Raphanel. Nicolas Rivenq. Bruce Brewer. Gregory Reinhart. Douglas Nasrawi. Conjunt vocal Sagittarius.

La Grande Écurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (116m).

SCHUBERT, FRANZ: Quartet de corda n. 15, op. 161, D. 887.

Alban Berg Quartett (51m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL**22:04 A LA MANERA DE.....**

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada.

Guió i presentació de Joan Vives.

0:04 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

1:30 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria. (Repetició).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

3:30 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

4:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 22 DE DESEMBRE DEL 2002**8:00 MATINAL**

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

8:30 AGENDA MUSICAL**9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****10:00 CONCERT BARROC**

Una selecció de Joan Vives que presenta Pilar Subirà.

CORELLI, ARCANGELO: Concerto grosso en sol m, op. 6 n. 8 "Per la nit de Nadal".

Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini, Jesper Christensen. (15m).

SCHÜTZ, HEINRICH: Oratori de Nadal.

R. Yakar, mezzo-soprano. H. Hopfner, tenor. Harald Stamm, baix. Cor de Motets de Munic.

Residenzorchester de Munic. Dir.: Hans Rudolf Zöbele. (37m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que presenta Pilar Subirà.

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada. Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

MONTSALVATGE, XAVIER: "Canción de cuna para dormir a un negrito", de les "Cinco canciones negras".

Montserrat Costa, soprano. Xavier Dolz, piano. (3m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Obertura de l'òpera en tres actes "Lucio Silla", KV 135.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m).

ELLINGTON, DUKE: Almighty god. Núria Rial, soprano. Coral Sant Jordi. Locomotora Negra. (7m).

ELGAR, EDWARD: Serenata per a orquestra de corda, op. 20.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (13m).

XOSTAKOVITX, DMITRI: Tahiti Trot (Tea for Two).

Orquestra del Royal

Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (4m).

LULLY, JEAN BAPTISTE: Marxa dels combatents, primer fragment de la tercera suite d'Alceste.

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (3m).

IVES, CHARLES: "Songs my mother taught me" (Cançons que em va ensenyar la mare), "Slow march" (Marxa lenta), "Dreams" (Somnis), tres cançons.

Roberta Alexander, soprano. Tan Crone, piano. (8m).

BRAHMS, JOHANNES: Primer moviment del trio amb clarinet, op. 114.

Richard Stoltzman, clarinet. Yo-Yo Ma, violoncel. Emanuel Ax, piano. (8m).

17:00 UNA TARDA A L'ÒPERA

Realitzat per Jaume Radigales.

LEHAR, FRANZ: "La vídua alegre", opereta en tres actes.

Elisabeth Schwarzkopf, Nicolai Gedda, Erich Kunz, Emmy Loose.

Orquestra i Cor Filharmonia. Dir.: Otto Ackermann. (72m).

21:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

22:00 AGENDA MUSICAL**22:04 LA MÚSICA A DEBAT**

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

0:04 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

1:30 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria. (Repetició).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

3:30 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

4:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DILLUNS, 23 DE DESEMBRE DEL 2002**7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****7:08 MATINAL**

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL**8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****8:30 AGENDA MUSICAL****9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES****9:06 MATINAL**

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

SPOHR, LUDWIG: Simfonia n. 6, op. 116, "Històrica".

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Karl Anton Rickenbacher. (26m).

FARINA, CARLO: Capriccio stravagante.

Ricercar Consort. (18m).

BRAHMS, JOHANNES: Vier Gesänge, op. 43.

Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Daniel Barenboim, piano. (15m).

MENDELSSOHN, FELIX: Trio per a violí, violoncel i piano n. 2, Op. 66.

Trio David Oistrakh. (30m).

BRITTEN, BENJAMIN: Diversions per a piano (mà esquerra) i orquestra, op. 21.

Julius Katchen, piano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Benjamin Britten. (25m).

CORELLI, ARCANGELO: Sonata per a corda op. 1 n. 5.

Quartet Purcell. (5m).

DURUFLE, MAURICE: "Rèquiem", (tercera versió).

A. Murray, mezzo-soprano. T. Allen, baríton. T. Trotter, orgue.

Corydon Singers. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: M. Best. (41m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES**

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

LA NOVA MÚSICA. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció: Raimon Colomer. Presentació: Eulàlia Benito.

SCHÖNBERG, ARNOLD: "Die glückliche Hand" (La mà feliç), drama en música, op. 18.

John Bröcheler, baríton. Cor de la Ràdio de Berlín. Orquestra Simfònica de la Ràdio del Sudoest d'Alemanya Baden-Baden i Freiburg. Dir.: Michael Gielen. (18m).

MALIPIERO, GIAN FRANCESCO: Quartet de corda n. 6 "L'arca di Noè".

Quartet de corda Orpheus. (18m).

BRITTEN, BENJAMIN: Sonata per a violoncel i piano, op. 65.

Julian Lloyd Webber. John McCabe. (21m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA

Una selecció de Joan Vives presentada per Pilar Subirà. JANEQUIN, CLEMENT: Missa "La Bataille". Ensemble Clément Janequin. Dir.: Dominique Visse. (22m). CERTON, PIERRE: Missa "Sus le pont d'Avignon". Camerata de Boston. Dir.: Joel Cohen. (22m). SERMISY/FUENLLANA: Tant que vivray. Orphénica Lyra. Dir.: José Miguel Moreno, vihuela i direcció. (5m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Alfred Celaya.

HANDEL, GEORG: "Father of Heaven" del Jutes Macabeu. Kathleen Ferrier. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (8m). SCHUBERT, FRANZ: "Erlkönig" (El rei dels elfs), D.328. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Gerald Moore, piano. (4m). WINSTON, GEORGE: "December". "Night: Snow. Midnight. Minstrels". (6m).

HANDEL, GEORG: "Father of Heaven" del Jutes Macabeu. Kathleen Ferrier. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (8m). FAURÉ, GABRIEL: Elegia per a violoncel i orquestra, op. 24. Mischa Maiski, violoncel. Orquestra de París. Dir.: Semyon Bychkov. (6m).

ELGAR, ELGAR: "Where Chorals lie" (On reposen els corals), de les "Sea Pictures" (Imatges del mar). Janet Baker, mezzosoprano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: John Barbirolli. (4m). WALTON, WILLIAM: Preludi i Fuga "The Spitfire". Orquestra Filharmònica de Florida. Dir.: James Judd. (7m).

MACHAUT, GUILLAUME DE: Ce qui soutient moy m'onneur et ma vie. Ensemble Tre Fontane. (5m). WAGNER, RICHARD: "Ja, Wehe! Weh! über mich!" fragment del final de l'acte III de l'òpera en tres actes "Parsifal".

Simon Estes. Cor i Orquestra del Festival de Bayreuth. Dir.: James Levine. (8m). LEHÁR, FRANZ: Das Land des Lächelns (El país dels somriures), tres fragments.

Jerry Hadley, tenor. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Richard Bonyng. (11m). MONTSALVATGE, XAVIER: "Allegro con brio- La ginesta", primer moviment de les Tres postals il·luminades.

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Gerard Claret. (4m). ROSSINI, GIOACCHINO: "Il Signor Bruschino", obertura.

Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons. Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 8 de juliol de 1994 a

l'Església parroquial de Torroella de Montgrí. (5m). MASSENET, JULES: "Meditation" de "Thaïs".

Jean Pierre Rampal, flauta. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Plácido Domingo. (4m). HAHN, REINALDO: "Les Fontaines" (Les fonts). (Henri de Régnier). Martyn Hill, tenor. Graham Johnson, piano. (2m). CHABRIER, EMMANUEL: Llegenda de Gwendoline: "Ne riez pas", ària de l'acte 1r de l'òpera "Gwendoline".

Barbara Hendricks, soprano. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (6m). GRUBER: Arranjament de Cyrus Chestnut de la nadala "Silent Night" (Santa Nit) Cyrus Chestnut, piano. (4m). BERNSTEIN, LEONARD: "Make our garden grow" (Fes créixer el nostre jardí), de "Candide" (arranjament de John Corigliano). Joshua Bell, violí. Philharmonia Orchestra. Dir.: David Zinman. (6m).

OFFENBACH/ROSENTHAL: Barcarola de la Gaité Parisienne. Orquestra Filharmònica de Ràdio França. Dir.: Yutaka Sado. (3m). XOSTAKOVITX, DMITRI: Últim moviment del Concert per a piano, trompeta i corda n. 1, op. 35. Ronald Brautigam, piano. Peter Masseurs, trompeta. Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (7m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Obres de PIOTR ILITX TXAIKOVSKI: Marxa eslava, op. 31. Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 23. Trancanus op. 71 a. I l'on acte. Elena Baksht, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (23:45) **NOCTURN** Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

0:30 MÚSICA ANTIGA

Repetició del programa emès dilluns passat.

1:30 CICLE DE LIED

Emès divendres passat.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Repetició dels programes emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 24 DE DESEMBRE DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BARTOK, BÉLA: Suite op. 3 n. 1, Sz. 31.

Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (36m).

REJCHA, ANTON: Quintet per a trompa i corda, op. 106.

Vladimira Klánská, trompa. Quartet Panocha. (27m).

GIULIANI, MAURO: Gran serenata, op. 82.

Virginia Sindelar, flauta. Richard Schilling, guitarra. (15m).

BRUCKNER, ANTON: Missa n. 2 en mi m, per a cor a 8 veus i conjunt de metall.

Cor Madrigal del Sud d'Alemanya. Membres de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio del Sud-Oest. Dir.: Wolfgang Gönnerwein. (39m).

BROTOS, SALVADOR: Catalunya. Josep Pieres, baix. Adolf Pla, piano. (6m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Lucio Silla, KV 135. Obertura.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (9m).

SIBELIUS, JAN: Rakastava (L'amant), Suite op. 14.

Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lamminmäki. (11m).

ROSSINI, GIOACCHINO: Sonata per a corda n. 2.

I Solisti Italiani. (17m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

ELS COMPOSITORS CATALANS. L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Raimon Colomer i Eulàlia Benito.

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA DE CAMBRA

Una selecció de Raimon Colomer

presentada per Pilar Subirà. SPOHR, LOUIS: Sonata per a violí i arpa, sense op., en do m.

Helga Storch, arpa. Kurt Guntner, violí. (17m).

SCHUMANN, ROBERT: Sonata per a violí i piano n.1, op.105

Lydia Mordkovitch, violí. Gerhard Oppitz, piano. (18m).

PAGANINI, NICOLO: 6 Sonates per a violí i guitarra, op. 6.

Luigi Alberto Bianchi. Maurizio Preda. (22m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 L'ORATORI DE NADAL

Programació especial per a la Nit de Nadal

Presentat per Joan Vives.

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Oratori de Nadal, BWV 248.

Anthony Rolfe Johnson. Nancy Argenta. Anne Sofie von Otter.

Hans Peter Blochwitz. Olaf Bär. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs

Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (140m).

BDC07695

23:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Programació especial per a la Nit de Nadal

Realitzat per Jordi Roura.

01:00 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Programació especial per a la Nit de Nadal

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

DIMECRES, 25 DE DESEMBRE DEL 2002

08:00 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Programació especial per al dia de Nadal

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

00:00 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Repetició de la programació especial del dia de Nadal

DIJOUS, 26 DE DESEMBRE DEL 2002

09:00 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Programació especial per al dia de Sant Esteve

18:45 TRADICIONAL CONCERT DE SANT ESTEVE DE L'ORFEO CATALÀ

Transmissió en directe des del Palau de la Música Catalana

Orfeo Català

Josep Vila i Casañas, director.

Obres TRADICIONALS DEL MÓN.

ALBERT VIVANCOS, CANÇONS TRADICIONALS DE NADAL.

ARTHUR HONEGGER i ANTONI ROS MARBÀ.

VIVANCOS: "Nigra Sum sed formosa". HONEGGER: Cantata de Nadal.

ROS MARBÀ: Quatre nades.

Cor Infantil i Petits de l'Orfeo Català (Dir.: Elisenda Carrasco i M.

Josep Besson). Cor de Noies de l'Orfeo Català (Dir.: Lluís Vilamajó).

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

Cor Jove de l'Orfeó Català
(Dir.: Conxita Garcia) Orfeó Català
(Dir.: Josep Vila i Casañas).
21:00 NADAL A CATALUNYA
MÚSICA
Programació especial per al dia
de Sant Esteve

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
00:00 NADAL A CATALUNYA
MÚSICA
Repetició de la programació
especial del dia de Sant Esteve

DIVENDRES, 27 DE DESEMBRE
DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia
presentada per Joan Vives. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins
informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MUSSORGSKI, MODEST: Una nit a
la muntanya pelada.

Gran Orquestra Simfònica de la
RTV de l'URSS. Dir.: Vladimir
Fedosseiev. (12m).

SCHMELZER, JOHANN HEINRICH:
Sonata VI, a sis veus.

Ensemble "Aurora". Ensemble di
viole "Labyrinto". (3m).

KODALY, ZOLTAN: Danses de
Galanta.

Orquestra Simfònica de l'Estat
Hongarès. Dir.: Adam Fischer.
(17m).

GRANADOS, ENRIC: Trio per a
violí, violoncel i piano.

Piano Trio Salzburg. (29m).

SMETANA, BEDRICH: Del cicle de
poemes simfònics "La meua
pàtria".

Orquestra Simfònica de Praga. Dir.:
Jiri Belohlavek. (12m).

CIMAROSA, DOMENICO: Concert
per a dues flautes.

James Galway i Jeanne Galway,
flautes. London Mozart Players.
Dir.: James Galway. (18m).

ROSSLER, FRANZ ANTON.-
ROSETTI: Concert per a oboè en
Fa M.

Lajos Lencsés. Orquestra de
Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan
Warchal. (19m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN:
Simfonia n. 3 "Heroica", op. 55.

The Academy of Ancient Music.
Dir.: Christopher Hogwood.
(50m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat
musical. Realitzat per Xavier
Chavarria.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món
de la cobla. Realitzat per Ignasi
Piñol.

16:05 A FON

ELS INTERPRETS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya
Música. Selecció: Raimon Colomer.
Presentació: Eulàlia Benito.

Orfeó Català

ANONIM: "El cant dels ocells",
cançó tradicional catalana.

Orfeó Català. Dir.: Jordi Casas.
(3m).

ANONIM: Sis Nadales tradicionals
catalanes

Orfeó Català. Dir.: Jordi Casas.
(15m).

MONTSALVATGE, XAVIER: Cant
espiritual.

Orfeó Català. Orquestra Simfònica
de Barcelona i Nacional de
Catalunya. Dir.: Edmon Colomer.
(18m).

MENDELSSOHN, FELIX:

Neujahrslied. Lob des Frühlings.
Orfeó Català. Dir.: Jordi Casas.
(4m).

TOLDRA, EDUARD: Set cançons
populars.

Orfeó Català. Dir.: Jordi Casas.
(13m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de
les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga
Cardús.

19:00 CICLE DE LIED

Una selecció de Montse Aguilera
que presenta Eulàlia Benito.

ZEMLENSKI, ALEXANDER: Sis
cançons sobre poemes de Maurice
Maeterlinck, op. 13.

Anne Sofie von Otter, mezzo. Cord
Garben, piano. (16m).

RAKHMANINOV, SERGEI: Sis
cançons, op. 4.

Elisabeth Söderström, soprano.
Vladimir Ashkenazy, piano. (18m).

SCHÖNBERG, ARNOLD:
"Abschied" (Comiat), de les Dues
cançons per a bariton i piano, op.
1.

Donald Gramm, bariton. Glenn
Gould, piano. (9m).

REGER, MAX: "An die Hoffnung"
(A l'esperança), op. 124.

Karita Mattila, soprano. Orquestra
Filharmònica de Berlín. Dir.:
Claudio Abbado. (12m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que
presenta Alfred Celaya.

SCHUBERT, FRANZ: "Andante-
Allegro ma non troppo", 1r mov.
de la Simfonia n. 9 "La Gran",
D. 944.

Orquestra Simfònica de la Ràdio
del Sudoest d'Alemanya Baden-
Baden i Freiburg. Dir.: Michael
Gielen. (12m).

FRUSCELLA: "Blue Serenade"
(Serenata blava).

Tony Fruscella, trompeta. Allen
Eager, saxo tenor. Danny Bank,
saxo bariton. Chauncey Welsh,
trombó. Bill Triglia, piano. Bill
Anthony, baix. Junior Bradley,
percussió. (5m).

VENTURA, JOSEP: Nadales,
sardana.

Cobla Montgrins. (5m).

GUINJOAN, JOAN: Escenes
d'infants.

Oriol Romaní, clarinet. Àngel Soler,
piano. (3m).

BERLIN, IRVING: "Lazy", del
musical "There's no business like
show business".

Marilyn Monroe, Donald O'Connor,
Mitzi Gaynor, veus. Orquestra. Dir.:
Alfred Newman.

Enregistrament de l'any 1954.
(5m).

BRUCKNER, ANTON: Tercer
moviment de la simfonia n. 4, en
Mi b M, "Romàntica".

Orquestra del Royal
Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.:
Nikolaus Harnoncourt. (11m).

FRUSCELLA: "Muy".

Tony Fruscella, trompeta. Allen
Eager, saxo tenor. Danny Bank,
saxo bariton. Chauncey Welsh,
trombó. Bill Triglia, piano. Bill
Anthony, baix. Junior Bradley,
percussió. (6m).

POULENC, FRANCIS: "Priez pour la
paix" (Pregueu per la pau).

Gérard Souzay, bariton. Dalton
Baldwin, piano. (3m).

FALLA, MANUEL DE: "Paco! Paco!
/Mi salud!" i "Paco! Paco!
Siempre tuyo! / Mi chavalal!" dos
fragments de l'acte Ier del drama
liric en dos actes La vida breve.

Teresa Berganza. Josep Carreras.
Orquestra Simfònica de Londres.
Dir.: Garcia Navarro. (8m).

PAISIELLO, GIOVANNI:
"Larghetto", del concert per a
mandolina, corda i clavecí en Do
M.

Ugo Orlandi. I Solisti Veneti. Dir.:
Claudio Scimone. (4m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:
Escena XIII de l'acte segon:
recitatiu acompanyat "Ecco il
punto, oh Vitellia", i rondó "Non
più fiori vaghe catene", de l'òpera
dos actes La Clemenza di Tito.

Julia Varady. Solistes Barrocs
Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner.
(9m).

VAUGHAN WILLIAMS, RALPH:
Fantasia sobre "Greensleeves".

Academy of St. Martin-in-the-
Fields. Dir.: Neville Marriner. (4m).

HARRELL, TOM: "Las Almas"
Tom Harrell, cornet. Greg Tardy,
clarinet. Romero Lubambo,
guitarra. David Finck, baix. Duduka
Da Fonseca, bateria. Valtinho
Anastacio, congues i percussió.
(6m).

RODRIGO, JOAQUIN: Primer
moviment de la Fantasia para un
gentilhombre.

Narciso Yepes, guitarra. Orquestra
Filharmònica d'Espanya. Dir.:
Rafael Frubek de Burgos. (5m).

VILLA-LOBOS, HEITOR: Poema
singelo.

Cristina Ortiz, piano. (6m).

BIZET, GEORGES: "La Nina", "La
trompeta i el tambor", dels "Jocs
d'Infants".

Duo Crommelynck, piano a quatre
mans. (4m).

ELGAR, EDWARD: "La dansa",

primer fragment de les "Escenes
de les Terres Altes Bavareses", op.
27.

Richard Markham, piano. The City
of Birmingham Symphony Chorus.
Dir.: Simon Halsey. (4m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE

CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de RICHARD WAGNER,
GIUSEPPE VERDI, WOLFGANG
AMADEUS MOZART, GIACOMO
PUCCINI, GIOACCHINO ROSSINI,
PIETRO MASCAGNI i JULES
MASSENET. Selecció d'obertures i
àries d'òperes.

Jun Park, bariton. Anna Ollet,
soprano. Sandre Pastrana,
soprano. Albert Montserrat, tenor.

Raquel Lojendio, soprano. Josep
Ferrer, baix. Antoni Marsol,
bariton. Elisa Vélez, soprano.

Carles Cosias, tenor. Rosa Mateu,
soprano. Orquestra Simfònica del
Conservatori del Liceu. Dir.:
Guerassim Boronkov.

CONCERT enregistrat per
Catalunya Música el dia 11 de
novembre del 2002 al Gran Teatre
del Liceu. ACTES DEL 165È

ANIVERSARI DEL CONSERVATORI
SUPERIOR DE MÚSICA DEL
LICEU.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia.
Presentació a càrrec d'Alfred
Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA CORAL

Emès dimecres de la setmana
passada.

1:30 MÚSICA DE CAMBRA

Programa emès la setmana
anterior (Dimarts a les 19:00h).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al
mercat, a càrrec de Montse
Aguilera. Repetició dels programes
emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió:
Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres,
Dijous, Divendres, de 10.03 a
13.00).

DISSABTE, 28 DE DESEMBRE
DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia
presentada per Pilar Subirà. Recull
d'obres breus. Inclou butlletí de
notícies i agenda musical.

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10:00 CONCERT BARROC

Una selecció de Joan Vives que
presenta Pilar Subirà.

DEL BUONO: Sonata VII,
stravagante sull'Ave maris stella

L'Amoroso. Dir.: Guido Balestracci (4m).

CHARPENTIER, MARC ANTOINE: Primer Intermedi de la comèdia El Malalt Imaginari.

Dominique Visse. Howard Crook. Jean-François Gardeil. Alain Trétout. Bruno Boterf. François Fauché. Antoine Sicot. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (27m).

BIBER, HEINRICH: Battalia a 10. New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (10m).

FARINA: Capriccio stravagante a 4.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (19m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que presenta Pilar Subirà.

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

CASALS, PAU: Nigra Sum. Cor Vivaldi. Dir.: BOADA, ÒSCAR. Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 18/07/1998, a

ESGLÉSIA DE SANT GENÍS. XVII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE TORROELLA DE MONTGRÍ (4m).

RUERA, JOSEP MARIA: "Esplai", sardana per a piano.

Jordi Masó, piano. (4m).

RUERA, JOSEP MARIA: "Esplai", sardana per a piano.

Jordi Masó, piano. (4m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Missa brevis KV 220, "Missa dels pardals".

Angela Maria Blasi, soprano.

Elisabeth von Magnus, contralt.

Uwe Heilmann, tenor. Franz-Joseph Selig, baix. Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (17m).

OLIVEIRA/ABREU: Tico tico no fubá.

Daniel Barenboim, piano. Robert Kassinger, baix. Gyro Baptista, percussió. (3m).

SCHUBERT, FRANZ: "Minuet-allegretto", 5è mov. de l'Octet op.166, D.803.

Ensemble Walter Boeykens. (7m).

FRANCK, CESAR: Allegro non troppo, tercer moviment de la Simfonia en re m.

Orchestra de Filadèlfia. Dir.: Riccardo Muti. (11m).

IPPOLITOV IVANOV: "Jubilee

March: Voroshilov" (Marxa del jubileu), op. 67.

Orquestra Filharmònica d'Armènia. Dir.: Loris Tjeknavorian. (6m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Maró Jané.

BERLIOZ, HECTOR: La infantesa de Crist, trilogia sacra.

Anne Sofie von Otter. Gilles Cachemaille. José Van Dam. Jules Bastin. Anthony Rolfe-Johnson. Cor Monteverdi. Orquestra de l'Òpera de Lió. Dir.: John Eliot Gardiner. (95m).

MAHLER, GUSTAV: Simfonia n. 5 en do sostingut menor.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Simon Rattle. (72m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

0:04 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

1:30 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria. (Repetició).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

3:30 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

4:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 29 DE DESEMBRE DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10:00 CONCERT BARROC

Una selecció de Joan Vives que presenta Pilar Subirà.

JIMENEZ: Batalla de sexto tono. Guy Bovet, orgue. (6m).

ANÓNIM: Batalla de sisè to.

Ensemble Vocal De Profundis de Montevideo. Dir.: Cristina García Banegas. (6m).

MARTIN I'COLL, ANTONIO: Batalla de quinto tono.

Josep M. Mas i Bonet, orgue. (4m).

BYRD, WILLIAM: La Batalla.

Zuzana Ruzickova, clavecí. (11m).

CABANILLES, JOAN BAPTISTA: Tiento de falsas de primer tono. Batalla Imperial.

Josep M. Mas i Bonet, orgue. (10m).

RODRIGUEZ MONLLOR: Tocata para clarines de Batalla.

Tenpore ventus trio. (7m).

SUSATO, TIELMAN: Pavana i gallarda sobre la "Bataille".

Quartet de flautes de bec de Flandes. (3m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que presenta Pilar Subirà.

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada. Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

BEETHOVEN, LUDWIG VAN:

Quartet de corda, Hess 34 (Transcripció de la sonata per a piano op.14 n.1).

Quartet Amadeus. (14m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Simfonia n. 70.

Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (15m).

CORELLI, ARCANGELO: Sonata a trio en Fa M, op. 2 n. 7.

London Baroque. (6m).

HOLST, GUSTAV: Júpiter, de la suite "Els Planetes".

Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: William Steinberg. (8m).

LISZT, FRANZ: "Über allen Gipfeln ist Ruh" (Cant nocturn del caminant), S. 306.

Ofèlia Sala, soprano. Roger

Vignoles, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 9 de febrer del 2000 a la Sala Polivalent de l'Auditori

dins del Cicle "Lied i Cançó Conxita Badia". (4m).

HAHN, REINALDO: Tres preludis sobre temes irlandesos, per a dos pianos.

Huseyin Sermet i Kun Woo Paik. (4m).

ANDERSON, LEROY: "El rellotge sincopat", "La màquina d'escriure".

Richard Hayman i la seva Orquestra. (4m).

17:00 UNA TARDA A L'ÒPERA

Realitzat per Jaume Radigales.

STRAUSS, JOHANN: El rat-penat, opereta en tres actes.

Julia Varady, Hermann Prey, Lucia Popp, René Kollo, Iwan Rebroff,

Bernd Weigl. Cor i Orquestra de l'Òpera Bavaresa. Dir.: Carlos

Kleiber. (107m).

BDC01334

21:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

0:04 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

1:30 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria. (Repetició).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

3:30 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

4:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DILLUNS, 30 DE DESEMBRE DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT, FRANZ: Dos lieder, D882 i D891

Barbara Hendricks, soprano. Radu Lupu, piano. (8m).

DVORAK, ANTONIN: Obertura

Hussite, op. 67.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: István Kertész. (14m).

BRAHMS, JOHANNES: Simfonia n. 4, op. 98.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Leonard Bernstein. (44m).

LISZT, FRANZ: Somnis d'amor, 3 nocturns.

Daniel Barenboim, piano. (16m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Simfonia n. 25, KV 183.

Orquestra Reial del Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (27m).

BORODIN, ALEXANDER: Danses

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

polovtsians del "Príncep Igor". Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'Estat de l'URSS. Dir.: E. Svetlànov. (11m).
HUMMEL, JOHANN NEPOMUK: Trio amb piano op. 96. Trio Parnassus. (16m).
REBELO, JOAO LOURENÇO: Magnificat a 13. The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (15m).
RIMSKI-KORSAKOV, NICOLAI: Dues escenes de la ciutat invisible de Kitej. Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Andrei Txistiakov. (9m).

13:00 NOU PUNT NOU
 Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS
 El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES
 Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA
 La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FON
 LA NOVA MÚSICA. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció: Raimon Colomer. Presentació: Eulàlia Benito.
CERVELLÓ, JORDI: "Dos moviments". Hermitage Orchestra - Camerata St. Petersburg. Dir.: Alexis Soriano. (16m).

COPLAND, AARON: "Appalachian Spring" (Primavera apalabre). Saint Paul Chamber Orchestra. Dir.: D. Russell Davies. (26m).
NIELSEN, CARL: Tres motets, op. 55.

Cor de Cambra de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Stefan Parkman. (16m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT
 Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA
 Una selecció de Joan Vives presentada per Pilar Subirà.
BRADÉ, WILHELM: Neue ausserlesene Paduanen, Galliarden, Canzonen, Allmand und Coranten (1609).

Hespèrion XX. (25m).
PRAETORIUS, MICHAEL: Danses de Terpsicore. New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (27m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
 Una selecció de Victòria Palma que presenta Alfred Celaya.
SCHUBERT, FRANZ: "Kyrie. Andante con moto", de la Missa en Sol M, D 167.
 Thomas Puchegger, soprano. Arno Hartmann, orgue. Wiener Sängerknaben. Chorus Viennensis. Orchestra of the Age of

Enlightenment. Dir.: Bruno Weil. (3m).
CHOPIN, FREDERIC: Nocturn n. 1, op. 72.

Dinorah Varsi, piano. (4m).
TOSTI, PAOLO: "La serenata", amb text de G. A. Cesareo.
 Carlo Bergonzi, tenor. Orquestra de Cambra de Roma. Dir.: Edoardo Mueller. (3m).

HÄNDEL, GEORG FRIEDERICH: "Eternal source of light divine", fragment inicial de l'Oda per l'Aniversari de la Reina Anna. James Bowman, contratenor. Cor de la catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (6m).

PAGAN, JOSÉ MANUEL: La dama del paraigües. Orquestra Simfònica de la RTVE. Dir.: Enrique García Asensio. (2m).
MAHLER, GUSTAV: "De la bellesa", lied extret del Cant de la Terra. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Orquestra Philharmonia. Dir.: Paul Kletzki. (7m).

RAKHMANINOV, SERGUEI: Peça en re m. Howard Shelley, piano. (1m).
SIBELIUS, JAN: La dríada, op. 45, n. 1, poema simfònic.

Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Vassili Sinaïski. (6m).
CASSELLAS, MARCEL: Dansa llatina.

Jordi Molina, tenora. Ramon Escalé, piano. (5m).
SATIE, ERIC: Gymnopédie n. 1, variació 1 (Arranjament fet per Jacques Loussier).

Jacques Loussier Trio (5m).
PUCCINI, GIACOMO: "Plangi? Perché?, Un bel di vedremo", de l'acte II, "Tu? tu? piccolo Iddio!", de l'acte II, de l'òpera "Madama Butterfly".

Leontyne Price, soprano. Orquestra de l'Òpera de Roma. Dir.: Oliviero de Fabritiis. (8m).
TOLDRA, EDUARD: Danses de Vilanova, glossa per a cobla. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (4m).

PONCE, MANUEL: "Andante", segon moviment del Concierto del sur, per a guitarra i orquestra. Alfonso Moreno. Orquestra Simfònica de l'Estat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (7m).

OCÓN: Bolero per a piano "Recuerdos de Andalucía". Patrick Cohen, piano. (7m).
BRITTEN, BENJAMIN: Nadala d'Any Nou.

The Sixteen. Stephen Westrop, piano. Dir.: Harry Christophers. (2m).

ANÒNIM: "La complanta de l'alba", "Els ulls que estimo", tradicional de Grècia.

Angéla. (7m).
MEDELSSOHN: Últim moviment de l'òpera, op. 20.

Conjunt Hausmusik de Londres. (6m).
HOLST, GUSTAV: "Suite de Saint Paul", op. 29.

La Sinfonietta de Bournemouth. Dir.: George Hurst (13m).

SILVER: "Satisfaction Guaranteed". The Horace Silver Quintet. (6m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Obres de GRAHAM PELL, MAURICE RAVEL, GUSTAV MAHLER, GEORGES BIZET, EDMUND NICK, HECTOR BERLIOZ, CLAUDE DEBUSSY, RALPH VAUGHAN WILLIAMS i RICHARD STRAUSS, entre d'altres. Selecció de cançons.

Felicity Lott, soprano. Malcolm Martineau, piano. CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 5 de novembre del 2002 al Gran Teatre del Liceu. NIGHT AND DAY: LOVE SONG AROUND THE CLOCK (segons Graham Johnson). Temporada 2002/3. (68m).

23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA ANTIGA

Repetició del programa emès dilluns passat.

1:30 CICLE DE LIED
 Emès divendres passat.

2:30 NOU PUNT NOU
 Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Repetició dels programes emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10:03 a 13:00).

DIMARTS, 31 DE DESEMBRE DEL 2002

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:08 MATINAL
 Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MAHLER, GUSTAV: Simfonia n. 4. Helmut Wittek, soprano. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Leonard Bernstein. (57m).

BOYCE, WILLIAM: Simfonia n. 6. Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Ronald Thomas. (7m).
REGER, MAX: Sonata per a clarinet i piano, op. 107.

Nikolaus Friedrich. Thomas Palm. (31m).

SIBELIUS, JAN: Concert per a violí i orquestra op. 47.

Viktoria Mullova. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (32m).

TAILLEFERRE, GERMAINE: Sonata per a arpa.

Maria Graf. (9m).

MONTSALVATGE, XAVIER: Canciones para niños.

Maria José Montiel, soprano. Fernando Turina, piano. (13m).

LULLY, JEAN BAPTISTE: "Omnes Gentes". Petit Motet.

Les Arts Florissants. (10m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FON

ELS COMPOSITORS CATALANS. L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Raimon Colomer i Eulàlia Benito.

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA DE CAMBRA

Una selecció de Raimon Colomer presentada per Pilar Subirà.

SCHUBERT, FRANZ: Quintet per a piano i corda "La truita", op. 114, D.667.

Emmanuel Ax, piano. Pamela Frank, violí. Rebecca Young, viola.

Yo-Yo Ma, violoncel. Edgar Meyer, contrabaix. (23m).

BRAHMS, JOHANNES: Trio amb clarinet, op. 114.

A. Schiff, piano. F. Dolezal, violoncel. P. Schmidl, clarinet.

(26m).

REJCHA, ANTON: Variacions per a dues flautes, op. 20.

Membres del Quartet Kuhlau. (8m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
 Una selecció de Victòria Palma que presenta Alfred Celaya.

HILL, WILLIAM: "The glory of love" (de la pel·lícula "One fine day").

Keb "Mo". Orquestra. (3m).

LISZT, FRANZ: Rapsòdia hongaresa n. 17.

Misha Dichter, piano. (3m).

DRAKE: "It was a very good year" Ira Sullivan, saxo. Billy Peterson, baix. Kenny Horst, bateria. Bill Carrothers, piano. (6m).

PROKOFIEV, SERGUEI: Vals de "Guerra i Pau".

Vladimir Ashkenazy, piano. (5m).

FALLA, MANUEL DE: Tercer

moviment del concert per a clavecí, flauta, oboè, clarinet, violí i violoncel.

Igor Kipnis, clavecí. Components de l'Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez. (4m).

FAURE, GABRIEL: Sicilienne, op. 78.

Thomas Igloi, violoncel. Clifford Benson, piano. (4m).

PURCELL, HENRY: Xacona en sol m, Z 807.

Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (7m).

SCHUMANN, ROBERT: "Unterm Fenster" (Sota la finestra), op. 34 n. 3.

Felicity Lott, soprano. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Graham Johnson, piano. (1m).

VERDI, GIUSEPPE: "Il Trovatore". (Cor d'introducció del tercer acte).

Evgeny Nesterenko. Cor i Orquestra de l'Acadèmia Santa Cecilia de Roma. Dir.: Carlo Maria Giulini. (5m).

MANCINI, HENRY: "Esmorzar amb diamants" (Tema i Moon River). (6m).

ARRIAGA, JUAN CRISÓSTOMO DE: "Andante", de la Simfonia en re m.

Orquestra de Cadaqués. Dir.: Neville Marriner. (8m).

STRAUSS, JOSEF: Simpatia, Polka op. 73.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Zubin Mehta. (5m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: "Finale. Allegro vivacissimo", 3r mov. del Concert per a violí, op. 35.

Dmitry Sitkovetsky, violí. Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (11m).

VIVALDI, ANTONIO: "Domine Deus", del Glòria, RV 589.

Barbara Hendricks. Celia Nicklin, oboè. Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Sir Neville Marriner. (4m).

ALMARAN, CARLOS: "Es la historia de un amor".

Tete Montoliu, piano. Eladio Reinon Quintet. (7m).

GORDON: "Unforgettable".

Nat King Cole. Natalie Cole. Mike Lang i Michael Melvoin, piano. (4m).

SISA: "Qualsevol nit pot sortir el sol".

Sisa, veu, acompanyat al piano. (6m).

CHUECA, FEDERICO: Masurca de la sarsuela "El año pasado por agua".

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Antoni Ros Marbà. (3m).

BRUCH, MAX: Primer moviment del concert per a clarinet, viola i orquestra, op. 88.

Gérard Caussé, viola. Paul Meyer, clarinet. Orquestra de l'Òpera de Lió. Dir.: Kent Nagano. (7m).

22:00 ESPECIAL DE CAP D'ANY

Presentat per Raimon Colomer i Joan Vives.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

DIMECRES, 1 DE GENER DEL 2003

PROGRAMACIÓ ESPECIAL PER AL DIA D'ANY NOU

9:00 ELS VALSOS D'ANY NOU

Presentat per Montse Aguilera i Maró Jané.

12:00 SO DE COBLA

La música per a cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

13:00 ENTRE CLÀSSICS

Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Eulàlia Benito.

22:00 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de BERNARDO PASQUINI, GIACOMO CARISSIMI,

ALESSANDRO STRADELLA,

CHERUBINO BUSATTI,

FRANCESCO CAVALLI, ENRIC

GRANADOS, XAVIER

MONTSLAVATGE, MAURICE

RAVEL, WOLFGANG AMADEUS

MOZART i GIOACCHINO ROSSINI.

Selecció d'àries i cançons.

Maria Bayo, soprano. Zeger Brian,

piano.

CONCERT enregistrat per

Catalunya Música el dia 21 de

maig del 2001 al Gran Teatre del

Liceu de Barcelona, dins la

temporada 2000-2001. RECITAL

MÀRIA BAYO. (57m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred

Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

Repetició del programa emès dissabte passat.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Repetició dels programes emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió:

Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10:03 a 13:00).

DIJOUS, 2 DE GENER DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MENDELSSOHN, FELIX: Simfonia n. 2, "Lobgesang" ("Cant de lloaça").

M. Price, soprano. S. Burgess, soprano. S. Jerusalem, tenor. Cor

Filharmònic de Londres. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Riccardo Chailly. (72m).

RAVEL, MAURICE: Tzigane.

Pierre Amoyal, violí. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Armin Jordan. (10m).

FRY, WILLIAM HENRY: Simfonia "Niagara".

Reial Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Tony Rowe. (14m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Quartet de corda op. 131.

Quartet Talich. (40m).

STRAUSS, RICHARD: Les entremaliadures de Till

Eulenspiegel, poema simfònic Op. 28.

Orquestra Filharmonia. Dir.: Herbert von Karajan. (16m).

DOWLAND, JOHN: "Can she excuse my wrongs?" i "Come, heavy Sleep", dues cançons per a veu i laüt.

Alfred Deller, contratenor. Robert Spencer, laüt. (9m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

LES VEUS DEL SEGLE. L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció: Victòria Palma.

Presentació: Eulàlia Benito.

Kathleen Ferrier

MAHLER, GUSTAV: "Sóc un estrany en el món", "Jo respirava un suau olor de tiler", "Un minut" tres lieder sobre poemes de Friedrich Rückert.

Kathleen Ferrier. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Bruno Walter. (15m).

HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH: "Ombra mai fu" (Largo), de l'òpera Xerxes.

Kathleen Ferrier, contralt.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Sir Malcolm Sargent. (4m).

BRAHMS, JOHANNES: "Gestillte Sehnsucht", op. 91 n. 1 i

"Geistliches Wiegenlied", op. 91 n. 2.

Kathleen Ferrier, contralt. Phyllis Spurr, piano. Max Gilbert, viola. (11m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: "Qui sedes" i "Agnus Dei", de la Missa BWV 232.

Kathleen Ferrier. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (12m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Alfred Celaya.

BELLINI, VINCENZO: "Dolente immagine di Fille mia", cançó.

Maria Ballarena, soprano.

Alejandro Zabala, piano. (4m).

HOMS, JOAQUIM: "El son de l'infant".

Oriol Romani, clarinet. (3m).

TAKEMITSU, TORU: "All in twilight", quatre peces per a guitarra.

Eduardo Fernández. (9m).

DA MOTTA: Balada per a piano sol, op. 16.

Artur Pizarro, piano. (9m).

DUKAS, PAUL: L'aprenent de bruixot, scherzo a partir d'una balada de Goethe.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (11m).

NEWMAN, THOMAS: 2 temes del film "Mujercitas" (Orchard House, Port Royal Shadow). (5m).

HUMMEL, JOHANN NEPOMUK: Finale presto, tercer moviment del trio amb piano, op. 12.

Trio Jess de Viena. (6m).

PUCCINI, GIOACOMO: "Vissi d'arte, vissi d'amore" de l'acte II de Tosca.

Maria Callas. Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori. Dir.: Georges Prêtre. (3m).

BURWELL/PARISH: "Sweet Lorraine",

John Pizzarelli, veu i guitarra.

Beeny Green, piano. Christian McBride, baix. (3m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Dues contradanses KV 609, n. 1 i n. 3.

Orquestra Filharmònica de Viena. Claudio Abbado. (2m).

DONIZETTI, GAETANO: Ària de l'òpera "Lucrezia Borgia".

Jennifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (6m).

SIMS: "Brahm's... I think".

Zoot Sims, saxo tenor. Jimmy Rowles, piano. George Mraz, baix.

Akira Tana, bateria. (4m).

BROUWER, LEO: Temes i aires populars cubans.

Jorge Orason, guitarra. (10m).

GOLDMARK, KARL: "Komm, Tod", escena III, de l'acte IV de l'òpera en quatre actes La Reina de Saba.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

Siegfried Jerusalem. Orquestra de l'Òpera Estatal d'Hongria. Dir.: Adam Fischer. (7m).
HAYDN, FRANZ JOSEPH: Segon moviment de la Simfonia n. 49 "La passió". Orquestra de l'Època de l'Il·luminisme. Dir.: Frans Brüggen. (5m).

JARRETT, KEITH: "Works", segon moviment del quartet de corda. Fritz Sonnleitner Quartet. (5m).
STRAUSS, J.(II): "Sota el bell Danubi blau", vals op. 314. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Lorin Maazel. (9m).

20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Concert de valsos i polques

Orquestra Simfònica Johann Strauss de Budapest.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

1:30 A FONTS

ELS INTERPRETS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció: Raimon Colomer. Presentació: Eulàlia Benito.

Repetició de l'espai emès divendres de la setmana passada.

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Repetició dels programes emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 3 DE GENER DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

7:30 AGENDA MUSICAL

8:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

8:30 AGENDA MUSICAL

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

ALWYN, WILLIAM: Concerto grosso n. 1.

Nicholas Daniel. Rachel Masters. City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (12m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX:

"Record de Florència", op.70

(versió orquestra de corda).

I Musici de Montreal. Dir.: Yuli Turovsky. (39m).

RAVEL, MAURICE: Pavane per a una infanta difunta.

Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (7m).

RAKHMANINOV, SERGUEI: Sonata per a violoncel i piano, op. 19. Ivan Monighetti, violoncel. Vassili Lobanov, piano. (38m).

STRAVINSKI, IGOR: L'ocell de foc. Orquestra Nacional de Lille. Dir.: Jean Claude Casadesus. (22m).

ANÒNIM: Llibre vermell de Montserrat: "Ad mortem festinus" i "O Virgo splendor". Theatrum Instrumentorum. (10m).

GURIDI, JESUS: Tres cançons castellanes. Maria Ballarena, soprano. Alejandro Zabala, piano. (10m).

BOCCHERINI, LUIGI: Quintet per a flauta i corda n. 5, G 441. Jean-Pierre Rampal. Régis Pasquier. Bruno Pasquier. Roland Pidoux. Mathilde Sternat. (13m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Fantasia i fuga en do m, BWV 906. Michele Barchi, clavecí. (9m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

ELS INTERPRETS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció: Raimon Colomer. Presentació: Eulàlia Benito.

Montserrat Caballé

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: "Pa-pa-pa-pa...", duet de l'òpera "La flauta màgica", KV 620.

Thomas Quasthoff, baríton. Montserrat Caballé, soprano.

Orquestra de Cambra de la Ràdio SWR de Kaiserlautern. Dir.: José Collado (3m).

PUCCINI, GIACOMO: Dues àries de Turandot.

Montserrat Caballé. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Charles Mackerras. (6m).

DONIZETTI, GAETANO: Tres àries.

Montserrat Caballé, soprano. Orquestra. Dir.: Carlo Felice Cillario. (23m).

TOLDRA, EDUARD: Maig. Romanç de Santa Llúcia. Cançó de bressol.

Montserrat Caballé, soprano. Rosa Sabater, piano. (9m).

VIVALDI, ANTONIO: 4 àries per a soprano.

Montserrat Caballé, soprano. Miguel Zanetti, piano. (11m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

19:00 CICLE DE LIED

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Eulàlia Benito.

DVORAK, ANTONIN: Cançons d'amor, op. 83.

Magdalena Kozena, mezzosoprano.

Graham Johnson, piano. (15m).

BRAHMS, JOHANNES: Tres quartets vocals de "Zigeunerlieder" (Cançons zíngares), op. 103.

Edith Mathis, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Peter Schreier, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Karl Engel, piano.

(6m).

BRAHMS, JOHANNES: "Neue Liebeslieder" (Nous valsos amorosos), op. 65.

Edith Mathis, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Peter Schreier, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Karl Engel i Wolfgang Sawallisch, piano a quatre mans. (18m).

DVORAK, ANTONIN: Cançons zíngares, op. 55.

Peter Schreier, tenor. Erik Werba, piano. (14m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Alfred Celaya.

CHAPÍ, RUPERTO: "Jota" de La Bruja.

Alfredo Kraus. Cor de Cambra de l'Orfeó Donostiarra. Orquestra Simfònica. Dir.: Benito Lauret. (5m).

TRADICIONAL: "La serenata", "Santa Lucia luntana", dues cançons napolitanes.

Jaume Aragall, tenor. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Javier Pérez Batista. (6m).

AMARGÓS, JOAN ALBERT: Diàleg íntim per a flauta i guitarra.

Montserrat Gascón. Xavier Coll. (9m).

MENDELSSOHN, FELIX: Simfonia per a corda n. 4.

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (9m).

BACKER, DAVIES, COOK, GREENAWAY.: El món seria.

Maria Barbena, nena solista, Daniel Anglès, Pili Capellades i Manu Guix, veus. Cors "El somni de Mozart". Raul Lorenzo, bateria.

Christian Bermell, baix. Roger Rodés, Jordi Roquer, guitarres acústiques. Manu Guix, piano. (3m).

JANACEK, LEOS: Adagio per a orquestra.

Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Frantisek Jilek. (7m).

POPPER, DAVID: Rapsòdia hongaresa op. 68.

Orquestra Simfònica Johann Strauss de Budapest. Dir.: István Bogár. (9m).

DEBUSSY, CLAUDE: Cançons de Billitis.

Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (9m).

DORHAM: "La Mesha"

James Spaulding, flauta. Don Sickler, corneta. John Hicks, piano. Ray Drummond, contrabaix. Kenny Washington, bateria. (6m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: "Allegro", 1r mov. del Triple concert, op. 56.

Paul Badura-Skoda, pianoforte.

Franjosef Maier, violí. Anner

Blysmá, violoncel. Collegium

Aureum. (17m).

PARIS/MILLS/ELLINGTON:

"Sophisticated lady".

Tony Bennett, veu. Gray Sargent,

guitarra. Joel Smimoff, violí. (5m).

SANTOS, CARLES: Blau i blanc.

Carles Santos. (5m).

DVORAK, ANTONIN: "Cançó a la

lluna", de l'acte Ier de l'òpera en

tres actes "Rusalka".

Lucia Popp, soprano. Orquestra

Simfònica de la Ràdio de Munic.

Dir.: Stefan Soltesz. (6m).

ROSSINI, GIOACCHINO: "Dunque

io son", duet de l'acte primer de

l'òpera "El barber de Sevilla".

Eva Mei, soprano. Bruno Praticò,

baríton. Orquestra Simfònica de la

Ràdio de Munic. Dir.: Marcello

Viotti. (5m).

XOSTAKOVITX, DMITRI: Vals de la

Suite de Jazz n. 1.

Orquestra del Royal

Concertgebouw. Dir.: Riccardo

Chailly. (3m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE

CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

AMARGÓS, JOAN ALBERT:

"Carmina Burana", versió per a

dos pianos, percussió i cor.

Francesc Soler, piano. Olga

Karithonina, piano. Elisa Vélez,

soprano. Antoni Marsol, baríton.

Antoni Gubau, contratenor. Corals

Joves de Catalunya. Grup de

Percussió del Conservatori del

Liceu. Dir.: Guerassim Voronkov.

CONCERT enregistrat per

Catalunya Música el dia 21

d'octubre del 2002 al l'Auditori.

ACTES DEL 165è ANIVERSARI

DEL CONSERVATORI DEL LICEU.

(83m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA CORAL

Emès dimecres de la setmana passada.

1:30 MÚSICA DE CAMBRA

Programa emès la setmana anterior (Dimarts a les 19:00h).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Repetició dels programes emesos la setmana anterior.

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 4 DE GENER DEL 2003

8:00 MATINAL

Música per començar el dia

presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10:00 CONCERT BARROC

Una selecció de Joan Vives que presenta Pilar Subirà.

HANDEL, GEORG FRIEDRICH: Te Deum i Anthem de Dettingen. Solistes vocals. Cor de l'Abadia de Westminster. The English Concert. Dir.: Simon Preston. (54m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que presenta Pilar Subirà.

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga. GRANADOS, ENRIC: Madrigal per a violoncel i piano.

Ramon Jaffé, violoncel. Andreas Frölich, piano (del Trio Salzburg). (6m).

VIVALDI, ANTONIO: Concert per a corda, RV 123, "Madrigalesco". Solistes de Moscou - Montpeller. (6m).

CHOPIN, FREDERIK: Estudi, op. 25 n.3.

Jean-Yves Thibaudet, piano. (2m).

PROKOFIEV, SERGEI: Obertura sobre temes jueus per a piano, clarinet i quartet de corda, Op. 34. Michel Béroff, piano. Michel Portal, clarinet. Quartet Parrenin. (9m). STRAUSS, JOHANN: Frederica-Polka, op. 239, Alice-Polka, op. 238.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: John Georgiadis. (6m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Simfonia n. 7, KV 45.

The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood i Jaap Schröder. (12m).

GRAINGER, PERCY: "Australian Up-Country Song", "Near Woodstock Town", dues peces corals.

Polyphony. Dir.: Stephen Layton. (5m).

GRIEG, EDVARD: Cinc cançons, op. 26.

Hakan Hagegard, baríton. Warren Jones, piano. (10m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Maró Jané.

HANDEL, GEORG FRIEDRICH:

"Teseo", drama tràgic.

Eirian James. Della Jones. Julia Gooding. Derek Lee Ragin.

Catherine Napoli. Jeffrey Gall. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (148m).

CARISSIMI, GIACOMO: "Jeftà". Gabrieli Consort & Players. Dir.: Paul McCreesh. (23m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada.

Guió i presentació de Joan Vives.

0:04 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

1:30 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria. (Repetició).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

3:30 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

4:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 5 DE GENER DEL 2003

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

8:30 AGENDA MUSICAL

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10:00 CONCERT BARROC

Una selecció de Joan Vives que

presenta Pilar Subirà.

BIBER, HEINRICH IGNAZ FRANZ von: Mensa sonora. (Parts I a III).

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (27m).

DELALANDE, MICHEL RICHARD: Cinquena Suite (Simfonies pels sopars del Rei).

Ensemble La Simphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (30m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

Una selecció d'Ignasi Piñol que presenta Pilar Subirà.

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada. Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

GERVAISE, CLAUDE: Suite de danses.

Musica Antiqua. Dir.: Christian Mendoze. (8m).

TIPPETT, MICHAEL: Cinc Espirituals negres de "A Child of our Time".

Christ Church Cathedral Choir. Quartet de corda Medici. Dir.: Stephen Darlington. (10m).

HANDEL, GEORG FRIEDRICH: Dos fragments corals de l'oratori "Israel a Egipte": "He gave them hailstones for rain", "He smote all the first-born of Egypt".

Taverner Choir. Taverner Players. Dir.: Andrew Parrott. (5m).

MARTÍNEZ, ANNA MARIA: "Perchè, compagne amate..." (Per què, companyes estimades...) recitatiu i ària de la cantata per a soprano.

Ruth Rosique, soprano. Capella de Ministrers. Dir.: Carles Magraner. (8m).

JANACEK, LEOS: Gelosia, obertura. Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Frantisek Jilek. (6m).

BRIDGE, FRANK: Dos entreactes. Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: William Boughton. (6m).

DVORAK, ANTONIN: Primer moviment de la simfonia n. 9 "Del Nou Món" op. 95.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (12m).

17:00 UNA TARDA A L'ÒPERA

Realitzat per Jaume Radigales. TXAIKOVSKI, PIOTR ILLITX:

"Cherevichki" (Les sabatetes), òpera en 4 actes amb llibret de Jakov Polonski sobre l'obra "Nit de Nadal" de Nicolai Gogol.

Ludmila Semciuk, mezzosoprano. Albert Schagidullin, Fabio Bonavita, barítons. Vladimir Ognovenko, Barseg Tumanyan, Frantisek Zahradnick, baixos. Ekaterina Morosova, soprano. Valerij Popov, Valentin Prolat, Vladimir Okenko, Pavel Cernoch, tenors. Grigory Osipov, baix-baríton. Cor i orquestra del teatre líric de Cagliari.

Dir.: Gennadi Rozhdestvensky. Enregistrament fet en directe des del Teatre Líric de Cagliari el gener del 2000. (174m).

BDC19387

21:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

0:04 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

1:30 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria. (Repetició).

2:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

3:30 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

4:30 ELS GUSTOS REUNITS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PETICIONS DE LA TARDA DE L'OIENT: Telèfon: 93-202-35-35 Fax: 93-306-92-01
E-Mail: tardadeloient@catradio.com

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89.7. Gironès i Pla de l'Estany: 96.7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.

El lector multiformat Pioneer DV-747A

per JORDI MARTÍNEZ CATALÁN

LA LLUITA PER IMPOSAR UN FORMAT D'ÀUDIO D'ALTES PRESTACIONS ENTRE EL SACD I EL DVD-ÀUDIO HA PROVOCAT, A DIFERÈNCIA D'ALTRES SITUACIONS SIMILARS, L'APARICIÓ DE LECTORS QUE PERMETEN REPRODUIR AMB DUES PROPOSTES. PIONEER HA PRESENTAT EL SEU REPRODUCTOR DV-747A.

Els reproductors de DVD-Vídeo estan tenint un gran èxit, segons les dades de vendes ofertes pel sector. En menys de tres anys ha esdevingut el producte estrella de consum gràcies, fonamentalment, a la seva universalitat i versatilitat. Des de la seva introducció, poden reproduir pel·lícules en DVD i llegir música enregistrada en format CD. També caldria assenyalar positivament el fet d'acordar, entre empreses, el sistema DVD-Vídeo abans d'introduir-lo en el mercat i la possibilitat de llegir tot tipus de CD (originals, CD-R, CD-RW), que soluciona l'inconvenient existent a causa de certes incompatibilitats entre gravadores i reproductors de CD.

Darrerament, a banda de la total compatibilitat amb el format CD, els lectors han incorporat el programari i maquinari necessari per reproduir fitxers .MP3. Fins i tot incorporen sistemes de so embolcallador o *home cinema* que permeten escoltar la secció d'àudio de les pel·lícules a través de cinc o sis altaveus. El resultat

és similar, salvant les diferències de la dimensió de la sala i la potència dels aparells, al que podem gaudir en qualsevol sala de cinema.

Fins aquí no es presenta cap inconvenient per a la gran majoria de consumidors, atès que resol una de les preocupacions més grans, gràcies a la compatibilitat de lectura de DVD-Vídeo i de CD que es tenia amb el reproductor anterior.

La majoria de reproductors, però, es connecten al televisor, segons el que ens confirmen diversos comercials consultats. Només en àmbits en què es busca un nivell de qualitat d'àudio es pot introduir la idea d'utilitzar un DVD amb un sistema de reproducció multicanal de certes

(SACD) ha provocat dubtes entre els consumidors que els fabricants han acabat resolent introduint al mercat aparells que poden llegir ambdós formats a preus només lleument superiors als reproductors de CD o DVD menys compatibles però de qualitat similar.

L'objectiu d'oferir un elevat nombre de reproductors intenta crear una situació que estimuli els productors de discos a enregistrar-ne en els nous formats arran de la demanda dels consumidors que disposen d'aquest tipus d'aparell.

El DVD-Àudio és similar al DVD-Vídeo però aplicat només a l'àmbit sonor. Utilitza els 4,7 Gb d'espai de disc per emmagatzemar aproximadament una hora de música. És a dir, més de set ve-

prestacions, com afirma el Sr. Viguera de l'establiment Werner.

La problemàtica més gran es presenta quan volem utilitzar el reproductor de DVD com a aparell d'àudio d'alta qualitat. De la mateixa manera que el DVD-Vídeo ha estat el successor del sistema de vídeo VHS, el substitut del CD de música ja està al mercat. L'inconvenient se centra en la no existència d'una proposta única. L'enfrontament de la indústria d'àudio entorn del DVD-Àudio i el Super Àudio CD

gades d'informació per reproduir el mateix temps de música. Els impulsors del DVD-Àudio, Panasonic, Hitachi i Toshiba, ofereixen productes compatibles (aquesta és la seva major potencialitat de venda) amb DVD-Vídeo i CD.

D'altra banda Philips i Sony, creadors del format CD, han proposat el SACD. Aquests reproductors introduïts fa dos anys, inicialment només reproduïen música. Van apostar per la qualitat i l'exclusivitat. Posteriorment

en van abaixar el preu i van implementar-hi el sistema multicanal, fet que el diferenciava del seu competidor. I finalment hi van instal·lar els components per reproduir DVD-Vídeo. Com que els discos SACD estan enregistrats en dues capes, la segona està impresa amb el format dels CD tradicionals, amb la qual cosa des del primer moment ja van poder llegir-los i incrementar el seu nivell de prestacions (un dels arguments comercials més freqüent), cosa que la competència no podia fer en aquells moments.

Ambdós sistemes ofereixen una qualitat de so superior al CD, però ningú no ha afirmat quin dels dos és superior. Hi entren en joc molts factors: la qualitat dels enregistraments, del sistema global de reproducció i, finalment, de la sala d'audició.

El problema més gran resideix en el fet de la poca quantitat d'enregistraments d'ambdós formats i la dubtosa màxima qualitat que caldria suposar,

perquè la gran majoria són conversions de treballs ja editats i no enregistraments originals amb el nou sistema. Això té com a causa l'amenaça dels sistemes de pirateig de música, que en aquest cas s'agreuja per la gran qualitat dels originals. Cal recordar que no fa gaire el teòricament sistema DVD anticòpia va ser descobert i actualment tenim un programa denominat Smart Ripper que permet desar tota la informació escrita en un DVD al disc dur de l'ordinador per tal de poder ser manipulat i posteriorment penjat la xarxa amb un cost zero per a qui ho desitgi.

El SACD, segons els fabricants,

utilitza un sistema d'enregistrament diferent al d'un CD o DVD, i per tant les actuals gravadores de DVD no tenen cap tipus de possibilitat amb aquest format.

Davant tanta incertesa, Pioneer ha llançat un producte al qual properament tendiran tots els fabricants: el reproductor multiformat. Aquest aparell ha de permetre llegir tot mena de format existent actualment o en un futur proper, i també permetrà enviar el senyal a qualsevol monitor

(pantalla ordinador, TV...).

La possibilitat de lectura de tots els formats implica la relativització de la lluita entre el SACD i el DVD-Audio, atès

que en dispo-

sar d'un reproductor dual no depenem de cap discogràfica a l'hora d'escollir els títols oferts.

Entre els melòmans es produeix com a situació força comuna voler escoltar dues interpretacions diferents fetes per discogràfiques amb formats d'enregistraments diferents a causa de l'exclusiva que tenen determinats artistes amb les cases comercials. Afortunadament, això desapareixerà ràpidament. Aquesta mena d'aparells permetran llegir tota mena de formats CD (fins i tot el gravats en format CD-R i CD-RW) i així desapareixerà el dubte davant el dilema de la utilització dels discos que ja tenim.

Així, el veritable plat fort del sistema de reproducció serà l'amplificació i les pantalles acústiques, mentre que el lector serà gairebé idèntic en tots els sistemes, i per tant no serà l'element decisiu en el resultat final.

La novetat presentada per Pioneer ens permet disposar d'una font que ofereix un elevat nivell de qualitat a un preu força ajustat en relació amb les prestacions. No es tracta d'un producte pensat per competir i ser comparat amb altres DVD del mercat amb l'avantatge de tenir també el SACD. En realitat estem davant un aparell que ho porta tot, i destacant-hi, a banda de les mesures tècniques, la incorporació d'una interfície gràfica d'usuari (GUI) que ens permet controlar el sistema amb més precisió, comoditat i intel·ligibilitat.

L'electrònica actual es caracteritza per la gran quantitat de funcions que els aparells poden realitzar amb la particularitat que la gran majoria no les utilitzem per manca d'un procés senzill d'ús. Amb el GUI s'intenta millorar al màxim la interactivitat amb l'usuari. També voldria, finalment, destacar l'adopció de sistemes de construcció propis d'aparells d'alt nivell, con l'estructura de doble capa per reduir les vibracions generals, la separació de la safata del DVD del mecanisme de lectura i la separació dels circuits d'àudio i vídeo. Són elements del disseny de l'aparell que l'encareixen, però que en milloren considerablement el resultat final.

ES CAMINA CAP A
UN TIPUS DE LECTOR
ÚNIC PER A DIFERENTS
FORMATS D'ENREGIS-
TRAMENT.

DON JOAN EN LA MÚSICA

El mite de Don Joan, font d'inspiració musical

El mite literari de Don Joan és un dels més potents de la història de la literatura universal. Aquest fet tan indiscutible ha afavorit que es constituís, alhora, en una poderosa font d'inspiració de continguts musicals.

El Tema que avui oferim, inspirat en les representacions que en aquests dies s'estan oferint al Liceu del *Don Giovanni* de Mozart-Da Ponte, pretén fer un recorregut, al més il·lustratiu possible, a redós de l'esmentada capacitat inspiradora de la figura del disbauxat personatge.

En aquest sentit, hom ha pretès anar molt més enllà de les obres més conegudes a partir de la classificació prèvia, entre les pertanyents al món de la lírica i els orquestals.

Sengles treballs ens mostren de manera explícita com *Don Giovanni* ha

estat cobejat des de fa segles per compositors de molt diverses característiques que han volgut perpetuar la seva figura en el nervi creatiu propi, tantmateix amb resultats que la història ha valorat de manera desigual.

En alguns casos sorprenen les maneres d'entendre o de concebre aquest trasllat a l'escenari, o en una partitura instrumental, fet que demostra fins a quin punt un mateix tema pot ser objecte d'interpretacions obertes. I en això rau, també, la grandesa de la creació musical.

I és, justament, la visió del tema en la seva globalitat, en una imatge compiladora i al mateix temps analítica allò que creiem que atorga a aquest Tema interès i validesa, sobretot, insistim en això, en l'oportunitat que s'esdevé aquests dies a Barcelona amb la representació de l'obra cabdal dedicada al mite.

El mite de Don Joan a l'òpera

per JAUME TRIBÓ

TRADICIONALMENT, S'HA CONSIDERAT DON JOAN COM LA PERSONIFICACIÓ DEL MITE DE L'HOMME POSSEÏT PER L'AFANY DE CONQUESTA AMOROSA AMB UNA CAPACITAT IL·LIMITADA DE SEDUCCIÓ. EN EL CAMP TEATRAL, EL MITE DE DON JOAN HA TINGUT MOLTA FORTUNA, AMB GRAN DIVERSITAT D'INTERPRETACIONS, SEGONS L'ÈPOCA I EL PAÍS DE CADA VERSIÓ.

S'ha atribuït a Tirso de Molina la primera configuració literària del personatge en *El burlador de Sevilla y convidado de piedra* (1616), font comuna de totes les altres obres teatrals en castellà, italià, francès i alemany sobre el tema de Don Joan. Amb el contacte amb la comèdia de l'art italiana, el tema va patir aviat molts canvis. D'aquest gènere, el personatge de Leporello de l'òpera de Mozart en conserva molts trets. A l'òpera, el mite del burlador ha interessat molts compositors, tot i que només l'obra de Mozart, estrenada a Praga el 29 d'octubre de 1787, ha romàs en el repertori.

El Don Joan operístic més proper al de Mozart és *Don Giovanni*, o sia *Il convitato di pietra* de Giuseppe Gazzaniga, amb un Don Joan tenor, estrenat només vuit mesos abans, el 5 de febrer del mateix any, a Venècia. El llibretista de l'òpera de Gazzaniga era Giovanni Bertati. Musicalment els *Don Giovanni* de Gazzaniga i de Mozart, tan propers en el temps, no tenen res més en comú que el moment històric de la composició i l'estrena. En canvi, pel que fa al llibret, hem de creure que Lorenzo Da Ponte coneixia bé el que havia escrit Bertati. La semblança de certes expressions, sobretot als recitatius, és més d'un cop tan evident que no ho podem atribuir a la casualitat. No cal usar la paraula "plagi", però la llista catàleg de Leporello del llibret de Da Ponte escrit per a Mozart recull uns versos sospitosament massa semblants als que Bertati havia escrit abans per a Gazzaniga. Els versos de Da Ponte són prou coneguts. Els de Bertati, anteriors, són aquests:

*Dell'Italia, ed Alemagna
ve n'ho scritte cento, e tante.
Della Francia, e della Spagna
ve ne sono non so quante:
fra madame, cittadine,
artigiane, contadine...
Vi dirò che egli ama tutte,
che sian belle, o che sian brutte:
delle vecchie solamente
non si sente ad infiammar.*

Del mateix any, 1787, data també *Il convitato di pietra* d'un cert Vincenzo Fabrizi que espera encara que els musicòlegs tornin a la llum.

Anteriors a l'obra de Mozart hi ha *Il convitato di pietra* (1783) de Giacomo Tritto i també *Il convitato di pietra, o sia Il dissoluto* (1777) de Vincenzo Righini. Més curiós, pel que té d'insòlit, és un *Don Juan, albo Ukarany libertyn* (1783) en polonès, obra de l'italià Gioacchino Albertini. Si anéssim encara més enrere trobaríem la música incidental que Henry Purcell va escriure per a *The libertine* de Thomas Shadwell.

Sense que pretinguem presentar ara una llista exhaustiva de músics que han glosat la figura de Don Joan, descobrim un nombre no menyspreable de compositors de diferents procedències que s'han ocupat d'aquest personatge, la majoria en forma operística o música d'escena però també en forma de cantata i de poema simfònic.

De Manuel Ferreira, compositor castellà del segle XVIII del qual no se sap ni l'any ni tampoc els llocs de naixement i mort, és la música d'escena escrita per a una comèdia d'Antonio de Zamora, basada en el personatge de Don Joan titulada *No hay plazo que no se cumpla ni deuda que no se pague*. Pel que fa als catalans, hauríem de considerar l'oblidat *Don Giovanni Tenorio, ossia Il convitato di pietra* de Ramon Carnicer, estrenat al Teatre de la Santa Creu de Barcelona el 1822.

Ben entrat el segle XIX arribem al rus Dargomijski amb la seva òpera *Kamennyi gost* (*El convidat de pedra*), la base de la qual ja no és Tirso sinó Puixkin. Aleksandr Dargomijski pertany a la generació de músics situats entre Glinka i els Cinc. El seu *Convidat de pedra* recull musicada tota l'obra de Puixkin sense modificacions. Quan Dargomijski mor el 1869, deixa l'òpera inacabada i és Cesar Cui qui l'enllesteix i Rimski-Kórsakov qui l'orquestra. El Don Joan de Puixkin no convida el Comendador a sopar sinó que l'amenaga de seduir la seva vídua, que aquí és Donna Anna. Don Joan cau en el seu propi parany quan s'enamora realment d'Anna. Al segle XX un altre rus, Vissarion Xebalin (1902-1963), componia música d'escena per al mateix *Convidat de pedra* de Puixkin.

Una llista de compositors majoritàriament desconeguts potser no és gaire engrescadora, però reflecteix l'interès evident que la figura de Don Joan podia provocar en latituds molt diferents: el danès August Enna (1860-1939), autor d'un *Don Juan Mañara*; el rus Arseni Koreixtxenko (1870-1921), autor de la cantata *Don Joan*; el també rus Borís Assafiev (1884-1949), que va compondre música d'escena per a *El burlador de Sevilla* de Tirso de Molina; l'alemany Paul Graener, autor de *Don Juans letztes Abenteuer* (1914); el txec Erwin Schulhoff (1894-1942, mort en un camp de concentració) que musicà *El destí de Don Joan*; Felice Latuada, autor d'un *Don Giovanni* (1929) basat en *Don Juan Tenorio* de Zorilla; el musicòleg i compositor madrileny Adolfo Salazar (1890-1958) amb el poema simfònic *Don Juan en los infiernos*; el director i

ENTRE MOZART I
MANÉN, UNA MUNIÓ DE
COMPOSITORS HAN TRAS-
LLADAT DON JOAN A LA
LÍRICA.

Ruggero Raimondi
com a Don Giovanni,
segons la realització
cinematogràfica
de Joseph Losey del
Don Giovanni de Mozart

compositor anglès Eugene Goossens, autor de *Don Juan de Mañara* (1937), i encara el francès Henri Tomasi, que el 1955 estrenava un altre *Don Juan de Mañara*.

Com els dos últims títols, el *Don Juan de Manara* (1941) de Franco Alfano té un origen diferent. Es basa en un drama d'Alexandre Dumas pare. Aquest Don Joan encara és més depravat que els seus predecessors. No en té prou a seduir les dones; un cop forçades, les mata; assassina pares, germans i infants. Admet la iniquitat dels seus actes i se'n sent culpable, però no pot defugir l'atracció del mal. El més pervers dels Don Joans serà redimit per l'amor sincer d'una dona, Vannina d'Alando. Franco Alfano, recordat només pel final que va compondre per a la *Turandot* de Puccini, és autor d'obres de gran volada lírica en gran part emparentades amb

el verisme. *Don Juan de Manara* és la revisió d'una obra anterior, *L'ombra di Don Giovanni* (1914). L'acció té lloc a l'illa de Còrsega, on Don Juan (escrit així, en castellà) torna amb fama de cràpula gràcies als crims comesos a Espanya.

Cal consignar encara l'òpera *Don Juan* de Joan Manén, l'obra més ambiciosa d'aquest violinista virtuós i compositor, que hi esmerçà molts dels últims anys de la seva vida. Es tracta d'una trilogia en set actes, inacabada, per representar en tres dies consecutius, amb llibret en castellà del mateix músic. Al seu *Don Juan*, Manén torna a les fonts de Tirso de Molina i fa desembarcar l'heroi davant de la costa de Tarragona. A més de l'òpera de Mozart, l'única obra musical relacionada amb el mite de Don Joan que ha arrelat al repertori ha estat el poema simfònic de Richard Strauss, estrenat el 1889 i basat en un poema de Nikolaus Lenau, poeta hongarès d'expressió alemanya. Lenau és considerat el poeta del dolor i el seu *Don Joan* sorprèn més per l'angoixa que l'envolta que no pas per les conquestes amoroses.

La llegenda de Don Joan i el repertori instrumental

per JORDI SALAZAR i ROY

EL MITE DE DON JOAN, COM TANTS D'ALTRES QUE HAN CONFIGURAT L'IMAGINARI POPULAR EN EL DECORS DE LA HISTÒRIA, HA OCUPAT DES DE SEMPRE UN IMPORTANT ESPAI EN EL MÓN DE LES ARTS. EL LECTOR RECORDARÀ AMB RELATIVA FACILITAT, PER EXEMPLE, LES NOTABLES PÀGINES LITERÀRIES QUE HAN ESTAT DEDICADES AL PERSONATGE: LA SEVA PRESENCIA EN OBRES D'AUTORS COM TIRSO DE MOLINA, MOLIÈRE, LORD BYRON O ZORRILLA, ENTRE D'ALTRES, ÉS UN CLAR EXPONENT DE LA FASCINACIÓ QUE LA LLEGENDA HA EXERCIT SOBRE POETES I DRAMATURGS DE TOTS ELS TEMPS. PEL QUE FA A LA MÚSICA, LA FIGURA DEL *burlador* HA SERVIT TAMBÉ COM A FONT D'INSPIRACIÓ DE NOMBROSOS COMPOSITORS, MOLT ESPECIALMENT EN EL TERRENY OPERÍSTIC; EN PODRÍEM ESMENTAR, A TALL D'EXEMPLE, ELS TREBALLS DE MOZART, DARGOMIJSKI O MALIPIERO.

Tot i això, nosaltres voldríem centrar l'atenció sobre un aspecte relativament poc conegut de com la música s'ha apropiat al personatge de Don Joan: ens referim a aquells compositors que, d'una manera o altra, han volgut acarar el mite des d'un punt de vista purament instrumental. Malgrat que el repertori al respecte no és, ni de bon tros, tan extens com l'operístic, podem donar compte d'algunes obres d'una certa rellevància, la majoria de les quals, però, es mantenen avui dia força allunyades de les sales de concerts.

Per trobar la primera obra instrumental destacada que es basa en Don Joan ens hem de remuntar al classicisme

vienès, concretament l'any 1761, quan s'estrena el ballet pantomima *Don Juan ou Le festin de pierre*, de Christoph W. Gluck, un compositor ben conegut arran de la reforma que dugué a terme sobre les convencions de la música escènica del moment, i que es van veure materialitzades en òperes com *Orfeo ed Euridice* (1762) o *Iphigénie en Aulide* (1774), per dir-ne només dos exemples significatius.

A grans trets, els aspectes més innovadors que introdueix Gluck fan referència, d'una banda, a la unitat d'acció —en reduir de cinc a tres el nombre d'actes—, a la inclusió d'una obertura que anuncia el caràcter del drama, i que ajuda a crear l'atmosfera psicològica adient, i a l'ús d'una instrumentació que resulta més funcional que ornamental, amb la qual cosa l'orquestra assumeix unes connotacions dramàtiques inaudites.

Don Juan ou Le festin de pierre, precisament, és considerat el treball que inaugura, de manera oficial, aquesta reforma gluckiana. El ballet, basat en l'obra homònima de Molière, va comptar amb el treball coreogràfic del florentí Gasparo Angiolini, un dels noms més significatius de la trobada entre la Itàlia cosmopolita de la il·lustració i les tècniques de dansa franceses. Compositor i teòric de la dansa, Angiolini tenia com a canó artístic la "veritat expressiva", una idea que estava molt en concomitància amb els pressupòsits estètics de Gluck: si Gluck veia en l'òpera la representació cantada d'un drama, Angiolini havia teoritzat i realitzat amb *Don Juan* la seva representació dansada, això és, un ballet d'acció allunyat dels d'aleshores, els quals, buits de contingut expressiu, servien com a simple element de distracció.

En aquesta obra, i per primera vegada, música, argument i coreografia s'uneixen en la formació d'un resultat teatral molt ben aconseguit, que es converteix en el pri-

mer exemple de ballet modern, ja que el compositor es proposa reforçar l'acció narrativa mitjançant diversos recursos d'ordre harmònic, rítmic i instrumental. Els diferents actes estan caracteritzats per tonalitats diferents, i el personatge de Don Joan per un motiu recurrent de tipus galant. Especialment brillant és la simfonia inicial, en un sol temps, *allegro*, executada sobre un moviment briós dels arcs, als quals respon la sonoritat del metall. Segueix, amb l'entrada de Don Joan i els seus músics, l'elegant moviment que introdueix la serenata, interrompuda de cop pel duel que mantenen Don Joan i el comendador. Sobre aquesta pauta segueixen també els números de les altres escenes, que culminen amb la cèlebre "Dansa de les Fúries": un moviment esfereïdor que assoleix un relleu dramàtic i instrumental molt suggestiu i molt poc habitual en la música del moment. Gluck, que en degué quedar molt satisfet, el féu servir altra vegada al seu *Orfeo* parisenc, l'any 1774.

Exactament vint-i-sis anys després de la primera representació del *Don Juan* de Gluck, el 1787 s'estrenà a Praga *Don Giovanni ossia Il dissoluto punito*, un *dramma giocoso* de Wolfgang Amadeus Mozart que va significar una fita importantíssima dins el panorama operístic del període clàssic. L'obra gaudi des del primer moment d'una gran popularitat, i de manera molt especial va fer-se conegut el duo "Là ci darem la mano" (acte I, escena 9), en el qual, recordem-ho, Don Joan intenta seduir Zerlina mitjançant un tema musical d'estructura bipartida (*andante-allegro*), que per la seva factura senzilla i les seves peculiaritats rítmiques posseeix tot l'encant d'una tonada popular.

GLÜCK I NIN-CUL-
MELL ENCERCLEN UN
CONTEXT D'INSPIRACIÓ
ORQUESTRAL QUE TÉ EN
STRAUSS EL PUNT ÀLGID.

El tema en qüestió fou emprat per Ludwig van Beethoven l'any 1797 en una obra instrumental que ocupa, però, un lloc secundari dins el catàleg del compositor: les *Vuit variacions sobre "Là ci darem la mano"*, en Do major, per a dos oboès i corn anglès, WoO 28. L'obra conté, a grans trets, les característiques pròpies de l'estil musical del segle XVIII: posseeix un caràcter amable i distès, el seu autor no utilitza recursos harmònics i rítmics especialment complexos, i les diferents variacions no distorsionen, en cap moment, l'essència del tema original. És principalment per aquests motius que l'obra ha passat, en certa manera, desapercebuda, fins al punt que va romandre inèdita fins a l'any 1914.

També Frédéric Chopin es va sentir atret per aquest tema musical del *Don Giovanni* mozartí, tal com ho demostren les seves *Variacions sobre "Là ci darem la mano"*, per a piano i orquestra, op. 2, que daten de l'any 1827. L'obra, escrita en la tonalitat de Si bemoll, està formada per sis variacions, de les quals les dues darreres són les que es mantenen més fidels a l'òpera de Mozart: la cinquena, de caràcter apassionat, suggereix l'escena de seducció entre Don Joan i Zerlina, i conclou amb l'abandonament amorós de la sisena, un nocturn. Una elegant polonesa, d'amplitud simfònica, serveix com a conclusió de l'obra, la qual va significar la primera incursió de Chopin en el món orquestral.

Cal dir també que aquestes variacions van entusiasmar Robert Schumann, que després d'escoltar-les es dedicà a propagar el nom del jove Chopin per tot Alemanya, per mitjà de la publicació que dirigia, el "*Berliner Allgemeinen Musikzeitung*". D'altra banda, l'obra va ser interpretada per Chopin en el seu debut concertístic a París, a

la Salle Pleyel, el 26 de maig de 1832, amb una molt bona acollida tant del públic com de la crítica.

A nys més tard, a les acaballes del segle XIX, el mite de Don Joan va ser recuperat per dos importants compositors del tardoromanticisme germànic. En primer lloc, Gustav Mahler, en dues cançons del recull *Lieder und Gesänge aus der Jugendzeit* (Cançons i tonades de joventut), va posar música a versos del poeta austríac Nikolaus Lenau (1802-1850), inspirats, al mateix temps, en *El burlador de Sevilla* de Tirso de Molina. Aquests dos *Lieder* pertanyen al primer volum, publicat el 1885, d'un total de tres que configuren l'obra, la qual fou concebuda en un principi per a veu i piano, tot i que avui dia és més freqüent la interpretació de la versió per a veu i orquestra que el mateix Mahler va fer anys més tard.

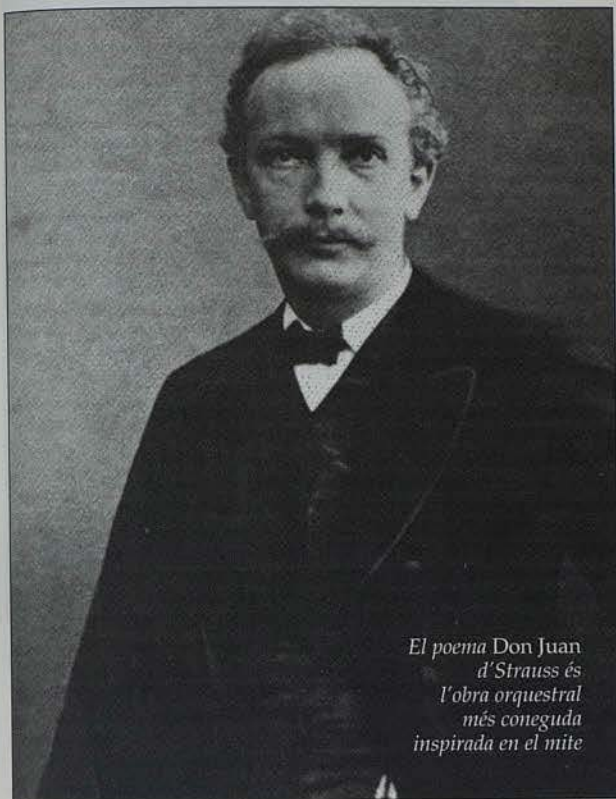
En la primera cançó, "Serenata de Don Joan", el tema subjacent és el de la dicotomia entre *eros* i *thánatos*, que havia estat representada magistralment per Wagner en *Tristany i Isolde*, i que va ser un dels motius recurrents més importants de tot el moviment romàntic. Al segon lied, "Fantasia de Don Joan", Mahler ens explica la història d'una jove pescadora que es dedica a captivar el cor dels homes, i que "no sent el mal d'amors a la seva ànima". Aquesta ambivalència del caràcter femení —conseqüència, possiblement, de la misogínia del compositor— converteix la dona en l'encarnació d'un enigma que amenaça la vida, i la seva figura es fa palesa també en altres composicions del jove Mahler: en són exemples el personatge d'Emma de l'òpera

inacabada *Rübezahl*; la núvia casada amb un altre dels *Lieder eines fahrenden Gesellen* (Cançons del camarada errant, 1884); o la reina altiva que indueix al fratricidi en *Das klagende Lied* (La cançó del lament, 1880).

Poc després, el 1888, un jove Richard Strauss de vint-i-quatre anys, inspirant-se també en Nikolaus Lenau, escriu la que és, probablement, una de les pàgines orquestrals més brillants que mai hagin estat dedicades al personatge de Don Joan. El seu poema simfònic *Don Juan*, op. 20, constitueix tot un clàssic del gran repertori, i l'obra gaudeix encara avui —en bona part gràcies a la seva brillant escriptura—, d'un èxit que es manté intacte des del dia de l'estrena, l'11 de novembre de 1889.

Strauss va basar-se en tres fragments del text de Lenau —un total de trenta versos— per escriure l'obra, i el compositor desitjava que aquests fossin inserits en els programes de concert. Aquest fet permet comprendre que Strauss triés del poema únicament alguns temes determinats —concretament els del Desig, la Possessió i la Desesperació—, que es poguessin manifestar en la traducció musical de l'heroi, violent i apassionat, i a qui la recerca d'un ideal inaccessible condueix al tedi absolut.

La partitura, que segueix en línies generals l'estructura de la forma sonata, comença amb un brillant *allegro molto con brio*, animat per una força impetuosa que suggereix la superbia del personatge i el seu afany de conquesta, materialitzats amb gran mestria en aquest primer tema principal de l'obra. Tot seguit, un passatge de transició *tranquillo*, amb un destacat solo de violí, evoca la imatge de Zerlina, i el segueix una frase confiada a la corda que descriu l'escena d'amor entre la noia i l'heroi, representada amb un brillant *crescendo* orquestral. Un cop satisfet, Don Joan escapa: ressona novament el tema inicial, abans que aparegui una nova figura femenina, Doña Ana, la qual és descrita, amb un llenguatge gairebé cambrístic, per l'oboè, el clarinet i el fagot. Apareix una nova seqüència de transició, a càrrec de quatre trom-

El poema Don Juan
d'Strauss és
l'obra orquestral
més coneguda
inspirada en el mite

pes, que exposen amb vigor el segon tema principal de l'obra. Aquest descriu la possessió triomfal de Don Joan, i marca, a més, el final de la primera secció de la partitura, que es correspondria amb l'exposició d'una sonata.

El desenvolupament i la reexposició tindran com a fonament els motius ja escoltats fins ara, que es veuran substancialment transformats, i que ens conduiran a una coda que, creant una ruptura plena de contrastos, evoca l'agonia i la mort del protagonista: sobre un acord *pianissimo*, l'eco distant dels metalls i uns inquietants trèmols de la corda evoquen els darrers moments de la vida de Don Joan.

Cal dir, d'altra banda, que s'ha especulat molt sobre si *Don Juan* pot ser considerada una obra de caràcter autobiogràfic. És cert que un any abans de compondre'l Strauss va conèixer una jove cantant, Pauline d'Ahna, durant un període de vacances. L'atracció entre ambdós esdevingué recíproca, fins al punt que la parella va contraure matrimoni anys després, però resulta impossible, sobre aquest punt, afirmar que l'obra sigui producte directe de l'experiència amorosa del compositor, i més encara tenint en compte que la vida sentimental d'Strauss no fou, ni de bon tros, tan agitada com la de l'heroi literari.

Sí resulta més lògic pensar, en canvi, que el poema simfònic fou fruit de la crisi espiritual que l'autor vivia en l'època de compondre'l, ja que el personatge que ens mostra Lenau, de connotacions fàustiques, resulta molt més digne i menys pervers que el *burlador* tradicional: no és ni un llibertí ni un revolucionari, sinó un insatisfet a la recerca de l'Absolut, materialitzat en l'ideal femení. És, en definitiva, un heroi romàntic que cau en un pessimisme negatiu en el moment que se li imposa la vanitat de la seva pròpia recerca.

En un altre ordre de coses, *Don Juan* pot ser considerada l'obra inaugural d'una important col·lecció de poemes simfònics straussians que palesen al mateix temps les inquietuds literàries del compositor i la seva mestria per caracteritzar musicalment personatges i situacions d'obres cabdals de la història de la literatura. Obres com *Macbeth*, op. 23 (1889), *Així parlà Zarathustra*, op. 30 (1896) o *Don Quixot*, op. 35 (1897) així ho demostren.

Finalment, no volem acabar el nostre recorregut per les obres instrumentals que han tractat del tema de Don Joan sense fer referència a la contribució que, ja en el segle XX, en va fer el compositor Joaquín Nin-Culmell. Nascut a Berlín l'any 1908, i actualment fincat a l'Havana, Nin-Culmell és fill del compositor cubà d'ascendència catalana Joaquín Nin Castellanos. La seva formació musical va tenir lloc a Espanya i França, i precisament durant la seva estada a la ciutat de Granada, els estius de 1930, 1933 i 1934, va rebre classes de Manuel de Falla. El mestre el va influenciar notablement, fins al punt que bona part de la seva música està marcada per trets melòdics i rítmics del folklore hispànic.

No resulta estrany, doncs, que el compositor hagi mostrat sempre un interès especial per temàtiques típicament espanyoles, i que les hagi fetes aparèixer en algunes de les seves obres: el ballet *El burlador de Sevilla* (1957), i l'òpera *La Celestina* (1962) ho palesen, i tant l'una com l'altra són continuadores de la tradició encetada per Falla en *El retablo de Maese Pedro* (1923).

En *El burlador de Sevilla*, Nin-Culmell s'encarregà de donar vida al Don Joan literari de Tirso de Molina, seguint amb fidelitat la història original i utilitzant l'argument com a vehicle per aplicar el seu estil, tot adaptant al simfonisme tradicional aspectes característics de la música folklòrica espanyola.

Dissortadament, l'obra no ha gaudit d'especial difusió, almenys a casa nostra. Sabem que dos anys després de ser estrenada, concretament els dies 27 de febrer i 8 de març de 1959, l'Orquestra Municipal de Barcelona, en la seva temporada d'abonament, oferí al Palau de la Música Catalana dos concerts en què va interpretar, amb el compositor a la batuta, alguns fragments d'aquest ballet. Posteriorment, l'abril de 1965, l'obra tornà a sonar a la ciutat, també a càrrec de l'Orquestra Municipal, i aquest cop en forma d'una suite simfònica que el mateix Nin-Culmell havia preparat pocs anys abans. L'encarregat de dirigir el concert, en aquesta ocasió fou Rafael Ferrer. Des d'aleshores, però, *El burlador de Sevilla* no ha tornat a interpretar-se a Barcelona.

Fins aquí arriba el nostre repàs del tractament instrumental que el personatge de Don Joan ha rebut en el decurs de la història de la música. El caràcter universal de la llegenda, i la seva immortalitat literària han estat, possiblement, els trets que han seduït, durant gairebé dos-cents anys, compositors tan heterogenis i tan distants en el temps que, mitjançant les obres que aquí hem recordat, van voler transposar musicalment l'essència del mite.

Fons bibliogràfics

Diversos autors: *El Ballet. Enciclopedia del arte coreográfico*. Madrid: Aguilar, 1980.

CANDÉ, Roland de: *Historia universal de la música*. Madrid: Aguilar, 1981, vol. 1.

CASARES RODICIO, Emilio (coord.): *Diccionario de la música española e hispanoamericana*. Madrid: SGAE, 2000, vol. 7.

CLAUSSE, Jean: *Richard Strauss*. Madrid: Espasa Calpe, 1980.

GONZÁLEZ CASANOVA, José A.: *Mahler. La canción del retorno*. Barcelona: Ariel, 1995.

MARTORELL, Oriol: *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona*. Barcelona: Beta, 1995, vol. 1.

PESTELLI, Giorgio: "La época de Mozart i Beethoven" en *Historia de la Música*. Madrid: Turner, 1986, vol. 7.

TRANCHEFORT, François-René (ed.): *Guía de la música sinfónica*. Madrid: Alianza, 1995.

ÀNGEL CORELLA

EL PASSAT 11 D'AGOST ES VA PRESENTAR A PERALADA EL GRAN BALLARÍ ÀNGEL CORELLA AMB UNA FORMACIÓ D'ESTRELLES DE L'AMERICAN BALLET THEATER. L'OCASIÓ VA SERVIR PER DONAR

A CONÈIXER AQUEST GRAN FENOMEN INTERNACIONAL DE LA DANSA I TAMBÉ UN GRAN PROJECTE PROFESSIONAL EN EL CAMP DE LA DANSA CLÀSSICA AL NOSTRE PAÍS: LA FUNDACIÓN ÀNGEL CORELLA.

Una estrella amb molt d'àngel

per ESTER VENDRELL

Des de la Revista no vam voler perdre l'ocasió de tenir un canvi d'impressions amb el protagonista i esbrinar l'envergadura del seu projecte: la creació d'un centre d'alt rendiment per a la formació de ballarins i la creació d'una companyia de dansa clàssica vinculada a un gran teatre, ¿potser el Gran Teatre del Liceu?

L'èxit no va renyit amb la senzillesa i humilitat d'aquest gran "àngel", una persona que desprèn amor, amor per la dansa, respecte per les persones i preocupació per les futures generacions, per poder-los oferir un futur digne.

-Primer de tot gràcies per cedir-nos un temps de la teva agenda tan atapeïda, perquè tot just ahir vas arribar del Japó per fer la roda de premsa i avui han arribat els teus ballarins i acabeu d'assajar per a la funció única d'aquesta nit. Ens agradaria saber, com et vas iniciar en la dansa, i aquest gran tòpic de quina va ser la reacció de la família quan els vas dir que et volies dedicar professionalment a la dansa.

-En realitat no vaig tenir cap problema. La reacció de la meua mare va ser meravellosa. La meua mare és una amant de la música clàssica, l'òpera i li encantava el ballet. Els meus germans van començar a ballar i jo els vaig seguir darrere. La reacció del meu pare..., bé, coneixia els problemes que podria tenir a l'escola, i va dir que si a mi m'agradava, doncs endavant!... I així va ser. Ara se'n sent molt orgullós.

-La teua etapa de formació va ser a Espanya, i concretament amb els professors Víctor Ullate i Caramia Moreno. Quants anys vas invertir abans de guanyar la Medalla d'Or a París?

-Francament, no sé quant de temps vaig passar amb Víctor, recordo que vaig entrar a la companyia, aproximadament, amb quinze anys i en vaig marxar amb dinou.

-I anteriorment?

-A l'escola de Víctor no recordo si vaig entrar-hi amb onze anys o dotze.

-Abans d'això, ¿havies estudiat en algun conservatori?

-Sí, havia estat a Colmenar Viejo, en una escola que tenen professors del Royal Ballet.

-Del teu pas per l'escola i companyia de Víctor Ullate, què en recordes? Quines experiències positives i negatives en podries treure?

-Mira, de la meua relació amb Víctor Ullate no en vull parlar, ja se n'ha par-

lat molt i no vull treure aquest tema... A més, és una etapa de la meua vida de fa nou anys i queda molt enrere. (Es comenta que la mala relació que va tenir amb Ullate el va mantenir en segon pla, sense trepitjar escenari, i que fins i tot es va plantejar d'abandonar la dansa.)

-A mi m'agradaria parlar molt sobre el tema pedagògic de la dansa, i saber, realment, on és la diferència en l'àmbit pedagògic del que tu has trobat o dels mestres amb què t'has format perquè hakis arribat tan lluny. I si consideres que els teus grans mestres han estat a l'estranger. I m'agradaria saber la causa d'aquesta diferència en la tècnica i el treball perquè fora d'Espanya es pugui arribar tan lluny.

-La diferència entre Espanya i altres països és que a Espanya no hi ha tradició de ballet clàssic, i començant per aquí la diferència és en tot. Després, la diferència de cada país entre escoles i estils és una diferència que la noten els ballarins, però el públic que no entén de ballet, o el públic en general, el que van a veure és un espectacle que els arribi al cor i no importa si la tècnica és d'una escola o d'una altra. Jo crec que la diferència d'un ballari que és especial o diferent està en el fet que aquest, quan puja a l'escenari, obre el seu cor i la seva ànima i es deixa veure. Crec que tots nosaltres, els ballarins o qualsevol artista, el que intenta fer quan puja a sobre l'escenari, és comunicar, sigui quin sigui l'art que utilitza.

-Quan vas guanyar el gran premi i la Medalla d'Or en el Concurs Internacional de Dansa de París el 1994, va suposar un reconeixement internacional i vas decidir emigrar d'Espanya. Per on vas començar per situar-te en aquest món professional?

-Primer de tot, jo no crec en les competicions, perquè la dansa és un art i no un esport competitiu... No es pot comparar un ballari amb un altre. Un pot girar més o menys, però cadascun és diferent i pot fer coses diferents. I després depèn del nivell de la competició, dels ballarins que hi hagi en aquell moment o s'hagin presentat per al cas. El que sí que fan les competicions, si vols entrar en una companyia gran, és ajudar-te i obrir-te les portes, i ajudar-te a presentar-hi els teus personatges, el teu caràcter. En aquest sentit, sí que hi ajuda una mica. En realitat, el que va suposar el premi de París va ser un gran canvi en la meua vida, tant professionalment com en l'àmbit personal, perquè era a punt de deixar de ballar i em

va ajudar a prendre una decisió.

-Directament, vas marxar tu als Estats Units o et van venir a buscar?

-Bé, en el jurat hi havia Natàlia Makarova. I em va proposar que li passés uns vídeos interpretats per mi, ja que ella estava vinculada a l'American Ballet Theater. Com que jo no havia ballat encara ni tenia aquest tipus de material, vaig decidir presentar-me directament a Nova York, a l'ABT.

-Tu ja tenies un gran nivell tècnic, quan vas arribar als Estats Units. Però per esdevenir una estrella excepcional com ets ara, quin tipus de treball es fa en aquestes grans companyies, tant en l'aspecte tècnic, com en tècniques de dansa i preparació física del ballari?

-A aquest nivell cada companyia és diferent. L'American Ballet té una tradició de grans ballarins, però no tots forjats en la seva escola, sinó provinents d'arreu del món. Aquí, per exemple, el treball es fa de 10 del matí a 7 de la tarda. A primera hora tenim una classe de tècnica clàssica, i després assajos de les coreografies que hagem d'aprendre o ballar. I després els espectacles comencen a les 8 de la tarda.

-Pel que fa a entrenament, ¿només feu tècnica clàssica o altres tècniques?

-Quan un està a l'ABT, tot això ja ho sap, porta el seu bagatge. Es fa una classe de dansa clàssica. Després s'ha de ballar en els estils diferents de cada coreògraf i és aquí que aprens a ser versàtil i a adaptar-te a tot el que és nou, aquesta és la millor escola d'estils.

-Tu que has ballat repertori divers, tant ballets romàntics, clàssics del segle XIX i coreografia dels creadors més destacats del segle XX, on podríem dir que et sents més còmode, més identificat?

-Cada creador és molt diferent, i pensar que un és més difícil que un altre no és cert.

-No, jo em referia quant a preferència d'estil.

-Bé, a mi m'agrada tot, des d'un clàssic del segle XIX, un neoclàssic o un contemporani. Els he provats tots i cada un aporten d'una manera diferent.

-Dels creadors actuals dels quals coneixes el seu treball: quins coreògrafs destacaries pel seu interès o perquè hagin aportat alguna cosa nova a la dansa? O per la seva personalitat artística?

-D'avui dia, vols dir? Dels actuals? Jo crec que les persones que més han canviat la dansa els últims anys han estat Mats Ek, Jiri Kylián i W. Forsythe.

-No, em refereixo als coreògrafs americans, però sense tenir en compte W.

Forsythe, que malgrat ser americà ha desenvolupat la seva gran carrera artística a Europa, precisament en la formació del Ballet de Frankfurt.

-Sobretot destacaria Twyla Tharp, que els anys vuitanta va fer un gran treball i posteriorment ha treballat per a l'Amèrican; crec que ella ha aportat molt. També esmentaria Mark Morris.

-Des que vas deixar Espanya a meitat dels anys noranta, ¿creus que la situació de la dansa al nostre país ha variat gaire, ha evolucionat, o encara som al mateix punt?

-Bé, espero que no. Ja fa set anys i m'agradaria que no fos així. De moment ja tenim un projecte per intentar canviar-ho, però per desgràcia la situació del ballet i el ballari clàssic continua essent més o menys igual.

-Quina opinió et mereix la Companyia Nacional de Dansa que dirigeix Nacho Duato, com a ambaixadora oficial de la dansa d'Espanya a l'estranger, i sobretot després que l'estiu passat van ser a Nova York mostrant una de les seves últimes creacions?

-Crec que el que ha fet Nacho amb la companyia és meravellós, és molt bon coreògraf, i la companyia es veu increïble, ha fet molt bona feina... Ara bé, crec que Espanya continua necessitant una companyia de dansa clàssica.

-Els ballarins tan grans com tu, que heu arribat tan lluny, que vau haver de marxar i que, arribat un moment d'inflexió en la professió, penseu a deixar de ballar, coreografiar o dedicar-vos a la pedagogia, ¿us sentiu moralment inclinats a tornar o compromesos amb la vostra terra per aportar tot allò que heu après, per solidaritat i amor a la professió i pel futurs dels joves ballarins?

-Bé, quan ets fora del teu país sempre en tens enyorança i el trobès a faltar, i et fa ràbia que hagis hagut de marxar per fer alguna cosa. Llavors et ve el pensament de fer alguna cosa per canviar la situació. I igual que jo, crec que molta gent que està treballant professionalment fora, vindria si hi hagués feina o sim-

plement per evitar que els futurs joves hagin de marxar per obligació; una altra cosa és marxar per gust.

-Has escollit Barcelona per intentar dur a terme el teu projecte artístic. Per què aquesta ciutat?

-En aquests moments la meua família està residint a Barcelona, i sempre ens ha semblat que és una ciutat molt oberta a la cultura en general. De moment ha estat el primer lloc on s'ha pensat, però no està segur que es pugui desenvolupar el projecte aquí.

-Si coneixes la situació de la dansa a Catalunya, deus saber que hi ha veus que reclamen des de fa temps una companyia de ballet clàssic que hauria d'estar resident al Liceu, com anteriorment havia succeït. I sembla que amb iniciativa i suport públic aquesta possibilitat s'ha descartat. Podria ser que per mitjà d'una fundació privada -ja que per a ells hi ha un problema de diners, i d'inversions varies- i capitanejada per una gran figura com tu, amb el teu prestigi, pugui ser més acceptada. Com ho veus?

-Esperem que sigui així i es pugui dur a terme.

-Respecte de la teua fundació, teniu un projecte educatiu que consisteix en una escola internat d'alt rendiment per formar ballarins. Amb l'aplicació de la Logse a Espanya han entrat en vigor uns nous plans d'estudis oficials de dansa. Vosaltres seguireu aquests plans d'estudis o teniu pensat crear una escola seguint altres línies?

-La nostra intenció és formar futurs ballarins amb tot un ventall de tècniques perquè puguin afrontar tots els estils de dansa clàssica. A més, pretenem complementar la seva formació incidint en el camp de l'educació artística a través de la música, la pintura, etc. He tingut la possibilitat de visitar alguns centres d'aquest tipus i no crec que seguim cap model ja existent. Intentarem crear la nostra escola portant els millors professors del món, mestres convidats, amb la intenció que sigui un centre bastant internacional.

-Durant els últims anys, al nostre país s'ha creat un model de projectes pedagògics de companyia, per impulsar els joves ballarins cap al camp professional en una línia i metodologia concreta de dansa. Així han aparegut la ITdansa, la CND2, la cèl·lula d'inserció professional del centre Coreogràfic de la Comunitat Valenciana, etc. ¿Creus que amb el vostre projecte ampliareu el ventall de possibilitats, o s'està fomentant un bon planter amb nivell però que no té una sortida professional posterior?

-Crec que el que cal actualment al nostre país és que hi hagi bons llocs de molt nivell en què els nostres futurs ballarins es puguin formar. I el futur pròxim ha de ser crear una gran companyia a la qual puguin desembocar tots aquests bons ballarins.

-Llavors, el pas següent hauria de ser convèncer les institucions públiques perquè realment ajudin a consolidar aquest projecte de companyia...

-Sí, bé, jo espero que no hagi de fer falta convèncer-les, sinó que s'adonin que en qualsevol altre país, al món sencer, tenen una companyia de ballet clàssic. No crec que es tracti tant de convèncer sinó que en un moment concret es prengui la iniciativa amb les persones correctes.

Bé, l'entrevista va acabar aquí perquè en dues hores començava la funció. Queda molt per preguntar, però el que se sap és que aquesta iniciativa de Fundació ha arrencat, i que bàsicament consistirà en finançament de l'estranger, però el que sí és cert és que per desenvolupar aquest projecte a Catalunya caldria la complicitat i el suport de les diferents institucions públiques, locals, autonòmiques i estatals. No deuen ser unes negociacions fàcils, tenint en compte la realitat de la dansa a casa nostra des de fa anys i la resposta contínua dels poders públics, que no hi ha més diners... Esperem, d'aquí a uns mesos, poder informar sobre l'estat de les negociacions... També es comenta que hi ha una oferta per desenvolupar aquest projecte a La Rioja...

Josep Pons dirigeix El Messies al Palau

Fundació "la Caixa". Orquestra Ciutat de Granada. Eric Ericsson Choir. Michaela Kaune, soprano. Charlotte Hellekant, contralt. Charles Workman, tenor. Víctor Torres, baix. Dir.: Josep Pons. *El Messies* de Händel. Palau de la Música Catalana. 19 i 20 desembre de 2002 (20 h).

per LLUÍS TRULLÉN

La Fundació "la Caixa", com ja és tradicional, ofereix el seu concert de Nadal amb la interpretació de l'oratori *El Messies* de Händel.

Enguany la versió de l'oratori compartirà amb la presència de l'Orquestra Ciutat de Granada dirigida per Josep Pons, en una versió que a més de tenir el Cor Eric Ericsson com a principal grup coral, es veurà acompanyada de les intervencions del Cor de Cambra del Liceu, del Cor de la Universitat Rovira i Virgili, i participants individuals, que un any més cantaran –seguint la tradició londinenca– passatges corals de la partitura des de la seva butaca de la sala de concert, després –això sí– de prop de dos mesos de preparació.

La presència de l'Orquestra Ciutat de Granada (OCG) que dirigeix Josep Pons, servirà per descobrir com aquesta formació, una de les més preuades d'Espanya, recrea una partitura d'una dimensió musical tan coneguda com extraordinària.

L'OCG, que compta amb la participació institucional del Consorci de Granada per a la música i del mecenatge d'empreses privades, va ser creada l'any 1990 com a orquestra simfònica clàssica, amb Juan de Udaeta com a director titular. Des del 1994 la direcció titular i artística recau en la figura de Josep Pons. Amb una intensa activitat concertística a Granada, l'OCG ha participat en festivals i sales de concerts tan destacats com el Grec de Barcelona, Festival Internacional de Música de Segòvia, Festival Internacional de Música Castell de Peralada, Festival Internacional de Música de Santander, Teatre de la Maestranza de Sevilla, Auditori Nacional de Música de Madrid, Palau de la Música Catalana, l'Auditori de Barcelona, Festival Gstaad (Suïssa), Festival Internacional de Música de Coïmbra (Portugal), Cicle Musica Presente-Musica in Europa del Teatro alla Scala de Milà (Itàlia), Palau de Belles Arts de Brussel·les (Bèlgica), com també nombroses gires: França (1998), ciutats d'Espanya (octubre i novembre de 1999) o l'última per Alemanya i Àustria (gener i febrer de 2001). La llista d'artistes i conjunts corals que han intervingut al costat d'aquesta orquestra resulta certament rellevant: Plácido Domingo, Narciso Yepes, Aldo Ciccatto, Victòria dels Àngels, Montserrat Caballé, Christophe Coin, Deon van

der Walt, Steven Cole, Carlos Álvarez, M. José Moreno, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Yehudi Menuhin, Christian Zacharias, Krzysztof Penderecki, Christopher Hogwood, Fabio Biondi, Rinaldo Alessandrini, Josep Colom, Elisabeth Leonskaja, Joaquín Achúcarro, Robert King, Frans Brüggen, Orfeón Donostiarra, Orfeo Català, Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana o The King's Consort, entre d'altres. La seva llista d'enregistraments resulta idènticament extens: obres de Tomás Marco, Manuel de Falla, *Alahor in Granata* de Gaetano Donizetti, Kurt Weill, Georges Bizet, Igor Stravinsky, Joaquín Rodrigo integren una discografia que ha rebut nombrosos premis nacionals i internacionals.

Bona part de l'èxit de la formació cal buscar-lo en el seu director titular i artístic, Josep Pons. Nascut a Puig-reig, Josep Pons –principal director associat del Gran Teatre del Liceu– va fer amb l'Orquestra del Teatre Lliure –que ell mateix va fundar l'any 1985– una tasca que ha rebut constants reconeixements dirigida a la divulgació de la música contemporània i a la música del segle XX, amb un èxit rotund tant en els concerts celebrats a Barcelona com en els realitzats per Europa. Amb l'OCG, la seva programació encaminada a abastar un ventall de públics summament eclèctic, es basa en la sàvia combinació de repertori tradicional i obres del segle XX. Èxits a la mítica sala Philharmonie de Berlín o l'Alte Oper de Frankfurt avalen la trajectòria d'un director que a més de dirigir les principals orquestres espanyoles, ha actuat al capdavant d'orquestres de tant de prestigi com la Israel Chamber Orchestra, Rotterdam Philharmonic, Orquestra Simfònica de Frankfurt... Des de l'any 1995, el seu vessant com a director operístic l'ha portat a dirigir títols com: *Il barbiere di Siviglia* (Rossini), *The Light House* (Maxwell Davies), *La voix humaine* (Poulenc), *The turn of the screw* (Britten), *Pepita Jiménez* (Albéniz), *Atlàntida* i *La vida breve* (Falla), *Alahor in Granata* (Donizetti), *La flauta màgica* (Mozart), *Oedipus Rex* (Stravinsky), *D.Q.* (J. L. Turina-Fura dels Baus) o *La Fatucchiara* (Cuyàs).

Ara Pons –distingit amb el Premi Nacional de Música 1999 concedit pel Ministeri de Cultura–, al capdavant de la seva orquestra, d'un destacat conjunt de solistes i de les veus corals dirigirà el cada any esperat oratori *El Messies* de Händel.

Elena Baksht amb el Concert per a piano núm. 1 de Txaikovski

Temporada OBC. Elena Baksht, piano. Dir: Lawrence Foster. Txaikovski: *Concert per a piano núm. 1, Marxa eslava op. 31, Trencanous op. 71a* (II acte). L'Auditori. 20, 21 i 22 de desembre de 2002 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

per LL.T.

La pianista Elena Baksht va néixer a Moscou i es va graduar al Conservatori de la seva ciutat natal després d'haver estudiat a l'Escola de Música Central per a nens prodigis. El seu debut es va produir a l'edat d'onze anys al costat de la Filharmonia de Moscou a la Sala Central d'Arts de Moscou. A partir d'aquell moment les seves actuacions com a solista, en recital o com a intèrpret de música de cambra, s'han succeït pels Estats Units, el Canadà, Mèxic i en diversos països d'Europa, com Itàlia, França, Holanda o Alemanya. Entre els seus èxits més rellevants cal remarcar el seu debut al Carnegie Hall de Nova York com a guanyadora l'any 1998 de l'Artists International New York Debut Award. Actuacions al Lincoln Center, a l'Avery Fisher Hall, i a la Llibreria del Congrés de Washington D.C. li van valer un reconeixement unànime i la crítica en va assenyalar, referint-se al seu estil, la facilitat interpretativa, la claredat rítmica i un brillant color.

Ara a l'Auditori tindrà una veritable prova de foc, la interpretació del *Concert per a piano* de Txaikovski, una de les pàgines concertants més exigents en l'aspecte tècnic i que conté uns passatges lírics que poden posar en més d'un compromís la musicalitat de l'intèrpret; una obra que vindrà acompanyada de la interpretació del ballet basat en el conte nadalenc *Trencanous*, amb les seves populars danses.

Mehta torna a Palau 100 amb l'Orquestra de l'Òpera de Munic

Palau 100. Orquestra de l'Òpera de Munic. Dir.: Zubin Mehta. Wagner: *Els mestres cantaires* (obertura). Schönberg: *Simfonia de cambra núm. 1*. Mahler: *Simfonia núm. 1*. Palau de la Música Catalana. 17 de desembre de 2002 (21 h).

per LL.T.

La nova presència al Palau de Zubin Mehta, novament convidat per la temporada Palau 100, esdevé per si sol un esdeveniment de primer ordre dins l'àmbit musical de la ciutat de Barcelona.

Mehta ocupa el càrrec des de la temporada 1998-99 de director general de música de la Bayerische Staatsoper de Munic i de la Bayerische Staatsorchester, la històrica formació que dirigirà al Palau en un programa admirable integrat per obres de Wagner, Schönberg i per la *Simfonia "Tità"* de Mahler.

Fer referència a l'Orquestra de l'Òpera de Munic suposa fer-ho d'una orquestra amb uns orígens que es remunten a l'any 1523, quan el compositor Ludwig Senfl es posa al capdavant de la Münchner Kantorei. Es tracta de centenars d'anys de tradició que han estat testimoni d'esdeveniments transcendents dins la història de la música europea. El 1594 Orlando di Lasso funda un seminari d'estudis en residència; a mitjan del segle XVII s'inicien –després d'uns anys encaminats gairebé exclusivament a la música religiosa– les representacions operístiques i s'obre a poc a poc cap al repertori italià. L'any 1753 es construeix el Teatre de la Residència, i l'any 1818 es construeix el Teatre de la Cort, reduït a cendres per un incendi i reconstruït l'any 1852. Mentrestant l'any 1778 el príncep elector Karl Theodor de Mannheim va prendre possessió del seu regnat a Munic, i portà a la ciutat trenta-tres músics de la ciutat de Mannheim, que s'uniren als trenta-dos de la Hofmusik de Munic. Després del regnat de Maximilià I, en el qual l'Orquestra interpreta un repertori centrat en la música religiosa, la música antiga i la música de cambra, van arribar els anys del rei Lluís II de Baviera, precedit del regnat de Lluís I, durant el qual fou nomenat Franz Lachner com a director musical, impulsor de l'òpera a Alemanya. Lachner va ocupar el càrrec entre 1852 i 1867, any en què el succeí Hans von Bülow (1867-1869), i successivament, aquest per Franz Wüllner (1869-71).

L'Orquestra va estrenar al Hofteater *Tristany i Isolde* (dirigida per Bülow el 10 de juny de 1865), *Els mestres can-*

taires de Nüremberg (dirigida per Bülow el 21 de juny de 1868), *L'or del Rin* (dirigida per Franz Wüllner el 22 de setembre de 1869) i *Les valquíries* (dirigida per Franz Wüllner el 26 de juny de 1870). L'any 1872 Hermann Levi va ser-ne nomenat primer director, tot esdevenint director general de música l'any 1894, càrrec que ocupà fins a la seva mort el 1900. Richard Strauss va ser nomenat director permanent de l'Orquestra en dues etapes: 1886-89 i 1894-98, tot encapçalant una sèrie de noms que han estat mítics en el món de la direcció del segle XX: Bruno Walter (1913-22), Hans Knappertsbusch (1922-36), Clemens Kraus (1937-43), Ferdinand Leitner (1944-46), Georg Solti (1947-51), Rudolf Kempe (1952-54), Ferenc Fricsay (1955-59), Joseph Keilberth (1959-68), Wolfgang Sawallisch (1971-92) i finalment els noms de Peter Schneider i Zubin Mehta.

L'Orquestra, durant la seva història ha estrenat obres escèniques d'Egk, Werner Henze, Mozart (*La finta Giardinera*, *Idomeneo Re di Creta*), Korngold, Kirchner, Orff, Penderecki, Richard Strauss –entre les quals *Capriccio* l'any 1942–, Carl Maria von Weber, Wolf Ferrari, Alexander von Zemlinsky, Pfitzner, dins d'un teatre que després de la reconstrucció de l'any 1853, va ser bombardejat el 1943 i novament reconstruït l'any 1963.

Música barroca de Nadal a Euroconcert

Euroconcert. Bell'Arte Salzburg. Susanne Rydén, soprano. Dir.: Annegret Siedel. Buxtehude, Ronssemmüller, Fux, Schmellzer. Palau de la Música Catalana. 10 desembre de 2002 (21 h).

per LL.T.

Per primer cop a Barcelona actua el conjunt barroc Bell'Arte Salzburg, una formació especialitzada en la música europea dels segles XVII i XVIII, i que oferirà un programa integrat per obres d'autors que pràcticament són inèdits en el nostre entorn musical, com és el cas de Johann Ronssemmüller, Johann E. Heinricj Schmellzer, Melchior Schildy o Philipp Franz Böhdecker, acompanyades d'obres d'autors més coneguts del públic, com Fux, Buxtehude, Biber o Muffat.

Dirigit per Annegret Siedel, el conjunt va ser creat l'any 1995 i sempre s'ha caracteritzat per oferir programes en què s'interpreten obres que havien quedat relegades a un segon terme. El conjunt ha estat convidat als festivals de música més destacats dedicats a la música barroca i el classicisme.

Enguany les seves actuacions han tingut lloc a ciutats com Stuttgart, Eisenach, Köthen, i a diverses ciutats d'Àustria i Suïssa, com també a Itàlia i Portugal.

En el conjunt, encapçalat per Annegret Siedel, directora i intèrpret de violí barroc, també hi figuren Metchild Werner (violí barroc), Irene Klein, Michael Spengler, Matthias Müller (viola de gamba), Martin Stadler (oboè barroc), Linde Brunmayer (*traverso*), Paul Plunkett (trompeta barroca) o Margit Schulteiss (orgue) entre altres components, i en aquest concert en què les obres giren entorn del tema nadalenc, també hi actuarà la soprano Susanne Rydén.

Estrena del Divertimento 2002 de Jordi Cervelló

per F. TAVERNA-BECH

Una de les iniciatives que es va posar en marxa en l'anterior gestió artística de Lawrence Foster va ésser la d'instaurar una política d'encàrrecs per a noves obres simfòniques, mesura que si més no i si no s'estronca o no es malmet en els seus objectius, ha de beneficiar els nostres compositors.

Jordi Cervelló, juntament amb Josep Soler, ha estat un dels primers a qui s'ha fet la comanda de compondre una obra, decisió amb la qual i d'alguna manera se li reconeix la considerabilíssima trajectòria artística desplegada en el decurs d'una existència dedicada plenament a la composició des que l'any 1960 un accident automobilístic l'obligà a abandonar la carrera de concertista de violí.

Veritablement, les obres de Cervelló manifesten un coneixement profund de la història de la música, sens dubte proporcionat per l'estudi del violí i el mestratge del compositor i organista Josep M. Roma. Amb aquest bagatge, en el qual destaca el seu talent en l'art de l'orquestració, el rebuig als propòsits purament especulatius i el compromís sincerament assumit d'atorgar a la seva música una comesa primordialment expressiva, Cervelló ens explica la seva personal visió del món, ja sigui de fets socials, com de reflectir sentiments poètics i també simplement paisatgístics. En darrer terme, l'obra de Cervelló es pot definir com la manifestació d'un artista compromès amb el procés històric de l'evolució musical i alhora amb un humanisme que no ignora la problemàtica existencial del nostre temps.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Ralph Kirschbaum, violoncel. Direcció: Hans Graf. Cervelló, Schumann, Brahms. L'Auditori. 10, 11 i 12 de gener de 2003 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

Una altra simfonia de Josep M. Mestres Quadreny

per F. T.-B.

Per a un compositor compromès amb l'avantguarda, com Mestres Quadreny ho ha demostrat tot al llarg de la seva trajectòria, escriure un simfonia no ha de resultar una empresa fàcil. Ben cert, la forma simfònica és un gènere d'innegable ascendència clàssica que en el període del romanticisme assolí la seva plenitud i fins va transcendir els seus propis límits, tot convertint-se no solament en la màxima i pura manifestació d'arquitectura sonora, sinó que també envaï els terrenys de la filosofia i de la psicologia per convertir-se en l'expressió intel·lectual i sentimental del pensament humà.

Amb tot, en aquesta evolució la simfonia com a forma musical mai no va deixar de banda el que és el seu motor i el seu esperit: el concepte tonal. Vegeu si no la música dels grans simfonistes del segle XX, com són Sibelius, Xostakóvitx i Prokófiev o fins i tot Berio, i com en les seves simfonies, sigui com a referència gairebé amagada, refutada o bé senzillament acceptada sense cap mena de prejudici, la tonalitat té influència en el desenvolupament de la música, en el seu aspecte formal o bé en la seva dialèctica discursiva. I és que, en definitiva, la tradició que va des de Haydn i Beethoven, passant per Schubert, Brahms i Txaikovski, encara arriba als nostres dies tot desplegant un ampli ventall de possibilitats constructives, ja sigui en la confrontació dels pols de gravitació (tonalitats, modalitats i atonalitats),

dels timbres, de les estructures i les tensions polifòniques, etc.

Mestres Quadreny ha compost fins al moment quatre simfonies i diguem també que no és l'únic dins del panorama compositiu català que ha afrontat aquest gènere, ja que, entre altres, Brotons, Guinjoan i Cerdà també hi han dedicat la seva atenció.

En el cas de Mestres, la sèrie simfònica s'inicia el 1983 amb la *Simfonia núm. 1 en Mi bemoll*, continua el 1992 amb la segona en Fa, l'any 2000 escriu la tercera en Do menor i de moment el 2001 va compondre la quarta. Totes pertanyen ja, doncs, al període de plena maduresa del compositor i obeeixen a una tendència en la qual Mestres treballa per recuperar nexes amb la tradició històrica de la creació musical. Així, Schumann, Chopin, Liszt, el folklore, Beethoven, etc. nodreixen el curs compositiu de Mestres, el qual, no per això abandona la seva vinculació amb els fenòmens de l'aleatorietat i l'atzar i llurs conseqüències matemàtiques. Sinó que se'n serveix no solament per transgredir valors tradicionals, sinó també per establir una dialèctica mitjançant la qual sigui possible desenvolupar noves idees sobre l'art simfònic, tot evitant de caure en possibles formulismes.

Festival de Músiques Contemporànies. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Saschko Gawrilov, violí. Direcció: Arturo Tamayo. Lara, Ligeti, Mestres Quadreny, Boulez. L'Auditori. 5 de desembre de 2002 (21 h).

La Norma de Vincenzo Bellini i el ritual de la Carboneria

per OLIMPIO MUSSO

Traducció de Jaume Comellas

El dia 26 de desembre de 1831 es va estrenar, a La Scala de Milà, *Norma* de Vincenzo Bellini i va ser un fracàs. L'autor, en una carta adreçada al seu amic Florimo datada el 26 de desembre de 1831, escriu: "Vinc de La Scala; primera representació de *Norma*. T'ho pots creure?... Fiasco!!!, Fiasco!!!, solemne fiasco!!!" A la representació següent, però, l'òpera va trobar el favor popular, que es va mantenir en les representacions successives, un total de trenta-quatre: un rècord.

Quines van ser les causes del clamorós fracàs de l'estrena? Alguns van pensar que la culpa estava en la novetat de la composició; d'altres, en una indisposició de la protagonista, la cèlebre Giuditta Pasta, de la qual ja s'hauria recuperat en la segona representació. També hi ha qui creu que no es va tractar d'una indisposició de la cantant, sinó del nerviosisme provocat per una escena de gelosia del seu marit, per causa de la presència de Bellini en el camerino de la muller. Aquesta tesi té l'origen en el germà del compositor, Carmelo, com conta Vincenzo Ricca: "Vincenzo havia entrat mitja hora abans que comencés l'espectacle al camerino de la cèlebre cantant Giuditta Pasta; i, sorprès allà pel marit, aquest provocà una escena de gelosia, injusta i inoportuna, perquè la conversa de Bellini amb la Pasta (...) era totalment innocent. Va ser tan gran la indignació de la gran cantant, que li va produir una forta agitació i li va irritar els nervis, amb una sensible repercussió en el seu meravellós òrgan vocal" (V. Ricca, *Vincenzo Bellini. Impressioni e ricordi*. Catania, 1932, pàg. 105). Bellini, per la seva part, escriu a l'oncle Vincenzo Ferlito dos dies després de l'estrena: "A despit d'un bàndol formidable, contrari a mi, auspicat per una persona potent i per una riquíssima, la meua *Norma* ha impressionat, i més ahir a la nit, que va ser la segona representació, que la primera... Jo satisfetíssim, doblement content, perquè he derrotat tants vils i potents enemics meus." S'hi ha volgut reconèixer, en aquests potents enemics, Carlo Visconti di Modrone, sobreintendent del teatre milanès, els seus seguidors i la comtessa Giulia Samailoff, amant del compositor Pacini, que havia estat acèrrim rival del seu concuadà Bellini.

L'èxit de l'òpera va ser tan gran que el seu llibret va ser imitat i transcrit en quatre actes per Francesco Regli (1802-1866) amb el mateix títol. En la introducció del drama, publicat a Milà el 1832, es llegeix: "Malgrat que no resideixi a Milà, pots no saber que en el curs del carnaval passat l'obra més

aplaudida sota la nostra direcció teatral a La Scala va ser *Norma*? *Norma*, poesia del clar Romani, música del distingit Bellini, el qual ha tingut la sort de poder confiar el paper de la protagonista a la Pasta, famosíssima actriu, que en el diví art del cant, impertèrrita, recull llores amb l'estupor a gairebé tot Europa." La intenció de Regli atret pel contingut del llibret, va ser "adaptar a la (...) escena còmica la mateixa òpera". La *Norma* en prosa es va representar vuit vegades a Milà el 1832 i dues a Brescia: un èxit discret.

La representació de l'òpera de Bellini va desencadenar la polèmica dels rossinians contra els bellinians. Ressor significatiu de tal batalla verbal és una opereta en dialecte milanès del poeta dialectal Carlo Angiolini, el qual, bellinià fervent, va escriure un petit poema titulat *La Norma residiada* (La *Norma* contestada), en el qual escriu, de la música del gran compositor sicilià: "Lè ona musega donca

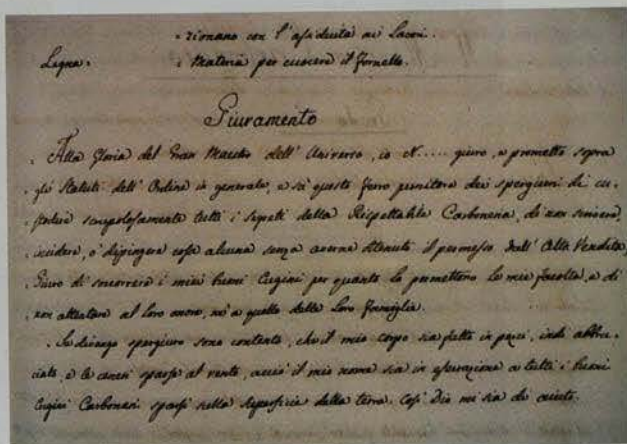
Norma TAMBÉ VA PROVOCAR EXALTACIÓ PATRIÒTICA.

che va al coeur" ("És una música que, per tant, va al cor"). Però l'òpera va suscitar altres sentiments. El poderós cor del segon acte: "Guerra! Guerra!", que tant agradava a Verdi, efectivament va suscitar belicoses sensacions a Angiolini, que va escriure: (v. 235-240): "Quan arribem a aquest gran fragment fins i tot els sensuals (...) no discuteixen més de blat, de dones, de guerra i de cavalls: i jo, mireu, tantes vegades m'he posat dempeus, com per encant he agafat ben fort el barret, per fer la guerra, també jo, juntament amb els cantants." Aquest testimoni ens situa en una altra via d'interpretació del fracàs de l'estrena i després l'èxit popular de *Norma* en les nombrosíssimes repeticions: els reaccionaris austriacistes es van adonar de seguida del missatge revolucionari de l'òpera, i després, en les representacions successives, se n'adonaren els patriotes, que es van inflamar d'amor patri.

El 1831, a l'onada de la revolució de París del 1830, que va deposar Carles X de França i entronitzà Lluís Felip d'Orleans, van ser esclafats moviments carbonaris a Mòdena, capinats per Ciro Menotti, a Parma, a la Romanya,

a la Marche i a Umbria, sorpresos en delictes de sang pels austríacs: Menotti va ser detingut la nit del 4 de febrer, jutjat, condemnat i enforcat a la fortalesa austríaca de Màntua, tot esdevenint un màrtir de la causa de la independència italiana contra el jou austriac. El 1830 havia estat alliberat el carbonari Silvio Pellico, l'autor del cèlebre llibre autobiogràfic *Le mie prigione* (1832) després de deu anys de presó a la fortalesa d'Spielberg, juntament amb altres heroics carbonaris, com Pietro Maroncelli i Andrea Tonelli. Giuseppe Massini, afiliat a la Carboneria el 1827 als vint-i-dos anys d'edat, va ser arrestat per la policia savoiana amb l'acusació de conspiració carbonària; després d'un període d'empresonament a Savona es va exiliar a França: a Marsella va fundar la Jove Itàlia, societat secreta que propugnava la unitat d'Itàlia i fomentava revoltes contra els opressors de la llibertat de la pàtria italiana. Aquesta situació explosiva impregnada de patriotisme explica el testimoni d'Angiolini.

El 6 d'abril de 1831 es va representar al Théâtre Royal de l'Odéon de París el drama *Norma* ou l'infanticide d'Alexandre Soumet. Bellini, en una carta adreçada al seu amic Lamperi, datada a Como el 23 de juliol de 1831, escriu: "Ja he escollit l'argument per a la meua nova òpera i és una tragèdia titulada *Norma* ossia l'infanticidio de Soumet, que ara es representa a París amb un èxit estrepitos." Alexandre Soumet, que va entrar a l'Académie Française el 1824, va fundar juntament amb Víctor Hugo, Alfred de Vigny i altres la revista "La Muse Française", que esdevingué l'òrgan del naixent romanticisme francès; va formar part de les Soirées de l'Arsenal, un cenacle en el qual participaven, a més dels escriptors acabats d'esmentar, altres artistes de tendències liberals, entre els quals Alexandre Dumas, Honoré

de Balzac, Alfred de Musset, Charles Augustin Sainte-Beuve, Eugène Delacroix. Era un autor dramàtic innovador i va aconseguir èxits amb obres com *Clytemnestre* (1822). En *Norma* la protagonista mata els dos fills i se suïcida. El model del personatge era Medea, les vicissituds de la qual ja havien estat versionades des de final dels set-cents a l'inici dels vuit-cents: després de la famosa *Medée* de Cherubini (1797), que va obtenir un èxit extraordinari, cal recordar la *Medea* de G. B. Niccolini (escrita el 1810 i representada a Florència el 1825) i la *Medea* de F. Gillparzer (escrita cap al 1820 i representada a Viena el 1822). Felice Romani, llibretista de Bellini, havia escrit una *Medea in Corinto* per a Simone Mayr (1813). En la *Norma* de Romani-Bellini, però, hi ha substancials diferències respecte del model de Soumet: la més important rau en el fet que la protagonista no mata els fills i puja a la foguera voluntàriament. Aquest canvi ha constituït sempre un enigma: per què el compositor imposa al llibretista una solució com aquesta?

La *Norma* de Soumet és presa de follia: "Son orgueil insultant, même quand il supplie/ done à ses passions le cri de la Folie" (El seu orgull insultant, fins i tot quan suplica/ dona a les seves passions el crit de la Follia) (Pollione); "Clotilde, la démente entrerait dans mon âme./ La rage, la folie (...). Je sens que ma raison ne tient qu'à mon amour" (Clotilde, la demència ha entrat a la meua ànima/ La ràbia, la follia (...)). Sento que la meua passió només fa cas del meu amor) (Norma); "O délire!... ô fureur!..." (O deliri, o furor) (Norma); "le ciel ha frappé son âme de démence" (el cel ha colpit la seva ànima de demència) (Ségeste); "Oh! sors de ton délire" (Oh! malefici del teu deliri) (Pollione); "Tu vivras en proie à sa démece" (Viuràs presa de la seva demència) (Orovèsse). Però hi ha indicis patriòtics clars en el drama del francès: "Où cacher nos projets, s'il faut dans les lieux saints/ voir l'hydre impériale infecter nos mystères?" (On amagar els nostres projectes, si cal en els llocs sants/ veure l'hídra imperial infectar els nostres misteris?) (Sigismar); "Le chemin des combats mène à la liberté" (El camí dels combats mena a la llibertat) (Sigismar). Fins i tot hi ha una citació de *La Marseillaise*: "Aux armes! fiers Gaulois." (A les armes fidels gaulois). ¿Ressons liberals de la revolució de juliol de 1830 a París?

En realitat també es troben en l'òpera de Romani-Bellini apunts patriòtico-revolucionaris. A l'inici del primer acte Oroveso s'expressa amb accents sibilins:

*Sí: parlerà terrible
da queste quercie antiche:
sgombre farà le Gallie
Dall'aquile nemiche
(Sí: parlarà terrible
d'aquestes alzines antigues
desembaràs farà les Gàl·lies
de les àguiles enemigues).*

L'al·lusió a les Gàl·lies resulta estranya. Per què no diu "la Gallia"? A la Gàl·lia transalpina (la França veritable i autèntica), s'hi oposava en el temps de Romani la *Gallia Cisalpina* (la Ità-

lia del nord). Napoleó, després d'haver arrencat el nord d'Itàlia del domini dels austríacs, l'any 1797 va fundar la República Cisalpina, que es va donar una Constitució (9 de juliol de 1797), el text de la qual comença amb el preàmbul següent: "La República Cisalpina era des de feia molts anys sota el domini de la casa d'Austria. La república francesa l'ha succeïda per dret de conquesta. Aquest s'aboïx des d'aquest dia, i la República Cisalpina és lliure i independent." I més endavant: "Des de fa molts anys no existien repúbliques a Itàlia. El sagrat foc de llibertat hi era sufocat, i la part més bella d'Europa vivia sotmesa al jou dels estrangers." La Constitució establia aleshores els drets de l'home, que eren els de la Revolució Francesa. L'article 1 deia: "Els drets de l'home en societat són la llibertat, la igualtat, la seguretat i la propietat." Aquesta república va tenir una vida curta per causa de la immediata contraofensiva austríaca. Però va restar en els patriotes italians el seu record i l'esperança d'obtenir un dia l'alliberament d'Itàlia del jou austríac.

L'al·lusió a l'àliga enemiga, aleshores, s'explica amb el símbol de l'Imperi austrohongarès: l'àguila bicèfala. Es comprèn, des de l'òptica patriòtica, el cor "Guerra!, Guerra!" del segon acte. Adalgisa, tot estimant Pollione, havia traït la pàtria:

*Qual giuramento io fea!...fugir dal
tempio
tradir l'altare a cui io sono legata...
abbandonar la patria*

Aleshores Norma diu:

*Una spergura
sacerdotessa i sacri voti infranse
tradi la patria,
il Dio degli avi ofesse.
(Quin jurament feia jo!...fugir del
temple
trair l'altar al qual estic lligada
abandonar la patria....*

*Una perjura
sacerdotessa el sagrat vot va infringir
va traïr la pàtria, va ofendre el Déu
dels avantpassats).*

La dona, en tant que perjura, mereix el càstig, però no els fills, que són innocents. El càstig inevitable són les flames de la foguera. El destí implacable es compleix en l'antiga tragèdia grega.

Per això Norma a l'òpera belliniana no és boja per amor com l'heroïna de Soumet, però ben conscient del seu propi error fatal, està disposada a pagar la reparació de la seva culpa, tot pujant a la foguera, però després d'haver salvat els fills, que ha confiat a Adalgisa. Això explica l'intens, turmentat *pathos* del qual està impregnada l'òpera.

¿Bellini era, doncs, un patriota fervent?

Quan era estudiant a Nàpols, el 1820 esclataren els moviments carbonaris capitanejats pel general Guglielmo Pepe; Ferran I va ser obligat a concedir la Constitució. Segons el testimoni de Florimo, recollit per M. Scherillo (Vincenzo Bellini, *Note aneddotiche e critiche*. Ancona, 1882, pàg. 37-43), Bellini i el seu amic frater Florimo es van afiliar a la Carboneria. Però quan Ferran I va recuperar el tron i va abolir la Constitució i restablí la monarquia absoluta, els dos joves van tenir por de ser

expulsats de l'escola; d'aquesta manera, aconsellats pel rector Don Gennaro Lambiasi, van intentar posar-hi remei aclamant en públic el rei amb motiu de la seva onomàstica. D'aquesta manera es van salvar. Van confessar els seus pecats, però van rebutjar donar noms d'altres afiliats al confessor que els demanava. En general, els biògrafs de Bellini donen poca importància a l'experiència revolucionària del músic. El Tintori (Bellini. Milano, 1983, pàg. 18) diu: "els dos joves (...) no tenien temperament de conspiradors ni conviccions polítiques profundes." Per la seva part, John Rosselli (Bellini. Milano, 2001, pàg. 54) observa: "Els biògrafs no han (...) fet notar que en el moment culminant de la revolució més o menys un de cada cinc homes era associat a la carboneria. Les lògies havien esdevingut tant una institució reconeguda com un fenomen de moda, i l'adhesió de Bellini també pot no haver significat gran

BELLINI VA SER CARBONARI POC TEMPS I POC CONVENÇUT.

cosa. Bellini, doncs, no hauria tingut cap mena de sensibilitat política i s'havia adherit als moviments revolucionaris per seguir la moda."

Però no s'havia adonat d'un fet important que era que afiliar-se a una societat secreta com la Carboneria era ben diferent que inscriure's en un partit. El neòfit era sotmès, en efecte, a una autèntica i genuïna iniciació, a la fi de la qual feia un jurament que el lligava per a tota la vida. Bellini, doncs, va fer un jurament, el text del qual he trobat en un manuscrit de l'Archivio di Stato di Firenze, referit a la Carboneria Napolitana, del temps de Bellini (ASF-Segreteria di Gabinetto, Fragment 163, Inserció 7, pà. 233: vegeu il·lustració): "A la Glòria del Gran Mestre de l'Univers, jo (Vincenzo Bellini) juro, i prometo damunt els Estatuts de l'Orde en general, i sobre aquesta espasa castigadora dels perjurs, de custodiar escrupolosament els secrets de la Respectable Carboneria, de no escriure, gravar o pintar cap cosa sense haver-ne tingut el permís de l'Alta Vendita; juro socórrer els meus

bons Cosins en tot el que em permetin les meves facultats i de no atemptar contra el seu honor ni el de les seves famílies. Si esdevinc perjur seré content que el meu propi cos sigui destrossat, tot seguit cremat i les meves cendres escampades al vent, per tal que el meu nom esdevingui abominació de tots els bons Cosins Carbonaris escampats damunt la superfície de la terra. Que Déu m'ajudi."

Aquest era el jurament que feia l'iniciat per aconseguir el primer grau, el d'aprenent de carbonari que el compositor segurament va adquirir: no va tenir temps, potser, d'aconseguir els dos graus successius (Mestre Carbonari i Gran Mestre Carbonari). A part de l'indret on es reunien simbòlicament els carbonaris, el bosc, *Norma* és plena de referències al ritual carbonari que es troba en els documents de l'Archivio di Stato di Firenze. Norma, després de l'ària "Casta diva", diu:

*Fine al rito; e il sacro bosco
sia disgregato dai profani*

(Fi del ritu; i el sagrat bosc
sigui desembarassat dels profans).

Es significatiu el terme *rito*; l'al·lusió als profans ens remet a les cerimònies iniciàtiques secretes. La primera preocupació del Gran Maestro, que presideix la sessió, és que la reunió sigui secreta. L'expressió que encara no ets encara iniciat, és *pagano*, que correspon a profà. Els objectius de fraternitat universal de la Carboneria són assabentats al candidat o neòfit i es remarca especialment el mitjà amb el qual s'aconsegueix la idea d'igualtat: l'anorreament dels tirans. L'objectiu polític és evident. Es comprèn per què Bellini i Florimo van rebutjar denunciar els altres afiliats de la seva lògia: se sentien lligats al jurament que havien fet. També Felice Romani devia ser carbonari. De fet, va rebutjar el càrrec de poeta cesari ofert des de Viena, perquè això implicava l'obligació de fer-se súbdit austriac. Dos anys abans de la representació de *Norma* a La Scala s'havia d'oferir *Zaira* a Parma (16 de maig de 1829). Romani duia barba i bigoti, que despertaven sospites, i se li va haver d'atorgar un permís especial per consentir al dramaturg el sojorn al ducat (Tintori, *op. cit.*, pàg. 123, n. 2). Aleshores entre Bellini i el llibretista hi havia una perfecta concordança d'idees. Tenint en compte tots aquests factors, la interpretació de *Norma*, canvia. Es comprèn bé, per tant, per què es va eliminar l'assassinat dels fills en el drama. L'atenció de l'espectador havia de concentrar-se en la protagonista: l'enamorament fatal de la sacerdotessa de l'enemic Pollione comportava traïr el seu poble i constituïa un perill per a la llibertat de la pàtria. El jurament, que Bellini mai no havia oblidat, porta la culpable a immolar-se voluntàriament i marginar els fills innocents. El fat és complex i la purificació passa a través de les flames de la foguera. La música, curulla d'un *pathos* desesperat i elegiac, expressa de manera potent l'esperit de la tragèdia grega que corona amb el sacrifici de l'heroi protagonista volgut pel destí.

El duel Sánchez-Zajick

per J.C.C.

L'article tan rigorós del nostre col·laborador Olimpio Musso circumsciu l'habitual comentari previ a la consideració de la parcel·la interpretativa. Parcel·la que en aquesta obra ha resultat particularment atractiva pel pes tan rotund que hi tenen les dues protagonistes femenines: Norma i Adalgisa, fet que ha comportat sovint autèntics *tours de force* més o menys solapats i en tot cas mitificats en la recordança dels espectadors més conspícus.

En aquest sentit, la memòria liceista recula més de mig segle, quan la temporada 1947-48 Maria Caniglia i Ebe Stignani van protagonitzar un dels duels –si se'm permet l'expressió– més impressionants de la història del nostre teatre. Des d'aleshores, i ja més ençà, hom podria esmentar els duos Cerquetti-Barbieri, Gencer-Cossotto i Caballé-Cossotto, com a especialment rellevants en la història de la sovintejadament programada i cabdal òpera belliniana.

En aquest cas, el protagonisme recau en dues cantants de prestigi ben comprovat a casa nostra,

l'alacantina Ana María Sánchez i Dolora Zajick, capaces de crear aquest clímax emotiu en el pla estrictament musical i en certa manera morbós en el context competicional tan inevitable en un teatre operístic i en una obra com aquesta.

A la fi, cal desitjar que qui triomfi sigui la música i el bon treball global de tot l'equip, en el qual les presències masculines, que són de tanta categoria com les de Roberto Scandiuizzi en el paper d'Oroveso i de Robert O'Neill en el de Pollione, també tenen molt i molt a dir, malgrat que una mica com a convidats de pedra. Com així mateix les batutes de Danielli Callegari i de David Giménez, que compartiran les responsabilitats al fossat.

D'altra part, tot fa pensar que la producció no serà de tràmit.

Norma de Vincenzo Bellini. Llibret de Felice Romani. Ana María Sánchez, Dolora Zajick, Dennis O'Neil, Roberto Scandiuizzi. Direcció escènica: Francisco Negrín. Direcció musical: Daniele Callegari i David Giménez. Producció: Gran Teatre del Liceu i Grand Théâtre de Genève. Gran Teatre del Liceu. Del 16 de desembre de 2002 al 16 de gener de 2003.

DISCOGRÀFIQUES A CATALUNYA

Rescatar el patrimoni musical del país

Columna Música

Columna Música. Circumval·lació, 8. 08790 Gelida.

Tel.: 93 779 09 46. Fax: 93 779 25 33.

A/e: columnamúsica@canal21.com.

Internet: www.columnamúsica.com

Discogràfica fundada l'any 1997 amb capital català. La seva línia fonamental és fomentar la recuperació del patrimoni musical català i hispànic. La col·lecció "Noves Músiques" s'emmarca en la fusió de gèneres musicals. Edita entre 15 i 20 CD originals l'any. El director general és Àlex Susanna, i la directora executiva Núria Viladot.

per MONTSERRAT PUIG

Xavier Montsalvatge, parlant amb la seva esposa, Àlex Susanna i Núria Viladot durant la gravació d'Una voce in off

En aquest mercat tan extens i competitiu del disc, les companyies de música culta han de ser imaginatives i trobar el seu propi espai, aquell filó que no ocupa ningú.

Conversem amb Àlex Susanna, que ens explica que des de fa dos anys la discogràfica Columna Música s'ha separat de l'editorial. Es mostra satisfet i orgullós de la línia que han triat: Columna Música fa una tasca de recuperació de músiques del patrimoni català i hispànic que fins ara no estaven enregistrades; "el primer disc de Pedrell que va sortir en CD el vam

treure nosaltres. L'últim és una òpera de Xavier Montsalvatge, Una voce in off; d'aquest compositor farem l'obra completa. També hem enregistrat obres de Joaquín Nin-Culmell que fins ara eren de difícils trobar al mercat."

Quan encetem el tema de la distribució, la resposta d'Àlex Susanna és un lament. "Nosaltres estem en els pocs punts de venda que hi ha al mercat de l'Estat espanyol de disc de música clàssica. Són molt pocs, els llocs de venda; de fet, podríem dir que no existeixen, és un mercat molt migrat o molt petit, com vulgueu dir-ho."

De dificultats, no en falten, en el món de les discogràfiques dedicades a la música culta. L'enginy i la vocació de treballar per donar a conèixer músiques diferents o músiques fins ara amagades és l'estímul.

El seu criteri sobre les subvencions és ben clar. "Jo penso que la música és la parenta pobre, i per tant el patrimoni musical se'n ressent. Les ajudes a la producció discogràfica són ridícules, són 2 discos a l'any i dotats amb 400.000 pessetes cada un. No és significatiu, perquè no existeix una consciència clara de preservar el patrimoni musical."

Columna Música no fa discos per encàrrec en el sentit tradicional del concepte; hi ha d'haver un convenciment, una acceptació del projecte. Estan molt contents d'haver posat a l'abast del públic obres desconegudes de Granados, tres peces en quintets, o un trio i cançons de Joaquim Serra.

Des del punt de vista d'empresa i, per tant, de negoci, ens interessa conèixer quins productes musicals són els més venuts. "A més a més de les obres clàssiques, Columna té la col·lecció de músiques de fusió, que inclou propostes musicals diverses, originàriament sincrètiques, i les canten autors de diverses nacionalitats; tenen molta sortida, des de cantautors sud-americans, a un disc de Víctor Valls (el fill del Nani) difícil de classificar, contemporani, sens dubte. Vam registrar també l'homeatge a Jackson Browne (anys setanta) i el tiratge va ser de 2.000 exemplars. Per tant, en aquesta col·lecció posem força il·lusions. També vull esmentar una noia catalana, de nom artístic Nevoa, que canta fados en portuguès. Però aquesta línia de fusió representa només el 5% de la producció de la companyia."

Arribem al punt de les confessions difícils de destriar: quina part és negoci, quina part de la feina de la discogràfica és vocació. "El nostre és un projecte vocacional i cultural; la part de negoci és més aviat minsa. Per això pensem que aquesta feina hauria de merèixer més ajuts. Però falta consciència del propi patrimoni musical." Així, doncs, la tasca de recuperar el patrimoni musical i posar-lo en un format de distribució popular es fa des del criteri de la vocació i el respecte per la música, la d'abans i la d'ara.

El comerç amb
gaudí 2002
Any Internacional Gaudí
Barcelona

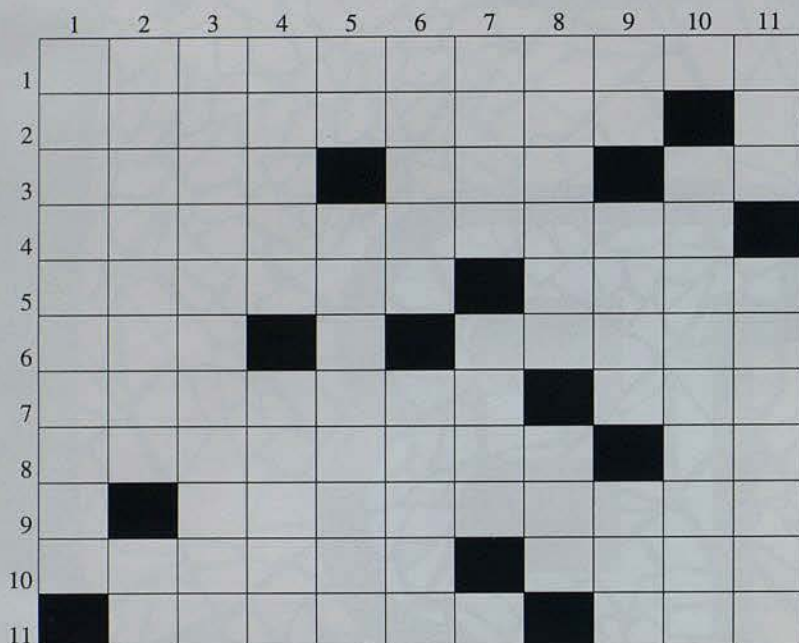
la millor botiga del món

Ajuntament de Barcelona

www.bcn.es

per Eduard V. Patsi

Música encreuada

Horizontals

1. Ho fan els trompistes cada dos per tres, i també els qui carreguen pianos.
2. Descobreix que sa filla és morta quan sent *La donna e mobile*. La major.
3. Principi econòmic. Radiotelevisió andorrana. Art amb cap però sense peus.
4. Tornen a crear música, però del revés.
5. Continuació de Corpus. Cantar sense límits.
6. Mitja actriu. Res de res. Compositor base, de nom Maurice.
7. Posen llaços del revés a Salamanca. La música n'és un.
8. Bach en va compondre diversos, un d'ells per al Nadal. Hi desemboca el riu.

9. Pont de violí cap per amunt. Activitat pròpia del món musical basada a escampar notícies poc contrastades.
10. Ho fareu després de dirigir una simfonia de Mahler. Nom d'en Porter, el gran autor de temes com *Night and Day* o *Begin the Beguine*.
11. Cal tenir-ne molt per interpretar de dalt a baix la *Tetralogia* (del revés). Silenci.

Verticals

1. Ballet de Txaikovski.
2. Antiga forma musical en la qual Bach va basar l'*Ofrena musical*. Do antic.
3. Els protagonistes de les òperes ho faran tot cantant just abans de morir.
4. Compositor italià, casat amb Núria Schönberg (afegiu-hi una S al final). Ho fa el solista amb la seva interpretació quan perd la memòria.
5. Simfonia Laica. Nom dels quinze darrers reis d'Egipte (al dotzè li deien "El flautista").
6. Permís per perdre el peu. Una part del Molin-Rouge.
7. Nom palindromicomascull. Riure a Salamanca. Albinoni, Allegri o Albéniz.
8. Atacar desordenadament. Així queda l'instrument de vent quan no es fa servir.
9. El dona el/la director/a del cor. Paret que no amorteix la música del veí. Els meus egos.
10. L'arpa en té dues i el violí cap. Alguna cosa tenen a veure amb les artèries.
11. Estrany palíndrom. Les sopranos passegen per elles.

Música encreuada de novembre 2002 (núm. 217)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	A	T	L	A	N	T	I	D	A		P
2	M	O	S	C	O	U		A	P	R	A
3	E	M		T	E	R	C	E	R	E	S
4	R	A	D	U		I	L		E	M	S
5	I	S	A	A	C	S		A	T	E	A
6	C	O	N	C	O	M	I	T	A	N	T
7	A		O	I	R	E	L	A		A	
8	N	O	N	O	N	S		Q	B		L
9	E	F	E		E		Q	U	O	T	A
10	S	E		U	T	E	R	I	N	E	S
11		C	A	T	A	L	U	N	Y	A	

Vesteix-te
amb les millors
marques del món.

www.eicorteingles.es

Aquí les tens.

apriori

ELENA BRUNELLI

BURBERRY

CARACTÈRE

CARLA
CARINI

CAROLL

LIZ CLABORNE

DKNY

GERARD DAREL

EPISODE

ESCADA

ESCADA
SPORT

PURIFICACION GARCIA

CH
CAROLINA HERRERA

TOMMY HILFINGER

Calvin Klein

lanvin

Laurel

MaxMara

GEORGES RECH

SAHZÁ

Olivier Strelli

VERSACE
CLASSIC

ROBERTO VERINO

ZAPA

**ANTHONY
RUDEL**

*Creando a Don
Giovanni*

Barcelona: Editorial
Plaza Janés, 2002.

Pertanyent al gènere de la novel·la històrica, es podria classificar aquesta obra d'Anthony Rudel, fill del director d'orquestra austríac i nacionalitzat nord-americà Julius Rudel. Prenent com a esbós argumental la composició i els assaigs a Praga de *Don Giovanni*, veiem les peripècies de l'esmentat muntatge, al mateix temps que es reflecteixen en l'esmentada òpera els sentiments i problemes de Mozart amb la seva dona Constance, de la seva

lluïta entre la música, la inspiració i la vida familiar. Junament amb el matrimoni Mozart, hi desfilen, com en una òpera, personatges més o menys importants, com el llibretista Da Ponte, i tres convidats excepcionals: el conquistador Casanova, que ajuda a enriquir les diferents escenes del conquistador sevillà amb la seva experiència; el pare de Mozart, Leopoldo, que continua present en el pensament obsessiu d'Amadeus després de mort, i el rebel marquès de Sade, que des del seu empresonament a la Bastilla escriu a Mozart tot orientant-lo en la seva composició amb el crit de l'emancipació moral i la llibertat.

Tot aquest fresc, enriquit amb la societat de Praga, els seus nobles i rics burgesos, les seves festes i dobles morals configuren el relat, que fa que amb l'àgil ploma de Rudel, Mozart i Don Giovanni es vegin des d'un altre prisma, si no més interessant sí més enriquit amb diversos senyals a les seves altres produccions operístiques.

Es tracta d'un llibre de lectura agradable i molt adequat per aquestes dates en què s'acosta un *Don Giovanni* no menys polèmic a l'escenari del Teatre del Liceu.

Robert Benito

**JOHN
ROSSELLI**

Vida de Bellini

Madrid: Ed. Cambridge
University Press, 1999.
Traducció al castellà
d'Albert Estany.

Per il·lustrar les funcions que en aquest mes de desembre i gener es donaran de l'òpera *Norma* de V. Bellini al Teatre del Liceu, res millor que llegir una de les poques biografies i més recents del compositor de Catània, escrita per John Roselli, publicada el 1996 per la Cambridge University Press i traduïda el 1999 per Albert Estany en la sèrie dirigida pel crític i estudiós del gènere operístic Roger Aliet.

Si Heine, i amb ell tota la historiografia del segle XIX i bona part del segle XX, va qualificar Bellini com "un sospir amb sabatilles de ballet", el llibre descobreix una imatge del compositor més humana, realista i ambiciosa i alhora explicativa de la seva manera de compondre i orquestrar, qualificada igualment de mel·líflua i pobra, que tanmateix li va donar l'èxit tant a Itàlia com a França.

Seguint els apartats de la seva biografia i carrera musical, l'autor ens descobreix la vida operística de l'època, els seus personatges –tant cantants com llibretistes (Romani)– o les seves sospitoses relacions amoroses i d'amistat amb el seu amic Florimo. En els últims capítols se'ns comenten les òperes més famoses de Bellini amb una anàlisi interessant i fàcil de comprendre, per acabar amb una bibliografia i discografia que tot i ser succinta és prou acurada.

Fàcil de llegir, malgrat que a vegades l'excés de dades pugui alentir el ritme de comprensió, el llibre és una bona introducció a aquest mestre del belcantisme italià.

R. Benito

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA
C/ Sant Francesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà el Consorci del Palau de la Música Catalana, pel pagament de la meua subscripció a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana".

Entitat Agència D.C. Núm. compte
□□□□ □□□□ □□ □□□□□□□□□□

Titular compte: _____
Banc/Caixa: _____
Agència: _____
Adreça agència: _____
Codi postal i població: _____

Signatura: _____

(cal omplir les dades correctament)

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms del subscriptor: _____
Adreça: _____
Telèfon: _____
Codi postal i població: _____
Professió: _____

Desitjo subscriure'm a partir del número: _____
Amb la quota anual de 25,24 euros. Faré efectiu l'import mitjançant domiciliació bancària (o bé taló bancari adjunt, a favor de "Catalunya Música/Revista Musical Catalana"). Per subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

Les seves dades seran incorporades als fitxers del Grup Palau de la Música (Orfeó Català, Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i Consorci del Palau de la Música Catalana), amb seu al carrer de Sant Francesc de Paula, 2, de Barcelona, CP 08003, per fer-ne la gestió general, i en aquesta adreça pot exercir tots els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

BARCELONA (BARCELONÈS)

5 DESEMBRE	20,30 h	Liceu	<i>Don Giovanni</i> de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Auditori	OBC. Saschko Gawrilov, violí. Dir.: Arturo Tamayo. Lara, Ligeti, Mes- tres Quadreny, Boulez. (Festival de Músiques Contemporànies. Concert extraordinari).
7 DESEMBRE	20 h	Orfeo Gracienc	Robert Majure, guitarra. Walton, Ponce, Sors, Dowland. (Joves & Clàssica).
8 DESEMBRE	19 h	Auditori	Orquestra Música Bohèmica de Praga. Cor Lieder Càmera. Pavol Brs- lik, tenor. Anna Hlavenkova, soprano. Karolina Berkova, mezzoprano. Roman Vocel, baix. Dir.: Jaroslav Krcek. <i>El Messies</i> de Händel. (Carme Picanyol. Organització de Concerts).
	19 h	Casal del Metge	Jordi Casanova, tenor. Manel Cabero, piano.
9 DESEMBRE	20,30 h	Liceu	<i>Don Giovanni</i> de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Palau	Royal Philharmònic Orchestra. Viktor Tretjakov, violí. Dir.: Yuri Te- mirkanov. Ravel, Bruch, Elgar. (Palau 100).
10 DESEMBRE	21 h	Palau	Bell'arte Salzburg. Susanne Rydén, soprano. Dir.: Annegret Siedel. Bux- tehude, Rosenmüller, Schmellzer, Muffat, Aufschneider, Biber, Fux. (Eu- roconcert).
12 DESEMBRE	20,30 h	Liceu	<i>Don Giovanni</i> de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Santa Maria del Mar	Orquestra Música Bohèmica de Praga. Cor Blagovest de Moscou. Dir.: Jaroslav Krcek. <i>El Messies</i> de Händel. (Carme Picanyol. Organització de Concerts).
13 DESEMBRE	21 h	Auditori	OBC. Raquela Sheeran, soprano. Larry Passin, clarinet. Dir.: Jesús Ló- pez Cobos. Montsalvatge, Palomo, Schubert.
	21 h	Santa Maria del Mar	Orquestra Música Bohèmica de Praga. Cor Blagovest de Moscou. Dir.: Jaroslav Krcek. <i>El Messies</i> de Händel. (Carme Picanyol. Organització de Concerts).
14 DESEMBRE	19 h	Palau	OSV. Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Joan Pons, baríton. Dir.: Kemal Khan. Verdi (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
	20 h	Orfeo Gracienc	Blai Soler, violí. Bach, Halffter, Ysayé, Reger, Paganini. (Joves & Clàssica).
	22 h	Palau	Orquestra i Cor Nacionals Russos. Dir.: Eduard Serov. <i>El Messies</i> de Händel. (Promoconcert).
15 DESEMBRE	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	12 h	Palau	Concert familiar de la Fundació "la Caixa". <i>El Messies</i> de Händel.
	18 h	Palau	OSV. Escolania de Montserrat. Dir.: Pierre Cao. <i>Cantata de sant Nico- lau</i> de Britten. <i>Chichester Psalms</i> de Bernstein.
	19 h	Auditori	Orquestra i Cor Nacionals Russos. Dir.: Eduard Serov. <i>El Messies</i> de Händel. (Promoconcert).
17 DESEMBRE	20,30 h	Liceu	<i>Don Giovanni</i> de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Palau	Orquestra de l'Òpera de Munic. Dir. titular: Zubin Mehta. Wagner, Schönberg, Mahler. (Palau 100).
	21 h	Auditori	The Academy of Ancient Music. New Oxford College Choir. Julia Goo- ding, soprano. Robin Blaze, contralt. James Gilchrist, tenor. Michael George, baix. Dir.: Paul Goodwin. <i>El Messies</i> de Händel. (Ibercamera).
18 DESEMBRE	21 h	CCCB	Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi Leon. Milà, Borràs, Tor- rents, Boliart, Ferrer, Oltra, Bonet. (Avuimúsica).
19 DESEMBRE	20 h	Palau	Concert de Nadal de la Fundació "la Caixa". <i>El Messies</i> de Händel.
20 DESEMBRE	20 h	Palau	Concert de Nadal de la Fundació "la Caixa". <i>El Messies</i> de Händel.
	20,30 h	Liceu	<i>Don Giovanni</i> de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Auditori	OBC. Elana Baksht, piano. Dir.: Lawrence Foster. Txaikovski.
21 DESEMBRE	19 h	Palau	OSV. Dir.: Manuel Valdivieso. Bizet, Bartók, Kabalevski, Stravinsky, Jo- sef i Johann Strauss. Festival de valsos i danses. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).

22 DESEMBRE	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	12 h	Palau	OSV. Dir.: Manuel Valdivieso. Bizet, Bartók, Kabalevski, Stravinsky, Josef i Johann Strauss. Festival de valsos i danses.
	21 h	Palau	Georges Moustaki. (Festival Mil·lenni).
	20 h	Orfeó Gracienc	Jordi Queral, tenor. Josep Bufo, piano. Donizetti, Leal, Badosa, Sorozábal. (Joves & Clàssica).
26 DESEMBRE	19 h	Palau	Tradicional Concert de Sant Esteve. Petits de l'Orfeó. Cor Infantil. Cor de Noies (amb el mecenatge de Santander Central Hispano). Cor Jove (patrocinat per L'Aliança). Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Orquestra i solistes. Dirs.: M. Jesús Culleré, Elisenda Carrasco, Lluís Vilamjò, Conxita Garcia i Josep Vila i Casañas. <i>Cantata de Nadal</i> d'Arthur Honegger. Música per a cor i piano. Tradicionals catalanes a cappella.
	19 h	Auditori	Orquestra Filharmònica Strauss Austrotxeca. Brigitta Karwautz, soprano. Dir.: Norbert Pfaffmeyer. Reznicek, Strauss, Hellmesberger, Komzak. (Carme Picanyol. Organització de Concerts).
27 DESEMBRE	21 h	Auditori	Orquestra Filharmònica Strauss Austrotxeca. Brigitta Karwautz, soprano. Dir.: Norbert Pfaffmeyer. Reznicek, Strauss, Hellmesberger, Komzak. (Carme Picanyol. Organització de Concerts).
28 DESEMBRE	21,30 h	Palau	María Dolores Pradera. (Festival Mil·lenni).
	21,30 h	Auditori	Strauss Festival Orchestra. Nina Sharubina, soprano. Dir.: Guennadi Protorov. Valsos, polques i danses. (Promoconcert).
29 DESEMBRE	17 h	Liceu	<i>Don Giovanni</i> de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	19,30 h	Palau St. Jordi	José Carreras i Lluís Llach. (Festival Mil·lenni).
1 GENER	18,30 h	Auditori	Strauss Festival Orchestra. Nina Sharubina, soprano. Dir.: Guennadi Protorov. Valsos, polques i danses. (Promoconcert).
6 GENER	12 h	Auditori	Festival Orquestra d'Ostrava. Karla Bytnarova, mezzosoprano. Dir.: Rastislav Stur. Concert de Reis. (Concerts a Barcelona).
	20,30 h	Palau	Symphony Orchestra. Elena Svedova, soprano. Dir.: Karen Nixon. Concert d'Any Nou. (Promoconcert).
9 GENER	21 h	Institut Francès	Ivet Frontela, piano. Balsach, Riera, Bosch, Cercós, Rodríguez, Villa-Lobos, Ginastera, Fariñas, Brouwer, García Caturla. (Avuimúsica).
10 GENER	21 h	Auditori	OBC. Ralph Kirschbaum, violoncel. Dir.: Hans Graf. Cervelló, Schumann, Brahms.
11 GENER	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
12 GENER	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
15 GENER	20 h	Catedral	Enrique Ayarra, orgue. Correa de Arauxo, Torres, Castillo. (L'orgue de la catedral de Barcelona. Euroconcert).
16 GENER	21 h	Palau	Concerto Italiano. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Solistes vocals. Dir.: Rinaldo Alessandrini. Vivaldi. (Palau 100).
18 GENER	19 h	Palau	OSV. Joaquín Achúcarro, piano. Dir.: Edmon Colomer. Mozart, Beethoven, Schnebel. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. Coral Càrmina (dir.: Montserrat Ríos). Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados (dir.: Manuel Valdivieso). Elena de la Merced, soprano. Mireia Pintó, mezzosoprano. Donald George, tenor. <i>Lobgesang</i> . <i>Himne de lloança op. 52</i> (Simfonia núm. 2) de Mendelssohn.
19 GENER	11 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
20 GENER	21 h	Palau	Quintet de Corda de Viena. Schubert, Dvorák, Lanner. (Euroconcert).
24 GENER	21 h	Auditori	OBC. Alicia de Larrocha, piano. Dir.: Franz-Paul Decker. Pueyo, Mozart, Korngold, Strauss.
	21 h	Institut Francès	Grup Instrumental Esmuc I. Granda, Balsach, Diago, López, Grèbol, Roger. (Avuimúsica).
25 GENER	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
26 GENER	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
28 GENER	21 h	Palau	Michel Portal, clarinet. Trio de jazz. Quartet Casals. Brahms. (Ibercamera).

31 GENER 21 h Auditori OBC. Misha Maisky, violoncel. Dir.: Emmanuel Krivine. Dvorák, Strauss.

ANDORRA LA VELLA (PRINCIPAT D'ANDORRA)

19 DESEMBRE 22 h C. Congressos Ballet de Biarritz.

24 GENER 22 h C. Congressos Gil Shaham, violí. Akira Eguchi, piano.

CAPELLADES (ANOIA)

14 DESEMBRE 21 h Paper de Música Orquestra Música Bohèmica de Praga. Dir.: Jaroslav Kreck. Concert de Nadal.

L'ESTARTIT (BAIX EMPORDÀ)

21 DESEMBRE 20,30 h Església Sta. Anna Marta Domingo, Frederic Dalmau i Reinalda Blanco, pianos. Mozart, Beethoven, Granados, Robert i Clara Schumann, Mas Porcel, Bartók.

MATARÓ (MARESME)

20 DESEMBRE 21,45 h Teatre Monumental Orquestra de Cambra del Maresme. Cor Jove de l'Orfeó Català (dir.: Conxita Garcia, patrocinat per L'Aliança). Dir.: Jordi Colomer. Guinovart, Strauss.

21 DESEMBRE 21,45 h Teatre Monumental Orquestra de Cambra del Maresme. Cor Jove de l'Orfeó Català (dir.: Conxita Garcia, patrocinat per L'Aliança). Dir.: Jordi Colomer. Guinovart, Strauss.

EL PRAT DE LLOBREGAT (BAIX LLOBREGAT)

14 DESEMBRE 20,45 h Església St. Pere i St. Pau Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per L'Aliança). Dir.: Conxita Garcia. Nadales tradicionals d'arreu.

6 GENER 19 h Teatre Modern Banda de l'Associació Musical del Prat de Llobregat. Dir.: José Manuel Aloy Almela. Concert de Reis.

REUS (BAIX CAMP)

15 DESEMBRE 19,30 h Prioral de St. Pere Lluís Corral, contrabaix. Josep M. Mas i Bonet, orgue. Eccles, Bruch, Duruflé, Messiaen.

RIPOLLET (VALLÈS OCCIDENTAL)

13 DESEMBRE 22 h Mercat Vell Orquestra de Cambra de Cervera. Dir.: Alfons Reverté.

20 DESEMBRE 22 h Mercat Vell Banda Simfònica de Badalona. Societat Coral "El Vallès". Escolania de Montcada. Dir.: Manel Barea. *Carmina Burana* d'Orff (versió simfònica).

SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)

12 DESEMBRE 21,30 h La Faràndula OSV. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell. Joan Pons, baríton. Dir.: Kemal Khan. Verdi.

TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)

12 DESEMBRE 21 h Centre Cultural Orquestra i Cor Bach de Budapest. Dir.: Istvan Ella. *El Messies* de Händel. (Fundació Caixa Terrassa).

19 GENER 18 h Centre Cultural Ballet de l'Òpera de Zuric 2. Dir. artístic: Heinz Spoerli. (Fundació Caixa Terrassa).

30 GENER 21 h Centre Cultural Orquestra Filharmònica de Westfàlia. Fabio Bidini, piano. Dir.: Toshiyuki Kamikoa. Mozart, Brahms, Schumann. (Fundació Caixa Terrassa).

Fem GRANS els SOMNIS més petits...

**L'ampliació del Palau,
in crescendo**

Ferrovial Agroman està executant l'ampliació del Palau de la Música Catalana, projectada per Oscar Tusquets.

La data prevista per la finalització de les obres és l'any 2003.

La nova superfície construïda serà d'uns 2.900 m²: una sala polivalent i un edifici de cinc plantes.

Sota la batuta de Ferrovial Agroman segueix l'ampliació que, dia rere dia, va "in crescendo".

ferrovial
AGROMAN

CONSTRUÏM SOMNIS

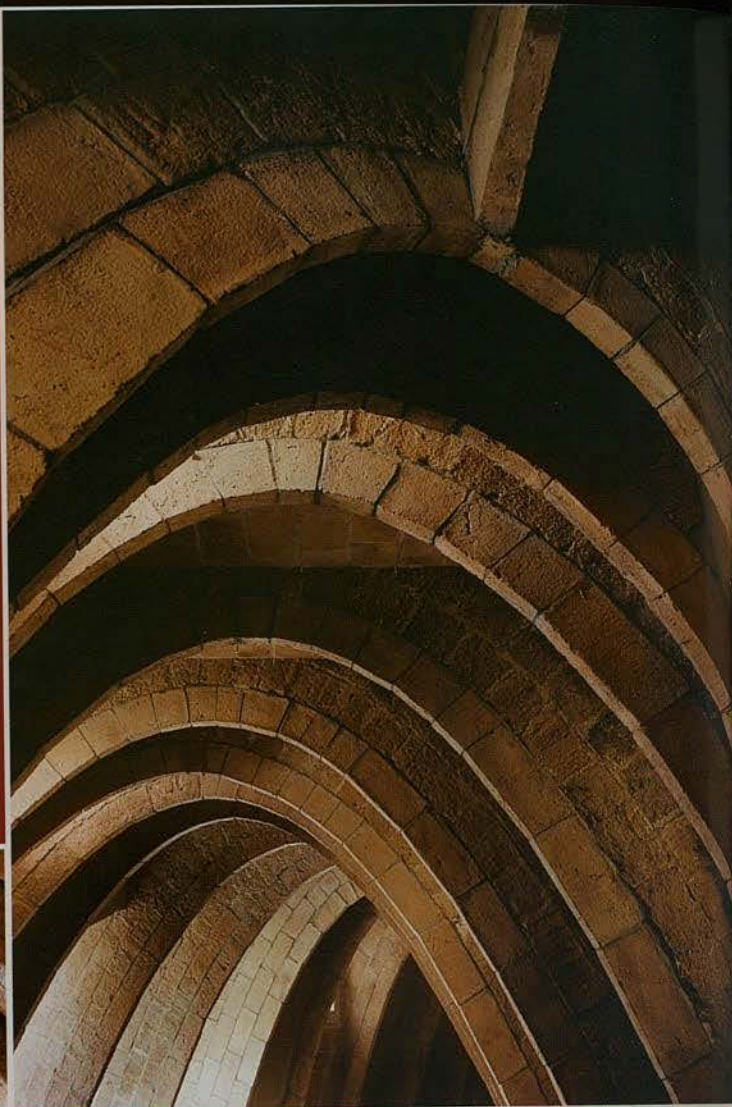
www.ferrovial.com

Membre d'Honor i Patrocinador del Palau de la Música

Espai Gaudí

El Pis de La Pedrera

**Veure, viure i entendre
l'arquitectura
d' Antoni Gaudí**

**Centre Cultural Caixa Catalunya
La Pedrera.**
Provença 261-265. 08008 Barcelona.

Horari:
Tots els dies de la setmana, de 10 a 20h

Informació:
Telf.: +34 93 484 5995
Fax: +34 93 484 8840

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA